



*Kdo bi vedel, dete malo,
kakšen čudež bil je to,
da si v mamici nastalo,
preden si na svet prišlo.*

*Mami se je trebuh večal
s tem, ko ti si raslo v njem,
dokler ni te, vsa presrečna,
prvič stisnila v objem.*

Jelena Isak Kres

Pričakujemo dojenčka

Vodnik o nosečnosti, porodu in zgodnjem starševstvu

Pričakujemo dojenčka

Vodnik o nosečnosti, porodu in zgodnjem starševstvu

Urednice:

Irena Krotec, dr. Zalka Drglin, Barbara Mihevc Ponikvar, Maja Broder, Sara Kotar, Tjaša Pibernik

Izdajatelj:

Nacionalni inštitut za javno zdravje, Trubarjeva 2, Ljubljana

Za izdajatelja:

Nina Pirnat, direktorica

Strokovni pregled:

dr. Tanja Premru Sršen, dr. med., spec. gin. in por.,

prim. Andreja Tekauc Golob, dr. med., spec. ped., IBCLC,

doc. dr. Tina Bregant, dr. med., spec. ped., spec. fizik. in rehab. med.

Elektronska izdaja

Elektronski vir: www.zdaj.net

Lektorski pregled: Ana Peklenik

Avtorica pesmi: Jelena Isak Kres

Oblikovanje: Kati Rupnik

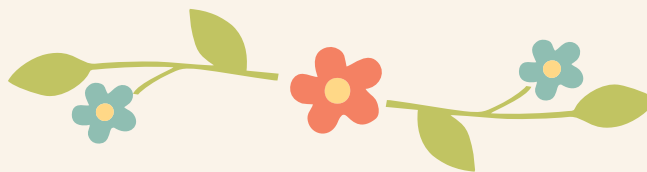
Kraj in leto izdaje: Ljubljana, 2019

Za vsebino posameznega poglavja
so odgovorni avtorji poglavja.

Zaščita dokumenta

© 2019 NIJZ

Vse pravice pridržane. Reprodukcija po delih ali v celoti
na kakršenkoli način in v kateremkoli mediju ni dovoljena
brez pisnega dovoljenja avtorja. Kršitve se sankcionirajo
v skladu z avtorsko pravno in kazensko zakonodajo.



Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

[COBISS.SI-ID=303132160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:si:coibiss-303132160)

ISBN 978-961-7002-97-3 (pdf)

Pričakujemo dojenčka

Vodnik o nosečnosti, porodu in zgodnjem starševstvu





Draga bodoča mama, dragi bodoči oče!

Pripravljate se na prihod novega družinskega člana. Nosečnost in starševstvo sta lahko nekaj najlepšega v življenju; prinašata pa tudi številne izzive.

Za vas smo pripravili Vodnik s koristnimi informacijami in napotki za to vznemirljivo obdobje. Pri njegovem nastajanju so sodelovali številni priznani zdravstveni in drugi strokovnjaki. Upamo, da boste v njem našli čim več odgovorov na vaša vprašanja o nosečnosti, porodu in zgodnjem starševstvu ter usmeritve, kam po dodatne informacije, podporo ali pomoč, če bi jih potrebovali. Vodnik, ki je pred vami, bogatijo tudi verzi pesnice Jelene Isak Kres, ki jih je napisala posebej zanj.

Nositi in roditi otroka je za vsako žensko nekaj edinstvenega. Naj bo zato nosečnost čas, ko še posebej dobro skrbite zase. S tem boste tudi otroku omogočili kar najboljši začetek. Pri tem je zelo dobrodošla podpora in sodelovanje bodočega očeta. S pozornostjo in naklonjenostjo eden drugemu ustvarjata varno in ljubeče družinsko okolje, ki bo kmalu postalo otrokov dom.

Za otrokov razvoj so najpomembnejši ljubeči bližnji. V najzgodnejšem obdobju sta to najpogosteje mama in oče. Z rastjo otroka se krog odraslih, ki skrbijo zanj, ga vzgajajo in učijo, povečuje. Pomagajo drugi člani družine, stari starši, vzgojitelji v vrtcu in učitelji v šoli.

Starševstvo je vzajemen proces, kjer se otroci učijo od nas odraslih in kjer se starši učimo od svojih otrok. Prav z našim odnosom najbolj zaznamujemo otroka kot osebnost.

Zgodnje otroštvo je ključno za otrokov razvoj in predstavlja temelj zdravja odraslega. Zato je ustrezna skrb za dojenčka tako zelo pomembna. Mame in očetje postanemo ne le zato, ker se nam je rodil otrok, pač pa ker se tako odločimo in vedemo. Večina zdravih otrok zraste v ljubeče in zadovoljne odrasle, ker smo jih imeli starši radi in ker smo bili dober zgled.

Srečno in vse dobro na poti v družinsko življenje vam in vašim otrokom!

Podrobnejše in dodatne vsebine za to obdobje lahko poiščete na spletnem mestu Nacionalnega inštituta za javno zdravje www.zdaj.net.

Avtorice, avtorji in urednice

Vsebina

1

Zdravstveno varstvo v nosečnosti – pravice nosečnice	8
Socialne pravice v nosečnosti in po porodu	11
Spremembe v telesu nosečnice	13
Pridobivanje telesne teže v nosečnosti	16
Razvoj zarodka in ploda	18
Nekaj napotkov za lajšanje nosečnostnih tegob	21
Prehrana nosečnice in doječe matere	24
Telesna dejavnost v nosečnosti	27
Vaje za krepitev mišic medeničnega dna	30

Duševno zdravje v nosečnosti in po porodu	34
Kajenje, nosečnost in poporodno obdobje	36
Alkohol, nosečnost in starševstvo	38
Varnost nosečnice v avtomobilu	40
Skrb za ustno zdravje nosečnice	42
Spolnost v času nosečnosti in po porodu	44
Okužbe in cepljenja v nosečnosti	46
Nosečnica v posebnih življenjskih okoliščinah	49

2

Izbira porodnega okolja	56
Porod	58
Lajšanje bolečin med porodom	62
Posegi in postopki pred ali med porodom	65
Skrb za zdravje ženske po porodu	68
Načrtovanje družine po porodu	71
Oblačila in pripomočki za nego novorojenčka ali novorojenčice in mame	73

Novorojenček, novorojenčica	78
Dojenje	81
Poskrbimo za varnost svojega dojenčka	84
Razvoj dojenčka	87
Kako dojenčka pestujemo in kako se z njim ukvarjamo	89
Ko dojenček joka	93
Kako na dojenčka vpliva stres	95
Kako preprečevati pogoste bolezni pri novorojenčku in dojenčku	96
Ko otrok zboli	98
Cepljenje otrok	102
Prehrana zdravega dojenčka (otroka do enega leta starosti)	104
Skrb za ustno zdravje otroka	107
Odnos med partnerjema v nosečnosti in po rojstvu otroka	112
Zakaj se z dojenčkom pogovarjati in mu brati?	114
Katere tematike še lahko najdete na spletnem mestu ZDAJ.net	116



Zdaj

Najprej ni bilo ničesar
razen tihih želj srca,
da некоč, kot dar ljubezni,
prideš k nam še ti morda.

Zdaj si tukaj, drobno bitje,
zate še nihče ne ve,
kakor skrivna srečna misel
greješ mamino srce.



Nosečnost

ZDRAVSTVENO VARSTVO V NOSEČNOSTI – pravice nosečnice

doc. dr. Ana Polona Mivšek, diplomirana babica

V Sloveniji je za zdravo nosečnico predvidenih deset preventivnih sistematičnih pregledov in dva ultrazvočna pregleda.

Pravice zdravstvenega varstva v nosečnosti

Pregled do 12. tedna nosečnosti, vključno s prvim preventivnim ultrazvočnim pregledom, opravi izbrani ginekolog, prav tako pa tudi ponovne sistematične preglede okvirno v 24., 28., 35. in 40. tednu nosečnosti. Ostalih pet sistematičnih pregledov (v 16., 32., 37., 38. in 39. tednu nosečnosti) lahko pri zdravi nosečnici samostojno opravi diplomirana babica.

Prvi pregled v nosečnosti

Ob prvem pregledu vas bodo povprašali o vašem zdravju in zdravju vaše družine ter na podlagi tega ocenili dejavnike tveganja. Ginekolog bo opravil ginekološki pregled in odvzel bris materničnega vratu, če ta ni bil odvzet zadnja tri leta oz. če rezultat zadnjega brisa ni bil ugoden. Napotili vas bodo tudi na odvzem krvi za preiskave.

Ob vsakem pregledu v nosečnosti izvedejo urinske preiskave in sicer na prisotnost bakterij in beljakovin, izmerijo telesno težo (oz. maso) in krvni tlak.

Preiskave krvi v nosečnosti

- **Krvno sliko – hemogram** vam bodo preverili ob prvem pregledu ter ponovno v 24. in 32. tednu nosečnosti. Mejna vrednost hemoglobina v nosečnosti je 100 mg/l.
- **Indirektni Coombsov test (ICT)** je test na prisotnost morebitnih protiteles proti rdečim krvnim celicam (eritrocitom) v krvi, ki bi lahko povzročila slabokrvnost pri plodu oziroma novorojenčku.
- Krvna skupina in RhD faktor

Izvid krvne skupine imejte vedno s seboj, prav tako pa tudi izvid RhD faktorja.

Če ste **RhD negativni**, bi lahko ob morebitnem mešanju materine in plodove RhD pozitivne krvi materin organizem začne proizvajati protitelesa, ki bi v naslednji nosečnosti z RhD pozitivnim plodom povzročala zaplete. RhD negativni nosečnici se določi plodov genotip RhD v 25. do 26. tednu nosečnosti. Če je plod RhD pozitiven, se opravi preiskava ICT in, če protitelesa anti-D niso prisotna ali so posledica preventivne aplikacije imunoglobulina anti-D, se nosečnici injicira preventivni odmerek imunoglobulina anti-D do 30. tedna nosečnosti. V primeru invazivnih postopkov v nosečnosti, kjer obstaja možnost mešanja krvi s plodovo, je priporočljiv dodaten odmerek IgG anti-D.

Presejanja iz krvi v nosečnosti

Presejanje na okužbo s **toksoplazmozo** se izvaja predvsem za zaščito ploda. Če je test pozitiven, plod ni ogrožen. Če pa je rezultat negativen (protitelesa niso prisotna), vam svetujemo izogibanje stikom z živalskimi iztrebki in zemljo ter ustrezno higieno in obdelavo živil (več o tem v poglavjih Okužbe in cepljenja v nosečnosti in Prehrana nosečnice in doječe matere), saj sveža okužba v nosečnosti lahko povzroči zaplete pri plodu, zato je potrebno redno spremljanje.

Vsaki nosečnici se izvede tudi preiskavo krvi na prisotnost protiteles za **sifilis** (t.i. Ware) in antigena **hepatitis B** (HbsAg), da bi v primeru okužbe preprečili zaplete pri plodu in novorojenčku.

Presejanje na sladkorno bolezen v nosečnosti

Ginekolog preverja tudi tveganje za razvoj nosečniške sladkorne bolezni. Raven sladkorja v krvi na tešče v prvem trimesečju naj ne bi preseгла vrednosti 5,0 mmol/l. V primeru, da krvni sladkor presega vrednost 5,0 mmol/l, vas bodo napotili na obravnavo v diabetološko ambulanto. Ostalim bodo predlagali obremenilni test z glukozo (OGTT), ki se opravi med 24. in 28. tednom nosečnosti.

Zunanji porodniški pregledi

Na pregledih po 20. tednu nosečnosti bo zdravstveni strokovnjak s centimetrskim metrom izmeril razdaljo med vrhom sramne kosti (simfizo) in svodom maternice (fundusom). S preiskavo se lahko okvirno oceni primernost plodove rasti glede na trajanje nosečnosti. Če ugotovijo odstopanja, bo ginekolog izvedel dodatno ultrazvočno preiskavo.

Zunanja porodniška preiskava se opravi od 35. tedna nosečnosti dalje. Pri tem se z rokami otipa višino maternice ter lego, položaj in vstavo ploda.

Snemanje plodovih srčnih utripov

Ob predvidenem dnevu poroda in po njem pregled vključuje tudi snemanje plodovih srčnih utripov. Preiskava se izvede z aparatom, imenovanim kardiograf (CTG), ki poleg plodovega srčnega utripa posname tudi aktivnost maternice. Tipala namestijo na trebuh in jih pritrdijo z elastičnima trakovima. Snemanje traja približno 20 do 40 minut.

Ultrazvočne preiskave

V nosečnosti imate pravico do dveh preventivnih ultrazvočnih preiskav.

S **prvim ultrazvočnim pregledom**, do 12. tedna nosečnosti, ginekolog potrdi nosečnost, izključi izvenmaternično nosečnost, preveri prisotnost plodovih srčnih utripov, določi število plodov ter oceni starost ploda. Pri dvoplodni nosečnosti določi tudi število posteljic (horionost) in prisotnost plodovih membran (amnionost).

Drugi ultrazvočni pregled naredijo v drugem trimestru nosečnosti (okoli 20. do 22. tedna nosečnosti), tako imenovan morfološki pregled. Pri tem pregledu ugotavljajo ustreznost plodovega razvoja, morebitne nepravilnosti v razvoju ploda, ustreznost plodove rasti, količino plodovnice, ter strukturo in lego posteljice. Ginekolog lahko pri nosečnicah z večjim tveganjem za prezgodnji porod izmeri dolžino materničnega vratu in pri nosečnicah z večjim tveganjem za bolezen povečanega krvnega tlaka v nosečnosti (preeklampsijo) pretok krvi v materničnih arterijah.

Dodatne ultrazvočne preglede se opravi po presoji ginekologa.

Dodatne preiskave v nosečnosti

Nosečnice pogosto izrazijo interes za preiskave za določitev kromosomskih napak pri plodu. Ločiti je potrebno **presejalne teste**, s katerimi presejajo populacijo in določijo posameznice s povečanim tveganjem, ter **diagnostične teste**, s katerimi zdravstveni strokovnjak postavi določeno diagnozo.

Ultrazvočno merjenje nihalne svetline je presejalna preiskava za ugotavljanje Downovega sindroma ter trisomije kromosoma 13 in 18, ki se lahko izvede med 11. in 14. tednom nosečnosti. Povečana nihalna svetlina je lahko povezana tudi z drugimi kromosomskimi napakami ploda. Zmožnost preiskave, da odkrije plod z Downovim sindromom, je 75 – 80 %. Z dodanim dvojnimi hormonskim testom, se zmožnost odkritja plodov z Downovim sindromom poveča na več kot 90 %. Govorimo o kombinirani preiskavi. Diagnozo kromosomopatij pa postavimo z invazivno diagnostično preiskavo - **amniocentezo** ali **biopsijo horionskih resic**. Slednja se lahko izvede med 11. in 14. tednom nosečnosti, amniocenteza pa od 15. tedna nosečnosti dalje. Ob tem obstaja 0,5 do 1 % možnosti za spontani splav.

V zadnjih letih je možno tudi presejanje za Downov sindrom in še nekatere kromosomske nepravilnosti s prosto plodovo DNA v materini krvi, ki se priporočeno opravi po opravljeni kombinirani presejalni preiskavi in po posvetu s strokovnjakom.

V Sloveniji imajo nosečnice, ki bodo v času pričakovanega dneva poroda stare med polnih 35 in do 37 let, **pravico iz zdravstvenega zavarovanja do kombinirane presejalne preiskave v prvem trimesečju ali četrtega hormonskega testa, če zamudijo presejanje v prvem trimesečju**. Nosečnica, ki bo v času pričakovanega dneva poroda stara 37. let ali več, pa ima pravico do invazivne diagnostične preiskave s kariotipizacijo. Ne glede na starost so do diagnostične preiskave upravičene tudi nosečnice s povečanim tveganjem za kromosomopatijo po opravljeni presejalni preiskavi. Druge nosečnice lahko presejalne in diagnostične preiskave opravijo kot samoplačnice.

Poleg preventivnih pregledov nosečnici pripada tudi dodatna obravnava v primeru morebitnih zdravstvenih težav. V takih primerih se obrnite na svojega ginekologa ali dežurno ginekološko službo.

Ginekološko pomoč poiščite nemudoma:

- pri krvavitvi iz nožnice;
- pri izmerjenem krvnem tlaku 150/100 mmHg ali več, ki ga izmerite po počitku, dvakrat v razmiku 15 minut;
- pri motnjah vida (bliskanje, iskanje pred očmi);
- pri glavobolu, ki ne popusti;
- pri nenadnih bolečinah v žlički, izrazito slabem počutju;
- pri nenadnih oteklinah nog, rok ali obraza;
- pri oteklini ene noge ali izraziti bolečini v nogi ali medenici;
- pri nenadnem težkem dihanju;
- pri nenadnih bolečinah za prsnico;
- pri nenadnih bolečinah v trebuhu, ki vztrajajo;
- če plod čutite bistveno slabše kot prejšnje dni;
- v hudi duševni stiski.



SOCIALNE PRAVICE V NOSEČNOSTI IN PO PORODU

Nataša Frigelj, mag. strukturne in funkcionalne biologije
Jerneja Kožar, mag. inž. prehrane

Na kratko vam predstavljamo socialne pravice v nosečnosti in po porodu, ki vam bodo lahko v pomoč pri ugotavljanju upravičenosti in pridobivanju pravic iz javnih sredstev. Za podrobnejše informacije o tem se je najbolje obrniti na center za socialno delo, ki je krajevno pristojen glede na materino stalno oziroma začasno bivališče.

Materinski dopust je namenjen pripravi na porod, negi in varstvu otroka takoj po porodu ter zaščiti materinega zdravja ob rojstvu otroka in po njem. Pravico do materinskega dopusta ima mati otroka, pod določenimi pogoji pa tudi oče otroka ali druga oseba ali eden od otrokovih starih staršev.

Materinski dopust traja 105 dni. Nosečnica ga nastopi 28 dni pred predvidenim datumom poroda, ki ga določi ginekolog. Neizrabljenega dela materinskega dopusta ne more izrabiti po otrokovem rojstvu, razen če je porod nastopil pred predvidenim datumom. Če mati na dan poroda še ni nastopila materinskega dopusta, ga nastopi z dnem rojstva otroka. Materinski dopust se izrabi v strnjem nizu, v obliki polne odsotnosti z dela.

Očetovski dopust je namenjen očetom, da bi že v najnežnejši dobi otroka, skupaj z mamo sodelovali pri negi in varstvu otroka. Traja 30 koledarskih dni. Oče ga izrabi najmanj 15 koledarskih dni od rojstva otroka do najpozneje en mesec po poteku starševskega dopusta/starševskega dodatka, preostanek do 30 dni pa kadarkoli do končanega prvega razreda osnovne šole otroka. V posebnih primerih so do očetovskega dopusta upravičene tudi druge osebe, ki dejansko negujejo in varujejo otroka po njegovem rojstvu (druga oseba ter materin zakonec, zunajzakonski partner ali partnerka registrirane istospolne partnerske skupnosti).

Starševski dopust je namenjen materi in očetu, v trajanju 130 dni za vsakega od staršev (skupaj 260 dni) v obliki polne ali delne odsotnosti z dela. Mati lahko na očeta prenese 100 dni starševskega dopusta, 30 dni pa je neprenosljivih in jih lahko izkoristi samo ona (oče lahko praviloma izrabi največ 230 dni, izjemoma vseh 260 dni). Oče lahko prenese na mater 130 dni starševskega dopusta (mati lahko izrabi vseh 260 dni). V primeru rojstva dvojčkov ali več otrok, nedonošenčka, otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo se starševski dopust podaljša. Del starševskega dopusta v trajanju največ 75 dni starša lahko preneseta in izrabita do končanega prvega razreda osnovne šole otroka.

Pravica do nadomestila

Nadomestilo plače je osebni prejemek, ki izhaja iz zavarovanja za starševsko varstvo. Pravica do nadomestila obsega **materinsko, očetovsko in starševsko nadomestilo**. Pravico do nadomestila imajo osebe, ki imajo pravico do dopusta in so bile zavarovane po tem zakonu dan pred nastopom posamezne vrste dopusta in osebe, ki nimajo pravice do dopusta, če so bile zavarovane po tem zakonu najmanj 12 mesecev v zadnjih treh letih pred uveljavljanjem pravice do nadomestila.

Upravičenci do nadomestila, ki nimajo pravice do dopusta, so v času prejemanja nadomestila obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovani, zavarovani so za primer brezposelnosti in za starševsko varstvo ter tudi zdravstveno zavarovani.

Starševski dodatek je denarna pomoč staršem, kadar po rojstvu otroka niso upravičeni do starševskega nadomestila po Zakonu o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (ZSDP-1).

Nekatere druge oblike družinskih prejemkov

Po rojstvu otroka lahko pod določenimi pogoji zaprosite za otroški dodatek, dodatek za veliko družino, v nekaterih primerih pa tudi za dodatek za nego otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo.

Pomoč ob rojstvu otroka je enkratni denarni prejemek, namenjen nakupu opreme za novorojenca. Pravico uveljavlja eden od staršev največ 60 dni pred predvidenim datumom poroda oziroma najkasneje 60 dni po rojstvu otroka. Po tem roku pravice ni več mogoče uveljaviti.

Otroški dodatek je dopolnilni prejemek za preživljanje, vzgojo in izobraževanje otroka. Pravica do otroškega dodatka se uveljavlja v 30-ih dneh po rojstvu otroka in se prizna z mesecem otrokovega rojstva. Če jo uveljavljate po tem roku, se prizna s prvim dnem naslednjega meseca po vložitvi zahtevka. Pravica do otroškega dodatka se prizna za dobo največ enega leta, pri čemer pa se o vsaki nadaljnji upravičenosti do podaljšanja pravice od 1. 12. 2018 po uradni dolžnosti odločajo centri za socialno delo in ponovna vloga ni potrebna.

Dodatek za veliko družino je letni prejemek, namenjen družini, ki ima v koledarskem letu najmanj en dan tri ali več otrok do starosti 18 let, po 18. letu pa, če imajo status učenca, dijaka, vajenca ali študenta, vendar najdlje do 26. leta starosti. Dodatek za veliko družino se izplača v enkratnem znesku.

Dodatek za nego otroka je pravica, ki jo lahko uveljavlja eden od staršev ali druga oseba za otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo, če ima otrok stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in dejansko živi v Republiki Sloveniji. Dodatek za nego otroka je mesečni prejemek za otroka s težko motnjo v duševnem razvoju, težko gibalno oviranega otroka ali otroka z določenimi boleznimi s seznama hudih bolezni.

Pravica do dodatka za nego se prizna na podlagi mnenja zdravniške komisije.

Nadomestilo v času odmora za dojenje

Materi, zaposleni za polni delovni čas, na podlagi potrdila specialista pediatra pripada pravica do nadomestila/plačila prispevkov v času odmora za dojenje eno uro dnevno do 18 meseca starosti in sicer do devetega meseca z nadomestilom v višini 1/8 minimalne plače po Zakon o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstev v Republiki Sloveniji ter od 9-18 meseca s plačilom prispevkov za socialno varnost od sorazmernega dela minimalne plače po omenjenem zakonu brez nadomestila.

Plačilo prispevkov za socialno varnost od sorazmernega dela minimalne plače zaradi dela s krajšim delovnim časom zaradi starševstva

Pravico delati krajši delovni čas zaradi starševstva ima eden od staršev oziroma druga oseba (rejnik, skrbnik), ki neguje in varuje enega otroka do tretjega leta starosti oziroma najmanj dva otroka, do končanega prvega razreda osnovne šole najmlajšega otroka, pri čemer je eno leto izrabe pravice neprenosljivo za vsakega od staršev (to pomeni, da mora eden od staršev izrabiti vsaj eno leto pravice oziroma če se odloči in je ne izrabi, to leto propade in ga ne more prenesti na drugega od staršev). Krajši delovni čas mora obsegati najmanj polovično tedensko delovno obveznost (delati mora najmanj 20 ur tedensko). Upravičencu delodajalec zagotavlja plačo po dejanski delovni obveznosti, Republika Slovenija pa mu zagotavlja do polne delovne obveznosti plačilo prispevkov za socialno varnost od sorazmernega dela minimalne plače.

Plačilo prispevkov za socialno varnost od minimalne plače v primeru štirih ali več otrok

Pravico ima eden od staršev, ki zapusti trg dela zaradi varstva in nege štirih ali več otrok (mlajših od 18 let), s katerimi ima skupno stalno prebivališče, do končanega prvega razreda osnovne šole najmlajšega otroka.

Za podrobnejša navodila in razlago o posameznih socialnih pravicah v nosečnosti in po porodu se obrnite na pristojni center za socialno delo.

SPREMEMBE V TELESU NOSEČNICE

- fiziološke spremembe v nosečnosti

Irena Krotec, zdravnica specialistka javnega zdravja
Barbara Mihevc Ponikvar, zdravnica specialistka javnega zdravja
Maja Broder, diplomirana babica

Telo nosečnice se mora tekom nosečnosti prilagoditi na številne spremembe, ki jih povzroča rast novega bitja v njem. Te prilagoditve so bistvene za razvoj in preživetje ploda tako v materinem telesu kot tudi kasneje po rojstvu. Naj vam bo prispevek, ki je pred vami, v pomoč pri razumevanju sprememb, ki ste jih opazili na svojem telesu ali pri svojem počutju.

Hormonske spremembe v nosečnosti

Prilagoditve telesa na nosečnost se pričnejo takoj po oploditvi, čeprav se takrat ženska nosečnosti še ne zaveda. So posledica delovanja hormonov, ki jih tvorita najprej rumeno telesce, po 7. tednu nosečnosti pa posteljica.

Progesteron imenujejo tudi zaščitnik nosečnosti. Njegova glavna naloga je sproščanje gladkega mišičnega tkiva maternice, zmanjša pa tudi gibljivost drugih gladkih mišic v telesu. Zato se upočasnijo delovanje želodca in črevesja ter zmanjša tonus sečnega mehurja. Progesteron poveča apetit in kopičenje maščobnega tkiva, poviša se telesna temperatura, dihanje je pospešeno, vpliva pa tudi na rast dojk.

Estrogen pospešuje rast mlečnih žlez v dojkah in sodeluje pri dozorevanju materničnega vratu.

Humani horionski gonadotropin (hCG) lahko v materini krvi zaznamo 10 dni po ugnezditvi zarodka in je pogosto vzrok slabosti in bruhanja v zgodnji nosečnosti.

Relaksin vpliva na širitev žil (vazodilatacijo), zrahljanje sklepov, poveča ohlapnost vezi in spodbuja zmeščanje materničnega vratu.

Oksitocin ima pomembno vlogo pri porodu in pri dojenju.

Spremembe žlez z notranjim izločanjem

Te spremembe se pričnejo že takoj po oploditvi zaradi spremembe stanja hormonov v telesu matere. Delovanje ščitnice se v nosečnosti običajno poveča, poviša se raven ščitničnih hormonov ter hormonov, ki jih izloča nadledvičnica. Zaradi povečanega delovanja številnih hormonov se poveča tudi odpornost tkiv na inzulin (hormon, ki uravnava krvni sladkor). Kot odgovor na to pri zdravi nosečnici trebušna slinavka poveča tvorbo inzulina. Pri nosečnicah, ki ne morejo proizvajati dovolj inzulina, se razvije nosečnostna sladkorna bolezen (gestacijski diabetes). Po porodu nivo krvnega sladkorja in inzulina preideta spet na normalno raven.

Spremembe rodil

Tu nastanejo največje spremembe v nosečnosti. Velikost in s tem teža maternice se poveča približno 20–krat (od 50 g na 1000 g). Iz prej hruškaste oblike se maternica tekom nosečnosti spremeni v jajčasto obliko in raste skupaj z otrokom. Maternični vrat se skrajša in zmešča, njegovi izločki tvorijo sluzni čep, ki preprečuje vdor bakterij v maternico in se na začetku poroda izloči. Nožnica postane prostornejša, povečan je izcedek, poveča in zmešča se tudi zunanje spolovilo.

Spremembe v presnovi vode in v krvi

V nosečnosti se voda zadržuje v telesu in se kopiči v vseh organih, zato je ob koncu nosečnosti vode povprečno 8 l več kot pred nosečnostjo, od tega je 60 % v posteljici, plodu in amnijski votlini, 40 % pa se porazdeli po materinih tkivih. Zato se lahko pojavijo fiziološke otekline okončin (edemi), ki lahko tudi nihajo glede na noč ali dan. Te spremembe so predvsem posledice zvečanja volumna krvi, ki se poveča za 30–50 %, kar znaša 1,2 do 1,5 l krvi. Do tega pride predvsem zaradi potrebe ploda po hranljivih snoveh in kisiku. Volumen krvi se poveča predvsem zaradi povečanega volumna krvne plazme, pa tudi zaradi povečanega števila rdečih krvničk (eritrocitov). Največji porast volumna eritrocitov je v drugi polovici nosečnosti, kar poveča tudi potrebe po železu. Rezerve železa so v telesu nosečnice pogosto premajhne, takrat je potrebno dodajati železove preparate. Poveča se tudi število belih krvnih celic (levkocitov), medtem ko število trombocitov, ki sodelujejo pri strjevanju krvi, tekom nosečnosti upade približno za 20 %. Povečano pa je strjevanje krvi in s tem nevarnost za nastanek krvnih strdkov.

Spremembe srčnožilnega sistema

Obremenitev srca v nosečnosti poraste, srčna mišica se poveča (hipertrofira), poveča se srčni minutni volumen (SMV). Postopoma narašča tudi pretok krvi skozi maternico, poveča se prekrvavitev dojk, kože, možganov, ledvic ... Istočasno se zmanjša upor v žilah in krvni tlak pada, ob terminu poroda pa se ponovno dvigne na normalno vrednost.

Spremembe sečil in ledvic

Delovanje ledvic je povečano, sečevodi so razširjeni, sečni mehur pa potisnjen navzgor in sploščen. Mehanski pritisk noseče maternice na mehur povzroča pogostejše odvajanje vode posebno v prvem trimesečju, v tretjem trimesečju pa je le-to pogostejše ponoči.

Spremembe prebavil

Zaradi vpliva progesterona se zelo zmanjša gibljivost črevesja. Čas praznjenja želodca in premik hrane navzdol se podaljša za tretjino do polovico. Relaksacija zažemalk v prebavnem traktu in pritisk noseče maternice, ki prebavila potiska navzgor, povzročata zgago, zaprtje in hemeroide. Tudi sluznica ust je, tako kot vsa tkiva v nosečnosti, močnejše prekrvavljena. Vnetja ustne sluznice so pogostejša, zato je ustna higiena v tem času zelo pomembna.

Spremembe dihal

Sluznica zgornjih dihalnih poti je močno prekrvavljena, zato prihaja do slabše prehodnosti nosu in pogostejših krvavitev iz nosu. Obseg prsnega koša se poveča, trebušna prepona se dvigne, pljuča so skrajšana, z napredovanjem nosečnosti se zmanjša popustljivost prsnega koša, vse to pa oteži dihanje. Težko dihanje občutita dve tretjini nosečnic.

Spremembe mišično skeletnega sistema

Relaksin vpliva na zrahljanje sklepov in na ohlapnost vezi, zato se zmanjša mišični tonus in poveča gibljivost sklepov, kar poveča tudi njihovo občutljivost za poškodbe. Zaradi teže otroka in povečanih prsi se spremeni težišče telesa, zato se nosečnica nagiba nazaj. Povečuje se ledvena krivina, vratni del in ramena pa se zvrnejo naprej, kar lahko vodi do bolečin v hrbtenici. Koščeni obroč medenice se močno zrahlja in se tako pripravi na prehod ploda skozi porodni kanal. Medenično dno se nekoliko spusti, mišice medeničnega dna pa so v tem obdobju izpostavljene velikemu pritisku.

Spremembe dojk in kože

Dojke porastejo zaradi pospešene rasti žleznega tkiva. Koža, lasje in nohti se lahko v nosečnosti zelo spremenijo. Pigmentacija kože se poveča, najbolj v delih telesa, ki so že sicer močnejše pigmentirani (bradavice dojk, vulvovaginalno področje). Lahko se pojavi

temna črta na trebuhu pod popkom, pri nekaterih nosečnicah se na obrazu pojavijo rumenorjave pege. Lahko pride do razširitve ali tvorbe novih žilic v koži, na dlaneh je pogosta rdečina kože. Lahko pride tudi do oteklina obraza in okončin ter do razširjenih ven – krčnih žil, varic. Pri raztegnitvi kože predvsem na trebuhu, dojkah in stegnih, se lahko pojavijo rdečevijolične lise (nosečniške strije), ki po porodu ne izginejo, temveč obledijo in se zabrazgotinijo. Pri približno petini nosečnic se pojavi srbenje kože. Lasje rastejo hitreje in so tanjši, tudi nohti rastejo hitreje.

Spremembe v živčnem sistemu, spremembe čutil in duševnosti

Nabiranje tekočine v mehkih delih lahko pritiska na posamezne živce in povzroči stisk živca ter s tem bolečine v njegovem poteku. Najpogostejše težave, povezane z obolenji živčevja v nosečnosti, ki so še fiziološke, so bolečine v vratu, v ramenih, v predelu sramne kosti in križnice, šibkost okončin, mravljinčenje rok in nog, pritisk pod rebri. V zadnji tretjini nosečnosti se lahko zaradi nabiranja tekočine pojavita tudi omrtvelost obraza (pareza obraznega živca) in sindrom karpalnega kanala v zapestju. Pogosto sta pridružena glavobol in migrena. V nosečnosti se lahko spremenita tudi okus in vonj.

Tudi pri zdravih nosečnicah lahko opazamo blage spremembe v duševnosti, kot so nestabilno počutje, večja občutljivost, mešani občutki, povečana je utrujenost.



PRIDOBIVANJE TELESNE TEŽE V NOSEČNOSTI

dr. Zalka Drglin
Barbara Mihevc Ponikvar, zdravnica specialistka javnega zdravja

Pridobivanje telesne teže v nosečnosti ima za zdravje nosečnice in njenega otroka pomembno vlogo. V nosečnosti naj bi ženska pridobila okvirno 8-12 kg, torej približno en kilogram na mesec, več pa v zadnjem trimesečju.

Sodobna priporočila o pridobivanju telesne teže upoštevajo izhodiščno telesno težo ženske (indeks telesne mase – ITM) pred zanositvijo. Ženske, katerih telesna teža je pod priporočljivo, naj pridobijo več kilogramov kot tiste, pri katerih je telesna teža nad priporočljivo. Ženske s prekomerno težo ob zanositvi lahko pridobijo dosti manj, v primerih ITM nad 35 se svetuje, da svojo začetno težo obdržijo celotno nosečnost.

Pretirano povečevanje telesne teže v nosečnosti – npr. če nosečnica pridobi več kot dva kilograma na mesec, lahko poveča tveganje za resne zdravstvene težave in zaplete v nosečnosti ter med porodom. Zdravstveni strokovnjaki spremljajo porast telesne teže predvsem zato, ker naglo povečanje telesne teže v nosečnosti zvišuje tveganja za preeklampsijo (bolezen povečanega krvnega tlaka v nosečnosti), nosečnostno sladkorno bolezen, prezgodnji porod, preveliko porodno težo novorojenčka in s tem povezano večje tveganje za porod s carskim rezom.

Priporočila za pridobivanje telesne teže v nosečnosti:

Telesna teža pred nosečnostjo

Prenizka teža (ITM < 18.5)
Normalna teža (ITM 18.5 do 24.9)
Prevelika teža (ITM 25 do 29.9)
Debelost (ITM 30 ali več)

Priporočena pridobitev teže

13 do 18 kg
11 do 16 kg
7 do 11 kg
5 do 9 kg

Indeks telesne mase izračunamo: $ITM = \text{teža (v kg)} / \text{telesna višina (v m)}^2$

Nosečnost z dvojčki ali trojčki

Če nosite dvojčke ali trojčke, boste verjetno pridobili več kilogramov. Posvetujte z zdravnikom, da ugotovite, kaj je za vas primerno.

Priporočila za povečanje telesne mase v nosečnosti z dvojčki:

Teža pred nosečnostjo

Normalna teža (ITM 18.5 do 24.9)
Prevelika teža (ITM 25 do 29.9)
Debelost (ITM 30 ali več)

Priporočena pridobitev teže

17 do 25 kg
14 do 23 kg
11 do 19 kg

Na kakšen način je v telesu nosečnice porazdeljena pridobljena telesna masa?

Predpostavimo, da vaš otrok tehta približno 3 do 3,6 kg. Preostali kilogrami se porazdelijo na naslednja tkiva in organe:

- povečane dojke: 0.5 do 1.4 kg
- povečana maternica: 0.9 kg
- posteljica: 0.7 kg
- plodovnica: 0.9 kg
- povečan volumen krvi: 1.4 do 1.8 kg
- povečan volumen drugih tekočin: 0.9 do 1.4 kg
- maščobne zaloge: 2.7 do 3.6 kg

Med nosečnostjo ženske torej pridobijo nekaj telesne teže, ki se po porodu navadno zelo hitro zmanjša. Dojenje pripomore k zniževanju prevelike telesne teže po porodu. Nekatere pa po porodu ohranijo preveliko telesno težo, kar lahko predstavlja tveganje za debelost. Ustrezen način zniževanja prevelike telesne teže po porodu je kombinacija ustrezne prehrane in telesne dejavnosti. Pri tem se ohrani mišična masa, izboljša srčno-žilna vzdržljivost in izgubi maščevje. Vendar je pri tem potrebna previdnost; strokovnjaki opozarjajo, da je pri rabi različnih dietnih in rekreativnih režimov pomembna zmernost in postopnost, še posebej, če mati svojega otroka doji.



RAZVOJ ZARODKA IN PLODA

Irena Krotec, zdravnica specialistka javnega zdravja
Barbara Mihevc Ponikvar, zdravnica specialistka javnega zdravja
Maja Broder, diplomirana babica

V tem prispevku si lahko preberete več o razvoju zarodka in ploda po gestacijskih tednih. Nosečnost traja 40 tednov (280 dni) ali 10 lunarnih mesecev od prvega dne vaše zadnje menstruacije. Datum zadnje menstruacije je ključen podatek za izračun predvidenega termina poroda, točno na ta dan pa se zgodi 5 do 6 % porodov. Porod donošenega otroka pričakujemo med dopolnjenim 37. in 42. tednom nosečnosti.

1. in 2. teden

Niste še noseči, pravkar se je pričela vaša zadnja menstruacija. Do spočetja običajno pride dva tedna po pričetku menstruacije. Pri ženskah, pri katerih menstruacijski cikel traja 28 dni, ovulacija nastopi 13. do 15. dan.

3. in 4. teden

V jajcevodu sta se spermij in jajčece združila v zarodek (zigoto). Če se je oplodilo več jajčec, ali če se je oplodjeno jajčece razdelilo na dva ali več delov, lahko pride do večplodne nosečnosti.

Zarodek potuje proti maternici in se ugnezdi v sluznico maternice. Pri tem lahko pride do rahle krvavitve, ki jo imenujemo ugnezditvena krvavitev.

5. in 6. teden

Pride do hitrega porasta hormona HCG (humanega horionskega gonadotropina), zato je test nosečnosti po izostali menstruaciji v tem času običajno že pozitiven. Pričenja se intenziven razvoj tkiv in organov, zato sta v obdobju prihodnjih nekaj tednov ključna zdrav življenjski slog in izogibanje različnim škodljivim vplivom (sevanju, nekaterim zdravilom, okužbam ...).

Na vaginalnem ultrazvoku se v večini primerov v maternici že lahko vidi gestacijsko vrečko in tudi plod. Plod je v 6. tednu velik 4–6 mm (razdalja teme – trtica), pri vitalnem plodu so že vidni utripi srca. Hrbtenični kanal se zaraste. Razvijati se pričneta notranje uho in grlo. Posteljica do 12. tedna še ne bo v celoti prevzela svoje vloge. Krvni obtok je vzpostavljen, nastanejo zametki okončin in notranjih organov.

7. in 8. teden

Razvijajo se možgani in obraz zarodka, nastanejo dlani in prsti na rokah in nogah. Plod v 7. tednu meri od temena do trtice 7–9 mm. V 8. tednu se prične premikati, njegovih gibov pa še ne morete zaznati. Razvije se nosna kost. Spolne žleze se usmerjajo v razvoj jajčnikov ali testisov. V 8. tednu plod tehta 1 gram, meri pa 8–11 mm.

9. in 10. teden

V 9. tednu plod meri približno 1,5 do 2 cm in tehta 3 grame. V 10. tednu srce bije s približno 160 utripi na minuto. Večinoma so že izoblikovani tudi sklepi okončin, plodov repek izgine. Plod meri približno 3 cm in tehta 4–5 gramov. Od 10. tedna dalje je že mogoče opraviti prve presejalne teste za najpogostejše genetske nepravilnosti.

11. in 12. teden

Glava zavzema polovico velikosti ploda. Razvijajo se očesne veke in zametki zob. Formirajo se jetra in zunanje genitalije, nastanejo nohti. Plod meri v dolžino 4–5 cm. Od 11. tedna dalje je možno opraviti ultrazvočno merjenje nihalne svetline in biopsijo horionskih resic. Nastanek organov je v 12. tednu v največji meri zaključen. Prebavila so v 12. tednu že v trebušni votlini. Posteljica plod že lahko oskrbuje s hrano in kisikom. Plod meri približno 6 cm in tehta 14 gramov.

13. in 14. teden

Na prstih se pričenejo razvijati prstni odtisi. Razvile so se zasnove za vseh 20 mlečnih zob. Trebušna slinavka pričenejo izločati inzulin. Na ultrazvočnem pregledu je že mogoče določiti spol! Plod v 13. tednu meri približno 7 cm in tehta približno 20 gramov. Opazni so dihalni gibi, plod požira plodovnico in izloča urin. Koža je poraščena z mehкими lanugo dlačicami. Plod v 14. tednu tehta približno 30 g in meri približno 8 cm.

15. in 16. teden

V 15. tednu plod meri približno 10 cm in tehta približno 70 g. Lahko že sesa svoj palec. Kostni skeleta se krepijo, razvoj mišic se nadaljuje. Oči so zaprte, vendar postanejo dovzetne za svetlobo, razvija se sluh. Od 16. tedna dalje je možna amniocenteza. Gibi okončin so vse bolj usklajeni. Mnogorodke lahko morda že začutijo gibe ploda.

17. in 18. teden

Plod je v obdobju hitre rasti, glava in telo so v bolj proporcionalnih razmerjih, pod kožo se tvori maščevje, ki mu bo po rojstvu pomagalo zadrževati toploto. Zmožen je obrazne mimike. Sliši zunanje in notranje zvoke. Od glave do trtice meri 14 cm, skupno pa do 20 cm v dolžino, tehta do 190 g. Pri deklci so razvita rodila, pri dečku se pričenejo razvoj prostate in spuščanje testisov iz medenice v mošnjo. Ultrazvočno je že mogoče preveriti razvoj organov.

19. in 20. teden

Možgani se intenzivno razvijajo, intenzivna rast ploda se nadaljuje. Tudi nosečnice, ki so prvič noseče, bodo morda že lahko prvič občutile gibe ploda. V tem času se običajno opravi morfološki ultrazvočni pregled ploda ter določi lego posteljice. V 20. tednu plod meri približno 25 cm v dolžino in tehta približno 300 g. Na koži se pojavi verniks – bela mastna zaščitna snov. Pri plodu lahko opazimo cikle spanja in budnosti.

21. in 22. teden

V črevesju se formira prvo blato – mekonij. Delovati pričene plodov lasten imunski sistem. Razvite so oči. V 22. tednu meri približno 27 cm in tehta okrog 450 g.

23. in 24. teden

V primeru prezgodnjega rojstva ima plod že možnost preživetja! V dolžino meri približno 30 cm in tehta okrog 500 g. Razvija se živčevje. Plod je zdaj v obdobju hitrega pridobivanja teže in je že povsem izoblikovan.

25. in 26. teden

Proti koncu drugega trimesečja se večina plodov ustali v določenem položaju. V 25. tednu je plod težak približno 700 g. Koža počasi izgublja svojo zgubanost, nadaljuje se rast las, izboljšujejo se refleksi in nadaljuje razvoj čutil. Plodove kosti pridobivajo gostoto in trdoto. Razvijajo se žile v pljučih, pričene se tvoriti surfaktant, ki po rojstvu omogoča razprtost pljučnih mešičkov.

27. in 28. teden

Plod doseže težo 1000 g in dolžino 35–40 cm. Nadaljuje se predvsem razvoj možganov in pljuč, ki v tem obdobju še niso dovolj zreli za samostojno življenje izven maternice.

29. in 30. teden

Plod tehta okrog 1200 g. Gibi otroka se lahko v tem času spremenijo in postanejo manj intenzivni (Ne pa manj pogosti!), saj ima plod zaradi rasti manj prostora za gibanje. Razvija se kostni mozeg, kosti trdijo, lanugo počasi izginja, možgani se intenzivno razvijajo.

31. in 32. teden

Plod intenzivno pridobiva težo, koža postaja bolj napeta in rožnata. V 32. tednu tehta približno 1700 g. Zenice že lahko reagirajo na svetlobo. Pljuča so še edini življenjsko pomemben organ, ki še ni dovolj razvit. Otroci, ki so prezgodaj rojeni v tem obdobju, imajo že dobre možnosti preživetja.

33. in 34. teden

Plod zdaj tehta že okrog 2000 g in meri več kot 40 cm v dolžino. Še vedno je v obdobju hitrega pridobivanja teže, zaradi razvoja možganov raste tudi glava. Pljuča zdaj že izločajo surfaktant, se pa še vedno razvijajo. Količina plodovnice je v tem času največja in takšna ostane do poroda. Pri dečkih so testisi običajno že spuščeni v mošnjo.

35. in 36. teden

Če bi se v tem obdobju porod pričel, ga ne bi skušali ustaviti, saj je večina plodov že dovolj zrela za življenje zunaj maternice. Plod meri v dolžino približno 45 cm in tehta od 2300 do 2700 g. Od sedaj dalje pridobiva do poroda približno 200–250 g teže tedensko.

37. in 38. teden

Plod je že dovolj razvit in zrel za življenje po rojstvu. Tehta okrog 3000 g in meri v dolžino skoraj 50 cm. Plod vadi dihalne gibe in požira plodovnico, ki je v tem obdobju že lahko »mlečno« obarvana zaradi odlučenega verniksa. Večina nosečnosti z dvojčki se v tem času zaključí s porodom.

39. in 40. teden

Plod še vedno pridobiva 25–30 g teže dnevno. Tehta približno 3300 g in meri v dolžino približno 50 cm. Večina plodov je v tem času že v svojem porodnem položaju. Bodite pozorni na plodove gibe! Če se niste, boste gotovo kmalu spoznali svojega novorojenčka!



NEKAJ NAPOTKOV ZA LAJŠANJE NOSEČNOSTNIH TEGOB

dr. Zalka Drglin

Slabost v nosečnosti (»jutranja slabost«), bruhanje

Predvsem v začetku nosečnosti sta slabost in bruhanje precej pogosti težavi. Nekaterim je slabo le zjutraj, drugim pa cel dan. Navadno se težave ublažijo do 16. ali vsaj 20. tedna.

Kaj lahko storite, da bi se slabost v nosečnosti ublažila?

- Zjutraj že v postelji zaužijte prepečenec, keks ali kaj podobnega. Hrano si pripravite ob vzglavje že zvečer, po zaužitju pa še nekaj časa počakajte, preden vstanete in začnete z aktivnostmi.
- Nekaterim slabost blaži pogostejše uživanje manjših obrokov.
- Poskrbite, da čez dan po malem zaužijete dovolj tekočine, na primer vode ali zeliščnih čajev.
- Če je le mogoče, se izogibajte hrani in vonjem, ki krepijo vašo slabost. Pomaga, če kdo drug pripravlja obroke.
- Nekaterim pomaga izogibanje začinjeni in mastni hrani ter napitkom s kofeinom, na primer kavi.
- Nekaterim ustreza zmerno gibanje in blaga telesna vadba.
- Naglica krepi slabost. Začetek dneva naj bo kar se da umirjen.
- Utrujenost krepi slabost. Dovolj počivajte. Porazdelite skrb za gospodinjstvo in otroke med druge odrasle.
- Nekaterim pri blaženju težav pomaga akupresurna zapestnica.
- Nekaterim pomagajo zdravilni pripravki z ingverjem, na primer v obliki čaja, ki ga pripravijo kot blag poparek.
- Nekaterim pomagajo dodatki vitamina B6.
- Med farmakološkimi sredstvi so lahko učinkoviti antihistaminiki.
- Nekaterim pomagajo preparati, kot je Rupurut, ki ustvarijo oblogo v želodcu.

Pri hujših oblikah slabosti in bruhanja ali bruhanju, ki se nadaljuje po 16. tednu nosečnosti, se obrnite na svojega ginekologa.

Spahovanje, zgaga

Nosečnice se srečujejo s težavami s spahovanjem in zgago, ki so povezane s hormonskimi spremembami in rastočo maternico.

Kaj lahko storite za preprečevanje težav s spahovanjem in zgago ali njihovo blaženje?

- Smiselno je uživati večje število manjših obrokov hrane (od pet do sedem obrokov na dan).
- Nekaterim pomaga grizljanje suhe hrane (kot so na primer krekerji, prepečenec) in uživanje izbranih mineralnih vod (na primer Donat Mg).
- Ne lezite takoj po obroku. Izogibajte se poznim obrokom tik pred spanjem.
- Izogibajte se pitju tekočin takoj po obroku, raje pijte med enim in drugim obrokom.
- Pri težavah z zgago ponoči si lahko pomagate z dvignjenim vzglavjem.
- Nekaterim pomaga, če se izogibajo kisli, mastni, začinjeni hrani (tudi kislim sadnim sokovom, ocvrtim jedem), kavi.
- Izogibajte se hrani in pijači, ki vam povzročajo zgago, ko niste noseči.

Če težave kljub vsemu ostajajo, se posvetujete z ginekologom.

Zaprtost, težave pri odvajanju blata

Zaprtje je v nosečnosti dokaj pogosto. Upočasnjena prebava je povezana z rastočo maternico, hormonskimi spremembami ter spremembami v načinu življenja.

Kaj lahko storite, da bi v nosečnosti preprečili ali ublažili težave z zaprtostjo?

- Pijte dovolj tekočine, najbolje čiste pitne vode, nesladkanega zeliščnega ali sadnega čaja.
- Pomaga prehrana, ki vključuje živila, bogata z vlakninami, kot so polnovredne žitarice v obliki kruha in drugih pekovskih izdelkov, kosmičev, kaš, testenin, neoluščen riž, stročnice, kot sta fižol in leča, sveže in suho sadje, zelenjava, mlečni izdelki, še posebej fermentirani, kot sta jogurt in kefir.
- Uživajte redne obroke hrane v manjših količinah z veliko vlaknine.
- Izogibajte se jedem, ki vam tudi sicer povzročajo težave in so težje prebavljive (na primer ocvrtim jedem).
- Izogibajte se izdelkom iz prečiščene, t. j. bele moke, belemu rižu, belemu sladkorju.
- Bodite redno telesno aktivni.
- Nekaterim pomagajo namočene suhe fige in slive ali laneno seme.
- Učinkovito naravno odvajalo je tudi magnezij, ki ga vzamemo zjutraj na tešče z obilo vode.
- Pomaga naravna mineralna voda, ki vsebuje magnezij in sulfatne soli ter malo natrija (na primer Donat Mg). Zaradi napenjanja uživajte naravno mineralno vodo brez plina CO₂, kar dosežete s segrevanjem ali mešanjem.
- Pomagajo dodatki vlaknin – na primer jabolčne vlaknine, izvlečki fig in sliv, pšenični otrobi.

Če težave kljub vsemu ostajajo, se posvetujete z ginekologom.

Otekanje nog, rok

Nosečnice pogosto opazijo, da jim rahlo otekajo noge, roke in prsti, kar je povezano z zadrževanjem vode v telesu. Navadno je opazneje proti koncu dneva, v vročem vremenu, ali če veliko stojite ali sedite.

Kaj lahko storite, če vam v nosečnosti blago zatekajo noge in roke?

- Izogibajte se dolgotrajnemu sedenju ali stanju; redno menjajte položaje oziroma se za kratek čas sprehodite (vsako uro in pol).
- Kadarkoli je mogoče, vsaj za nekaj trenutkov počivajte v položaju z dvignjenimi nogami (stopala naj bodo višje od vašega srca). V tem položaju skušajte počivati uro na dan.
- V redno telesno vadbo vključite vaje za stopala.
- Prosite bližnjega, naj vam nežno zmasira stopala in meča.
- Pred prho si postavite stol, sedite in si izmenično prhajate noge od gležnjev navzgor s toplo in hladno vodo.

Nenadno močnejše zatekanje nog, rok in obraza je lahko znak resnega zapleta, v takem primeru se takoj posvetujte z ginekologom.

Krčne žile

V nosečnosti se lahko pojavijo težave s krčnimi žilami: bolečine in krči v nogah, noge so lahko pekoče ali je v njih občutek teže. To je povezano s hormonskimi spremembami v nosečnosti, pritiskom otroka na vene in večjo obremenjenostjo ledvic in srca, ki vplivajo na stene krvnih žil. Najbolj so izpostavljene vene v nogah, nekatere ženske pa se srečujejo tudi s spremembami na zunanem spolovilu.

Kaj lahko v nosečnosti storite za preprečevanje težav s krčnimi žilami ter njihovo blaženje?

- Izogibajte se dolgotrajnejšemu stoječemu položaju in dolgotrajnemu sedenju. Ne sedite s prekrizanimi nogami.
- Privoščite si redne odmore, počivajte z dvignjenimi nogami (stopala naj bodo višje od vašega srca).
- Posebej se priporoča ležanje na levem boku s privzdignjenimi nogami.
- Bodite redno telesno aktivni, če je le mogoče, vsak dan hodite, priporočljivo je tudi plavanje. Med redne telesne vaje vključite tudi kroženje s stopali.
- Prevelika telesna teža poslabša stanje, zato jo je smiselno v nosečnosti primerno nadzorovati.

Če je stanje resnejše, vam bo zdravnik morda predlagal uporabo kompresijskih nogavic ali kakega pripravka, primernega tudi za čas nosečnosti. Po porodu se navadno težave ublažijo.

Hemoroidi (>zlata žila<)

Zaradi hormonskih sprememb in nekaterih drugih dejavnikov se v nosečnosti poveča možnost nastanka hemoroidov.

Kaj lahko storite v nosečnosti, da bi se izognili hemoroidom ali jih ublažili?

- Poskrbite za redno odvajanje blata, ustrezno prehrano in ustrezen vnos tekočin, da bo blato mehko.
- Pomembno je preprečevati zaprtje.
- Izogibajte se dolgotrajnemu stoječemu in sedečemu položaju. Če opravljate svoje delo pretežno stoje ali sede, ga redno prekinjajte z odmori, v katere vključite nekaj telesnih vaj.
- Bodite redno telesno aktivni.

Pri hujših težavah se z ginekologom posvetujete glede morebitnega zdravljenja.

Po porodu se navadno težave v nekaj tednih zmanjšajo in izginejo.

Omedlevica

Zaradi hormonskih sprememb v nosečnosti se lahko pojavijo težave z vrtoglavico in omedlevico, posebno, če dolgo stojite, pri hitrih premikih iz ležečega v stoječi položaj ali med ležanjem na hrbtu.

Kaj lahko v nosečnosti storite, da bi preprečili vrtoglavico in omedlevico ali ju ublažili?

- Iz sedečega ali ležečega položaja vstajate počasi.
- Če stojite in imate občutek, da boste omedleli, poizkusite najti sedež ali sedite na tla; lahko tudi ležete na bok.
- Če ležite na hrbtu in imate občutek, da boste omedleli, se obrnite na bok.
- Po prvem trimesečju ležite pretežno na levem boku.
- Izogibajte se vročim in slabo prezračenim prostorom.

Krči v mečih ali stopalih

Mišični krč se kaže z močno in nenadno bolečino. V nosečnosti se najpogosteje pojavljajo v mečih in stopalih, pogosto ponoči.

Za preprečevanje krčev nekateri priporočajo dodatke magnezija in kalcija – o tem se posvetujte z ginekologom.

Nekaterim pomaga redna telesna vadba, v katero so vključene tudi vaje za gležnje in noge.

Učinkovita je lahko tudi metoda izmeničnega oblivanja nog s hladno in toplo vodo pred počitkom.

V trenutku, ko vas »zgrabi krč« v mečih, pomaga krepka masaža in raztegovanje v nasprotno smer, torej izteg stopala s prsti navzgor.

PREHRANA NOSEČNICE IN DOJEČE MATERE

Vida Fajdiga Turk, univ. dipl. inž. živilske tehnologije, specialistka klinične dietetike
doc. dr. Evgen Benedik, univ. dipl. inž. živilske tehnologije

V nosečnosti poskrbite za svoje in otrokove potrebe in temu primerno jejte. Otrok (plod) za svojo rast in razvoj potrebuje hrano, ki mu zagotavlja energijo in gradnike, vse to pa v času nosečnosti dobi od vas. Zato uživajte hranilno bogato hrano in popijte dovolj tekočine. Količinsko ne uživajte hrane za dva, poskrbite le, da bo hrana hranilno bogata.

Dodajanje folne kisline v prehrano nosečnice

Folna kislina (imenovana tudi vitamin B9 ali folacin) in folat (oblika, prisotna v naravi) sta vodotopni obliki vitamina B9. Priporočen dnevni vnos folata za odraslega človeka je 200 µg, kar je enostavno doseči z običajno pestro in uravnoteženo prehrano, ki vključuje zelenjavo in polnovredna žita. Potrebe po folatu so bistveno povečane med nosečnostjo zaradi izgradnje nevralne cevi (hrbtenjače) pri plodu in tekom dojenja zaradi prenosa folata v materino mleko. Dokazano je bilo, da dodajanje folne kisline pred zanositvijo in med nosečnostjo pomembno zmanjša nevrološke okvare novorojenih otrok, predvsem napake zaradi nepravilnega zapiranja nevralne cevi. Zato se priporoča dodajanje 400 µg folne kisline dnevno, štiri mesece pred načrtovano nosečnostjo in med prvim tromesečjem nosečnosti.

Prehranska priporočila za nosečnico in doječo mater

- Uživajte pestro mešano prehrano. Vključujte vse priporočene skupine živil: sadje in zelenjavo, sestavljene ogljikove hidrate, kakovostne beljakovine in zmerno količino različnih vrst rastlinskih maščob in olj.
- Čim večkrat uživajte jedi, ki jih pripravite sami iz osnovnih sestavin. Izbirajte sezonsko in lokalno pridelano hrano.
- Redno uživajte dnevne obroke: tri glavne obroke – zajtrk, kosilo in večerjo – ter dve do tri malice kot premostitvene obroke.
- Obrokov ne izpuščajte, tako ohranjate enakomeren vnos energije in hranil, kar prispeva k zdravju in dobremu počutju tako vas kot vašega ploda.
- Zelenjavo in sadje v sveži in kuhani obliki vključite v vsak obrok. Če je mogoče, uživajte lokalno pridelano in sezonsko zelenjavo in sadje, v katerih je praviloma več vitaminov, mineralov in zaščitnih snovi.
- Pri vsakem obroku uživajte sestavljene ogljikove hidrate: jedi iz različnih žit v obliki polnovredne moke, kosmičev, kaš, neoluščen riž; stročnice, kot so grah, fižol, leča, čičerika, itd.
- Uživajte čim manj enostavnih ogljikovih hidratov, kot so sladkor, sladkarije, sladke ali sladkane pijače, marmelade, jedi iz bele moke itd., ki so osiromašeni vlaknin in določenih hranil.
- Vsak dan uživajte posneto prekuhano ali pasterizirano mleko in mlečne izdelke iz prekuhanega ali pasteriziranega mleka ali ustrezne zamenjave za mleko in mlečne izdelke.
- Izbirajte različne vrste pustega mesa, belega in rdečega.
- Izogibajte se mesnim izdelkom, kot so salame, paštete, klobase ipd. zaradi višje vsebnosti soli in aditivov.
- Izogibajte se uživanju jeter ali izdelkov iz jeter, kot je jetrna pašteta, zaradi visoke vsebnosti vitamina A, ki se kopiči v telesu in zaradi morebitnih obstojnih onesnaževal.
- Uživajte različne vrste rib, predvsem malih mastnih morskih rib, kot so sardele oziroma girice, orada in brancin. Večje predatorske ribe, ki so na koncu prehranjevalne verige, uživajte redkeje (losos, tuna, morski pes, ščuka, mečarica, ...), saj vsebujejo več težkih kovin, ki lahko neugodno vplivajo na razvoj ploda. Omenjene male morske ribe uživajte vsaj dvakratna teden, med drugim tudi zaradi bogate vsebnosti maščobnih kislin, ki so pomembne za otrokov razvoj možganov in očesne

mrežnice. Sladkovodne ribe (postrv) predstavljajo dober vir beljakovin, ne vsebujejo pa toliko dobrih maščobnih kislin kot male morske ribe.

- Uživate kakovostne maščobe in olja, prevladujejo naj različna olja rastlinskega izvora, kot so repično, sončnično, oljčno, orehovo, ipd. Hladna stiskana olja niso primerna za toplotno obdelavo, ampak se jih doda na solate ali v jedi pripravljene za uživanje. Za toplotno obdelavo pa so najprimernejša tista rastlinska olja, na katerih piše, da so stabilna na višji temperaturi.
- Uživate vsaj dva litra tekočine dnevno, še zlasti ko se potite in v vročih poletnih mesecih. Pijte večkrat po malo. Opazujte barvo urina, ki naj bi bila svetlo rumena (znak ustrezne hidracije).
- Najprimernejša izbira tekočine za žejo so pitna voda, nesladkani zeliščni in sadni čaji ter mineralna voda z nizko vsebnostjo mineralov.
- Pri pripravi obrokov uporabljajte zmerno količino soli, ki naj bo jodirana. Jed najprej poskusite in dodajte sol po potrebi.
- Izogibajte se uživanju industrijsko polpripravljene in industrijsko pripravljene hrane, ker lahko vsebuje veliko količino sladkorja, soli, maščob ter več aditivov.
- Dnevno zaužijte največ dve skodelici kave. Bodite zmerni pri uživanju pravega čaja in drugih napitkov, ki vsebujejo poživila. Kadar mama zaužije preveč kofeina, lahko ta pri otroku povzroči nemir.
- Ne uživajte alkoholnih pijač. Alkohol prehaja preko posteljice in tudi v materino mleko, s tem tvegate negativne posledice pri otroku.
- Ne uživajte umetnih sladil in izdelkov, ki so jim dodana umetna sladila.
- Izogibajte se uživanju hranilno revnim živilom, predvsem različnim procesiranim izdelkom.

Zaradi tveganja za svoje zdravje in zdravje otroka (ploda) svetujemo, da se nosečnice izogibajo:

- vnaprej pripravljene surovi zelenjavi in surovemu sadju za neposredno uživanje, ki so na voljo na prodajnih mestih, kot so pakirane solate, zelenjava iz solatnih barov, surovi kalčki, smutiji, pakirano narezano sadje, predvsem, če hrana že dlje časa stoji;
- pakiranem jagodičevju, tudi zamrznjenemu; zaradi morebitne onesnaženosti z zdravju škodljivimi mikroorganizmi;
- vnaprej pripravljenim jedem z omejenim rokom uporabe, ki jih je do končne porabe treba hraniti v hladilniku, kot so sveže paštete, mesne in zelenjavne majonezne solate, mesni narezki, sendviči z mesnimi ali ribjimi nadevi in narezano zelenjavo; naštete jedi sodijo med bolj tvegane zaradi možnega razvoja zdravju škodljivih mikroorganizmov;
- surovim in prekajenim ribam, kot so surov ali prekajen losos, postrv, slanik; sušiju, školjkam in drugim morskim sadežem, saj so ta živila bolj tvegana zaradi morebitne prisotnosti patogenih bakterij, virusov, biotoksinov ali histamina;
- uživanju rib, ki so na koncu prehranjevalne verige, kot so morski pes, večja tuna, mečarica, ščuka, sulec, ker lahko vsebujejo višje koncentracije strupenega metilnega živega srebra;
- surovemu mesu v jedeh kot so carpaccio, tatarski biftek ali manj pečenemu mesu, pripravljenemu na različne načine (ne glede na način priprave: na žaru, v ponvi, v pečici); z uživanjem takih živil se izpostavljate tveganju za zastrupitev s patogenimi bakterijami, kot sta npr. salmonela ali VTEC, virusi in paraziti, kot je toksoplazmoza;
- mleku in mlečnim izdelkom iz surovega ali nepasteriziranega mleka zaradi možne prisotnosti bakterije rodu listeria;
- sirom s plesnijo, kot so brie, gorgonzola, roquefort in drugim sirom s plesnijo, saj se zaradi nepravilne hrambe plemeniti plesni lahko manj opazno pridružijo tudi zdravju škodljive plesni, ki sproščajo toksine in povzročajo zastrupitve;
- surovim jajcem in jedem iz surovih jajc kot so sveže pripravljena majoneza, šato, tiramisu in druge kremne sladice, prelivom za solate, saj praviloma niso toplotno obdelani in obstaja verjetnost zastrupitve z bakterijami kot sta salmonela in kampilobakter;
- gobam in jedem iz gob, ker so težje prebavljive.

Pri uživanju rastlin, nabranih v naravi, bodite pozorni, da ne bi pomotoma zaužili njim podobnih, ki so lahko smrtno nevarne, na primer strupenih gob namesto užitnih, šmarnice in jesenskega podleska namesto čemaža in podobno.

Obdobje dojenja naj bo prijetno za oba. Dojenje je idealen način hranjenja dojenčka, ki koristi vašemu dojenčku in vam. Poskrbite za svoje potrebe in primerno jejte. Vsakokrat, ko nameravate podojiti svojega dojenčka, si v bližino postavite kozarec vode, da jo boste med dojenjem popili. Uživate lahko vso hrano, ki vam diši in ki ustreza uravnoteženi zdravi prehrani; vključno z vsemi vrstami surove zelenjave in sadja, stročnicami ipd. Uporabljate lahko različne začimbe. Vonj in okus vašega mleka se spreminja, odvisno od vrste hrane in začimb, ki jih zaužijete. Otroci, katerih matere uživajo hrano različnih vonjev in okusov, so pri uvajanju mešane prehrane bolj sprejemljivi za različne okuse.

V primeru težav pri dojenju (premalo mleka, otrok ne napreduje na telesni masi) ali težav pri izbrizgavanju materinega mleka, lahko uporabne nasvete dobite na www.prvikoraki.si, oziroma na www.dojenje.org in www.dojenje.net. Svetovalka za dojenje in laktacijo vam bo brezplačno svetovala, kaj storiti, da bo dojenje lažje steklo.

(Različni) načini prehranjevanja in dietno vedenje

Pri različnih oblikah prehrane in dietah, ki izključujejo določeno skupino živil, se posvetujte s strokovnjakom – izbranim osebnim zdravnikom ali kliničnim dietetikom, da ne bi pri vas ali pri plodu oziroma otroku prišlo do pomanjkanja določenih hranil. Dejstvo namreč je, da bolj kot se omejuje izbor različnih skupin živil, večje je tveganje za pomanjkanje hranil tako pri nosečnici ali doječi mami, kot tudi otroku.

Doječa mati potrebuje od 200 do 500 kcal/dan več v primerjavi z žensko, ki ne doji, odvisno tudi od starosti dojenčka oziroma od količine mleka, ki ga popije otrok. Matere, ki izključno dojijo, po porodu hitreje izgubljajo telesno maso kot tiste, ki ne dojijo. Odsvetujemo stroge shujševalne diete ali intenzivne telesne napore z namenom hujšanja, saj je narava poskrbela da se v telesu ženske tekom nosečnosti shranjujejo vsa hranila, ki jih otrok potrebuje prvih 6 mesecev življenja, ko je izključno dojen.

Po porodu začnite s primerno, ne preveč intenzivno, telesno aktivnostjo glede na vaše zdravstveno stanje in počutje. Naj bo vaš cilj, da ste dnevno vsaj eno uro zmerno telesno aktivni, kar lahko na primer pomeni daljši sprehod v hitrejšem tempu.

Alergije v družini

V primeru alergij v družini se o vaši prehrani posvetujte z izbranim zdravnikom oz. pediatrom. Le ob utemeljenem ali potrjenem sumu, da bi bila materina prehrana povezana s težavami otroka, je smiselno začasno izločanje določenih živil iz materine prehrane, kar mora indicirati zdravnik in vam tudi določiti čas, kdaj poskusno prenehati z dieto.



TELESNA DEJAVNOST V NOSEČNOSTI

mag. Darija Ščepanović, višja fizioterapevka
Lidija Žgur, dipl. fizioterapevka

Zmerna telesna dejavnost naj bi bila tudi v nosečnosti običajen del vsakdana, če seveda ženska nima zdravstvenih težav oziroma zapletov v zvezi z nosečnostjo. Ustrezno izbrana in odmerjena telesna dejavnost v nosečnosti ugodno vpliva na zdravje nosečnice in razvijajoč plod, hkrati je tudi odlična priprava na porod. Nosečnice naj bodo zmerno telesno dejavne vsak dan v tednu vsaj 30 minut. Zmerna vadba pomeni, da ženska diha skozi usta in se med vadbo lahko brez težav pogovarja.

Zakaj priporočamo telesno aktivnost med nosečnostjo?

- Izboljšuje telesno držo.
- Zmanjšuje napetost mišic in stres.
- Zmanjšuje možnost poškodb.
- Zmanjšuje bolečine v spodnjem delu hrbta.
- Pripravi mišice na porod.
- Povečuje vzdržljivost.
- Izboljšuje pretok krvi.
- Preprečuje nastanek krčnih žil.
- Preprečuje bolezni v nosečnosti: nosečnostna sladkorna bolezen, bolezn visokega pritiska, depresivne motnje in anksioznost, nekatere zaplete pri porodu.
- Daje več energije in izboljšuje splošno počutje.

Vrsta in intenzivnost telesne dejavnosti med nosečnostjo

Ste zdravi in ste bili pred nosečnostjo redno telesno aktivni ali vrhunška športnica.

- Načeloma lahko nadaljujete z vadbo, ki ste jo izvajali pred nosečnostjo, vendar z omejitvami. Pred tem priporočamo posvet s strokovnjakom.
- Priporočene oblike telesne dejavnosti: plavanje, hitra hoja, tek, aerobika (nizko odbojna – brez poskokov), kolesarjenje, ples, drsanje, tek na smučeh in tenis. Primerna je tudi vadba v dvorani, kjer z uporabo sobnega kolesa, tekaške steze, orbitreka spodbujate aerobno dejavnost. Vključite tudi vaje za moč zgornjih in spodnjih udov z uporabo prostih uteži (uporabljajte lahke uteži) ali elastičnih trakov.
- Pozor: z napredovanjem nosečnosti zmanjšajte teža bremena, število ponovitev in serij!
- Zaradi vaše varnosti in varnosti otroka se izogibajte kontaktnim športom (košarka, odbojka, borilni športi). Prenehajte s športi, pri katerih je velika nevarnost padcev (jahanje, smučanje, squash). Prav tako so nevarni potapljanje in napor nad 2500 m nadmorske višine.

Ste zdravi in ste bili pred nosečnostjo občasno telesno dejavni.

- Strokovnjaki vam bodo svetovali primerno obliko dejavnosti glede na trenutno stopnjo telesne pripravljenosti, želje in potrebe ter vam pomagali vadbo postopoma stopnjevati.
- Začnite s telesno dejavnostjo, pri kateri so sklepi razbremenjeni telesne teže – npr. kolesarjenje na sobnem telesu, plavanje in vadba v vodi, ki je organizirana posebej za nosečnice. Če imate bolečine v medeničnih sklepih, se med prsnim plavanjem izogibajte zamahom z nogami.
- Z novo obliko aktivnosti začnite šele po 13. tednu nosečnosti.
- Hoja in plavanje sta izvrstni obliki telesne dejavnosti v nosečnosti. Pomembno je, da vzdržujete lahek do zmeren tempo, pri katerem ste rahlo zasopli.
- Pilates in joga sta popularni obliki telesne dejavnosti, kjer se ne porabi veliko energije, temveč je poudarek na vajah za gibljivost, dihalnih in sprostitvenih tehnikah, vajah za stabilnost hrbtenice, vajah za mišice medeničnega dna ter na učenju in zavedanju pravilne telesne drža.

Ste zdravi, vendar ste bili pred nosečnostjo popolnoma telesno nedejavni.

- Svetujemo pogovor z ginekologom, strokovno usposobljenim strokovnjakom za vadbo v nosečnosti, ki bo svetoval primerno in varno obliko telesne dejavnosti glede na vašo trenutno telesno pripravljenost.
- Priporočamo vsakodnevni sprehod v naravi in postopno uvajanje telesne aktivnosti z omejitvami.

Nosečnice z zdravstvenimi težavami pred nosečnostjo in nosečnice z zapleti v nosečnosti

- Posvetujte se z ginekologom, fizioterapevtom ali drugim strokovnjakom, ki vam bodo svetovali ustrezno obliko telesne dejavnosti.
- Odsvetujemo intenzivnejšo telesno aktivnost.

Kdaj se nosečnica ne sme ukvarjati s telesno dejavnostjo?

Absolutne prepovedi za telesno dejavnost v nosečnosti

Absolutne prepovedi za telesno dejavnost v nosečnosti veljajo pri stanjih oz. obolenjih kot so:

- resna srčna in pljučna obolenja,
- prezgodnji porod v prejšnji nosečnosti,
- grozeč prezgodnji porod,
- večplodna nosečnost z grozečim prezgodnjim porodom,
- visok krvni tlak v nosečnosti (posvetujte se s svojim ginekologom),
- spredaj ležeča posteljica po 26. tednu nosečnosti (posvetujte se s svojim ginekologom),
- slabost materničnega vratu,
- predčasen razpok mehurja,
- krvavitev iz nožnice v drugem in tretjem tromesečju.

Pri določenih stanjih je potrebna previdnost in posvet z ginekologom.

Previdnost in posvet z ginekologom pred začetkom telesne dejavnosti sta potrebna pri določenih stanjih kot so:

- kronični bronhitis,
- slabo urejena sladkorna bolezen tipa 1,
- popolna telesna nedejavnost v preteklosti,
- slabo urejen visok krvni tlak,
- zastoj rasti ploda v maternici,

- slabokrvnost,
- slabo urejena epilepsija in obolenja ščitnice,
- huda debelost ali nizka telesna teža (indeks telesne mase >40 ali <12),
- hudo kajenje (več kot 20 cigaret na dan).

Splošna priporočila za varno izvajanje vadbe za vse nosečnice

- Pred začetkom vadbe se vedno postopoma ogrejte in po vadbi ohladite (najmanj 5 minut).
- Nikoli ne izvajajte gibalnih dejavnosti po večjem obroku (med obilnejšim obrokom in začetkom vadbe naj mineta 2 uri). Pazite pa, da nimate želodca popolnoma praznega.
- Telesne dejavnosti ni priporočljivo izvajati v izjemno vročem, mrzlem, vlažnem prostoru ali neustrezno zračenem prostoru.
- Ne bodite telesno dejavni pri povišani telesni temperaturi ali kadar ste kakorkoli bolni.
- Med vadbo sproti nadomeščajte tekočino. Pijte po par požirkov vode ali brezalkoholne negazirane pijače.
- Primerno izberite vrsto vadbe. Izogibajte se učenju novih oblik gibalnih dejavnosti ter nadaljujte svoj ustaljeni in poznani način vadbe.
- Intenzivnost vadbe naj bo primerna vaši telesni pripravljenosti oziroma takšna, da se med vadbo še lahko pogovarjate.
- Intenzivnost, trajanje vadbe, število ponovitev in serij naj se manjša z napredovanjem nosečnosti.
- Pri razteznih vajah bodite zmerni in previdni ter se izogibajte gujanju in suvanju.
- Po 16. tednu nosečnosti se izogibajte vajam, pri katerih ležite na hrbtu več kot 5 minut skupaj.
- Položaje telesa spreminjajte počasi, predvsem iz nizkega v visok položaj in obratno.
- Med vadbo bodite primerno oblečeni ter obuti v ustrezne športne copate.
- Če ste redno telesno dejavni, na dan zaužijte dodatnih 300 kcal.
- Med izvajanjem vaj ne zadržujte diha, ampak dihajte enakomerno in sproščeno.
- Vadbo takoj prekinete, če se pojavijo opozorilni znaki (vrtoglavica, omotičnost, prevelika zadihanost, krvavitev iz nožnice, odtekanje plodovnice, bolečine ...).
- Ne udeležujte se tekmovanj in ne skušajte dosegati osebnih rekordov.



VAJE ZA KREPITEV MIŠIČ MEDENIČNEGA DNA

mag. Darija Ščepanović, višja fizioterapevtka
Lidija Žgur, dipl. fizioterapevtka

Vaje mišič medeničnega dna

- Ene pomembnejših mišič v nosečnosti so mišice medeničnega dna. Mišice podpirajo medenične organe in nosečo maternico. V nosečnosti in med porodom so zelo obremenjene.
- Močne mišice medeničnega dna pomagajo pri zadrževanju blata in seča ter izboljšajo spolno doživljanje ženske in njenega partnerja.
- Izvajanje vaj za mišice medeničnega dna v nosečnosti izboljša zavedanje mišič medeničnega dna, saj se ženska nauči ne samo pravilne aktivacije mišič ampak tudi pravilne sprostitve mišič. To pa je pomembno med porodom, ko morajo biti mišice medeničnega dna čimbolj sproščene, kar omogoči lažji porod.
- Stisk mišič medeničnega dna: Predstavljajte si, da poskušate zaustaviti uhajanje vetrov iz črevesja in istočasno zaustaviti curek urina. Občutek je, kot da bi hoteli »stisniti in dvigniti« navzgor področje okoli zadnjika, nožnice in sečnice. Pravilno krčenje mišič medeničnega dna ne vključuje nobenega vidnega gibanja medenice ali drugih delov telesa.

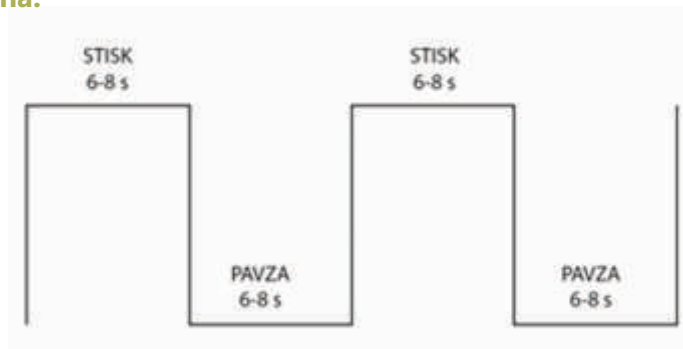
Kako ugotovite, ali pravilno krčite mišice medeničnega dna?

- Z majhnim ogledalom opazujte področje okoli nožnice in zadnjika. Ko stisnete mišice medeničnega dna se mora koža med nožnico in zadnjikom pomakniti navzgor in navznoter, stran od ogledala. Če opazite, da se to področje boči navzven – STOP. To lahko povzroči še dodatne probleme. Za dodatne nasvete poiščite pomoč pri zdravstvenemu strokovnjaku, fizioterapevtu, medicinski sestri ali ginekologu.
- Vstavite palec v nožnico in stisnite mišice medeničnega dna. Morali bi čutiti stisk mišič okoli prsta.
- Če ste spolno aktivni in v spolnosti bolj sproščeni lahko poskušate stisniti mišice medeničnega dna med spolnim odnosom. Vprašajte partnerja ali čuti stisk.
- Pri ginekološkem pregledu prosite ginekologa naj preveri, če znate stisniti prave mišice in ali je stisk dovolj močan.

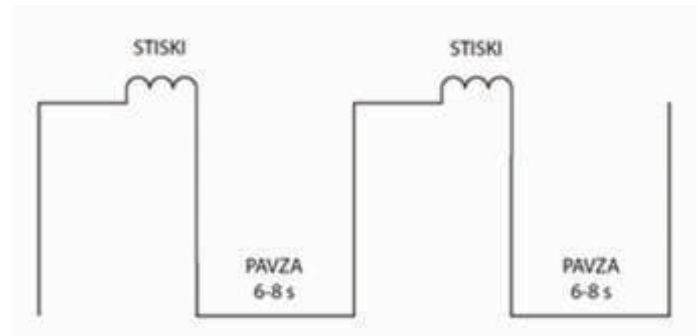
Program vadbe za krepitev mišič medeničnega dna.

Program vadbe:

- Stisnite mišice medeničnega dna, kar se da močno, in stisk zadržite kolikor dolgo lahko.
- Sprostite mišice in počivajte nekaj sekund. Koliko sekund ste lahko zadržali stisk? Če lahko, stisk zadržite 6- do 8 sekund, sicer pa toliko kolikor ste sposobni.
- Stisk mišič ponovite tolikokrat, kolikor ste sposobni, največ 8- do 12-krat.



- Čez nekaj časa je potrebno intenzivnost vabe povečati.
- Prvih 5 ponovitev stiskov naredite tako kot prej, zadnjih pet ponovitev pa na način, da medtem, ko stisk zadržujete, dodate še 3 do 4 maksimalne stiske z višjo hitrostjo.



Ob stisku mišic medeničnega dna:

- **Ne** zadržujte dihanja;
- **Lahko** čutite, da so se nekoliko napele mišice na spodnjem delu trebuha, kar je povsem normalno.

Kako pogosto se izvajajo vaje za krepitev mišic medeničnega dna?

- Da bi pridobili moč in vzdržljivost mišic medeničnega dna morate vaje izvajati 3 do 5-krat na dan, vsak dan in celo nosečnost.
- Da bi ohranili in vzdrževali to zmogljivost, pa je potrebno izvajati vaje vse življenje.
- Poleg redne dnevne vadbe je priporočljivo, da mišice medeničnega dna stisnete tudi, tik preden kihnete, zakašljate ali kaj dvignete, saj tako zmanjšate obremenitev na medenično dno.
- Vaje je priporočljivo izvajati v različnih položajih.







Pričakovanje

Slišiš srček, ki tiktaka,
to je mamino srce,
tvoja mamica te čaka,
vse odkar za tebe ve.

DUŠEVNO ZDRAVJE V NOSEČNOSTI IN PO PORODU

dr. Zalka Drglin

Nosečnost, porod in materinstvo so del pomembnega življenjskega prehoda, ko se ženska sooča s telesnimi in duševnimi izzivi. Nekatere stiske so zgolj prehodne, v nekaterih primerih pa gre za večje spremembe razpoloženja in počutja, ko oseba potrebuje podporo in pomoč pri razreševanju duševnih stisk. Z duševnimi težavami se v tem obdobju lahko soočajo tudi moški.

Znaki duševnih težav v nosečnosti in po porodu

Vedeti je treba, da se pri ženski lahko pojavijo le nekateri od spodaj naštetih znakov. Pomembno je, koliko časa so prisotni in kako intenzivni so. Znaki duševnih težav v obdobju nosečnosti in po porodu so:

- žalost;
- jokavost (pogosteje kot običajno);
- razdražljivost in nemir;
- huda tesnoba, panični napadi, strahovi;
- izguba zanimanja za aktivnosti, ki so vas včasih zanimale;
- občutki krivde, obupa, nesposobnosti;
- pretirani občutki osamljenosti in zapuščenosti;
- prekomerna utrujenost;
- težave s spanjem (zvečer težko zaspate, ker ste zaskrbljeni ali občutite tesnobo);
- spremenjen tek (nimate teka, jeste preveč);
- neprijetne vsiljive misli ali podobe, ki sprožajo tesnobo, in vedenja, ki so namenjena njenemu olajšanju (npr. skrb, da bi se okužili in pretirano umivanje, čiščenje, preverjanje itd.);
- samomorilna razmišljanja.

Če ste pri sebi zaznali pojavljanje nekaterih od zgoraj navedenih znakov in ti trajajo večino dneva ter vsaj dva tedna zapored, poiščite ustrezno pomoč pri:

- osebnem zdravniku ali ginekologu,
- kliničnem psihologu ali psihiatru,
- psihoterapevtu z ustrezno izobrazbo.

Seznam strokovnjakov, ki se še posebej posvečajo duševnim stikam v obporodnem obdobju, najdete na naslovu <http://zdaj.net/poporodno-obdobje/dusevno-zdravje-po-porodu/>.

Strokovnjaki bodo v pogovoru ocenili, kako hude so težave, in se skupaj z vami odločili za najustreznejšo pomoč ali zdravljenje v obliki svetovanja, psihoterapije ali zdravil. Pri blažjih oblikah lahko pomaga tudi podpora bližnjih v obliki pogovorov, skupnih dejavnosti in razvedrila. Morda se lahko v svojem kraju pridružite skupini, kjer se pod strokovnim vodstvom srečujejo ženske s podobnimi težavami. Vedeti je treba, da je za vsako posameznico v duševni stiski značilen specifičen preplet dejavnikov, zato so tudi poti zdravljenja in okrevanja različne.

Poporodna otožnost

Po porodu se pojavi poporodna otožnost pri osmih od desetih žensk. Značilne so nenadne spremembe razpoloženja, tesnoba, razdražljivost; ženska hitro plane v jok, ima težave s spanjem, je pretirano dejavna ali čisto brez energije. Otožnost pripisujejo nenadnim hormonskim spremembam po porodu. Navadno se pojavi med tretjim in petim dnevom po porodu. Traja lahko nekaj ur do nekaj dni, morda celo dva tedna. Počutje se izboljša samo od sebe po približno dveh tednih; kadar traja dlje, lahko dobi značilnosti poporodne depresije, zato je pomembno, da je ne zanemarjamo.

Depresija

Pri depresiji posameznico preplavijo občutki nemoči, žalosti, manjvrednosti, krivde, nima volje do življenja. Počuti se osamljeno, težko se osredotoči, počasi razmišlja, je zelo neodločna ter pozablja bolj kot ponavadi. Dogajanje okoli nje je ne zanima. Izgubi zanimanje za dejavnosti, ki so jo nekoč veselile. Opazno je nihanje v telesni teži, navzgor ali navzdol, ki je lahko povezano tudi s spremembo teka ter težavami s spanjem. Ocenjujemo, da zaradi depresije trpi od 15 do 20 % nosečnic. V obdobju po porodu je dojenček ne zanima, ali pa je, nasprotno, preveč zaskrbljena zanj. Ko je več naštetih znakov prisotnih večino dneva in to traja vsaj dva tedna zapored, posumimo, da gre za depresijo. V takšnem primeru je potrebno poiskati ustrezno strokovno pomoč. Če želite preveriti, ali imate morda depresijo, lahko izpolnite spletni vprašalnik na naslovu: <http://anketa.nijz.si/mojepocutje>.

Tesnoba

Tesnoba, ki jo s tujko poimenujemo anksioznost, se lahko pojavi v nosečnosti ali po porodu. Nekatere posameznice doživljajo izjemno neprijetne telesne občutke, kot so: mravljinčenje v rokah in nogah, mrazenje, navali vročine, drgetanje, oteženo dihanje, pospešen in/ali nereden utrip srca. Ko posameznico muči tesnoba, lahko izkusi napade panike. Pojavijo se lahko vsiljive misli ali podobe, ki so ji tuje in neprijetne.

Kadar je stiska zelo huda in vaš osebni zdravnik ni dosegljiv, se lahko obrnete neposredno na:

- dežurnega zdravnika,
- dežurno ambulanto najbližje psihiatrične bolnišnice,
- reševalno službo (112) ali
- urgentno psihiatrično ambulanto v Centru za izvenbolnišnično psihiatrijo v Ljubljani (vsak delovni dan od 8. do 12. ure, 01/4750 685).



KAJENJE, NOSEČNOST IN POPORODNO OBDOBJE

Helena Koprivnikar, zdravnica specialistka javnega zdravja
dr. Tomaž Čakš, zdravnik specialist javnega zdravja

Kajenje matere med nosečnostjo je eden najpomembnejših preprečljivih vzrokov neugodnih izidov nosečnosti pri materi in otroku. Strupene snovi iz tobačnega dima preko materinega krvnega obtoka dosežejo še nerojenega otroka in lahko privedejo do številnih škodljivih posledic za zdravje. Številnim ženskam v nosečnosti uspe opustiti kajenje, pri tem so na voljo tudi različne oblike pomoči.

Škodljive posledice kajenja tobačnih izdelkov za zdravje

Kajenje škoduje tako rekoč vsakemu organu v telesu in škodljivo vpliva na zdravje skozi celo življenje. Vzročno je povezano s številnimi vrstami raka, boleznimi dihal, boleznimi srca in ožilja ter drugimi boleznimi in zdravstvenimi težavami.

Kajenje in nosečnost

Strupene snovi iz tobačnega dima preko materinega krvnega obtoka dosežejo še nerojenega otroka in lahko privedejo do številnih škodljivih posledic za zdravje, kot so zmanjšana rast še nerojenega otroka in nižja porodna teža, predležča posteljica, prezgodnja ločitev posteljice, prezgodnji porod, zmanjšanje pljučne funkcije pri otroku in priložene napake (razcepljena ustnica). Obstajajo tudi dokazi, ki povezujejo kajenje matere s spontanim splavom. Kajenje matere med nosečnostjo je vzročno povezano tudi s pojavom sindroma nenadne smrti dojenčka. Številne raziskave nakazujejo, da ima kajenje matere med nosečnostjo lahko na zdravje otroka dolgoročne učinke (na reproduktivno zdravje, miselne sposobnosti, debelost idr.).

Kajenje in dojenje

Dojenje pomembno prispeva k zdravju dojenčka in otroka, saj materino mleko predstavlja najbolj celovito obliko prehrane za dojenčka. Strokovnjaki dojenje priporočajo tudi materam, ki kadijo.

Nikotin prehaja v materino mleko. Trenutno ni na voljo dokazov, da bi nikotin v količinah, ki jih najdemo v materinem mleku, predstavljal tveganje za zdravje dojenega otroka, pri čemer je treba poudariti, da dolgoročnih posledic otrokove izpostavljenosti tej psihoaktivni snovi preko materinega mleka ne poznamo. Prav tako ne poznamo posledic izpostavljenosti otroka drugim sestavinam tobačnega dima, ki prehajajo v materino mleko. Raziskave tudi kažejo, da imajo lahko dojeni otroci mater kadilk več kolik kot dojeni otroci mater nekadilk ali moten ritem spanja in budnosti.

Pasivno kajenje

Ko so odrasli ali otroci izpostavljeni tobačnemu dimu drugih, to imenujemo pasivno kajenje, izpostavljenost tobačnemu dimu iz okolja ali tudi neprostovoljno kajenje. Pasivno kajenje škoduje zdravju odraslih in otrok in ni dokazov, da bi obstajala varna meja izpostavljenosti tobačnemu dimu, pod katero ne bi bilo škodljivih učinkov na zdravje. Stopnja izpostavljenosti tobačnemu dimu je odvisna od števila kadilcev v prostoru, oblike zračenja, velikosti prostora, bližine izvoru tobačnega dima, trajanja izpostavljenosti in drugih, največja pa je v bližini kadilca. Prav zaradi te bližine so nekatere skupine ljudi še bolj izpostavljene, npr. otrok v naročju starša kadilca.

Tudi če nosečnica ne kadi, je takrat, ko je izpostavljena tobačnemu dimu, škodljivim snovem iz tobačnega dima poleg nje izpostavljen tudi njen še nerojeni otrok. Izpostavljenost nosečnice tobačnemu dimu je vzročno povezana z nižjo porodno težo otroka, raziskave pa nakazujejo tudi povezavo s prezgodnjim porodom in nekaterimi vrstami raka pri otroku.

Dojenčki in otroci so med najbolj ranljivimi skupinami glede škodljivih učinkov pasivnega kajenja. Izpostavljenost dojenčkov tobačnemu dimu je povezana s sindromom nenadne smrti dojenčka, pri dojenčkih in otrocih z boleznimi dihal, kot so astma, pa je povezana s poslabšanjem obstoječe astme, zmanjšanjem pljučne funkcije, z znaki s strani dihal, kot so kašelj, piskanje, izkašljevanje sluzi, okužbami spodnjih dihal (pljučnica, bronhitis, še posebej v prvem letu življenja) in vnetji srednjega ušesa. Posebej občutljive skupine so mlajši otroci in otroci z dedno nagnjenostjo k alergijam.

Kaj lahko sami naredimo za zmanjšanje škodljivih učinkov kajenja in izpostavljenosti tobačnemu dimu na zdravje še nerojenega otroka in otroka po rojstvu?

Kajenje v nosečnosti je možno opustiti in številnim nosečnicam to uspe. Na voljo so različne brezplačne možnosti. Najbolje je, da se ženska, ki kadi, že ob načrtovanju nosečnosti odloči za opustitev kajenja. Če ženska kadi ob zanositvi, je za zmanjšanje škodljivih posledic kajenja med nosečnostjo in po njej pomembno, da to čim prej opusti in tudi po rojstvu otroka ne začne ponovno kaditi. Za opustitev kajenja naj se odloči tudi partner, saj se na tak način močno zmanjša verjetnost, da bo tobačnemu dimu izpostavljena noseča partnerka oziroma otrok.

V Sloveniji so tistim, ki želijo kajenje opustiti, na voljo različne brezplačne možnosti:

- svetovanje pri izbranem zdravniku, v nekaterih primerih tudi pri lekarniškem farmacevtu;
- skupine ali individualno svetovanje za opuščanje kajenja, ki so na voljo v številnih ZD po Sloveniji;
- svetovalni telefon za opuščanje kajenja (080 2777).

V sklopu farmakoterapije je nikotinska nadomestna terapija edina, ki je bila preskušena pri nosečnicah (žvečilke in inhalatorji). Ob uporabi teh zdravil je tveganje za zarodek znatno manjše v primerjavi z nadaljnjim kajenjem.

Za nosečnice in otroke je pomembno tudi izogibanje pasivnemu kajenju!



ALKOHOL, NOSEČNOST IN STARŠEVSTVO

mag. Marjetka Hovnik Keršmanc, zdravnica specialistka socialne medicine in javnega zdravja
dr. Maja Roškar, univ. dipl. psihologinja

Alkohol je dejavnik tveganja za zdravje žensk, moških in njihovih otrok. Pomembno je, da vemo, da sestavine hrane in pijače, tudi alkoholne pijače, ki jih zaužije nosečnica, skozi posteljico prehajajo v krvni obtok še nerojenega otroka. Pitje alkohola med nosečnostjo zato lahko škodljivo vpliva na rast in razvoj zarodka oziroma ploda ter vpliva na zdravje dojenčka in otroka. Novejše raziskave kažejo, da na zdravje potomcev vplivajo tudi očetove pivske navade.

Škodljive posledice alkohola

Posledice pitja alkohola se kažejo na različnih ravneh. Prizadenejo posameznika, njegovo družino, širšo okolico in celotno družbo. Pri posamezniku se kažejo kot npr. slabše počutje, poslabšanje zdravja, pojav bolezni, težave v odnosih in na delovnem mestu, prometne in druge nezgode, poslabšanje finančnega stanja. Poslabšajo se tudi odnosi v družini, pojavi se lahko nasilje ter težave v duševnem zdravju pri bližnjih, še posebej ranljivi so otroci.

Čeprav so postavljene meje manj tveganega pitja alkohola, moramo vedeti, da nobeno pitje alkohola ni brez tveganja. V primerjavi z moškimi so ženske bolj ranljive za telesne posledice pitja alkohola. Pri tem za določene skupine prebivalcev velja, naj alkohola sploh ne pijejo. Med temi so tudi otroci in mladostniki, pari, ki, načrtujejo nosečnost, nosečnice in matere, ki dojijo.

Pomembno je, da vemo, da so manjše količine alkohola prisotne tudi v nekaterih »brezalkoholnih« pijačah, pivih in sladica ter v nekaterih zdravilih.

Alkohol in nosečnost

Načrtovanje nosečnosti, nosečnost in zgodnje starševstvo so posebna obdobja, v katerih večina žensk preneha s pitjem alkohola, približno ena četrtnina pa jih s pitjem nadaljuje.

Alkohol je teratogen - povzroča nepravilen razvoj organov ali delov organov pri zarodku/plodu. Alkohol je tudi toksičen in lahko poškoduje razvijajoči se zarodek/plod kadarkoli med nosečnostjo. Posledice so trajne in nepopravljive.

Na osnovi trenutnih dognanj ni znane varne količine alkohola v nosečnosti. Prav tako ni varne alkoholne pijače in tudi ne varnega obdobja. Alkohol ogroža rast in razvoj otroka vseh devet mesecev nosečnosti. Najbolje je, da kot nosečnica, ženska, ki načrtuje zanositev in doječa mama NE pijete alkoholnih pijač. Na zdravje matere in otroka vpliva tudi očetovo pitje alkohola, zato je najvarneje, da oba ne pijeta alkohola.

Škodljiv vpliv alkohola na zarodek/plod

Alkohol, ki ga popije nosečnica, skozi posteljico prehajajo v krvni obtok še nerojenega otroka. Ena najbolj znanih posledic pitja alkohola v nosečnosti je nižja porodna teža novorojenčka. Kakšne bodo posledice pri otroku, je odvisno od tega, kdaj v zarodkovem/plodovem razvoju je prišlo do izpostavljenosti alkoholu in koliko časa je ta trajala. Na primer, v prvih treh tednih nosečnosti lahko pride do splava. Razvojne nepravilnosti glave in obraza se lahko pojavijo pri izpostavljenosti alkoholu v zgodnjem obdobju nosečnosti. Še posebej ranljivi za učinke alkohola pa so možgani, ki se razvijajo skozi celotno nosečnost. Alkohol škodljivo vpliva tudi na razvoj nekaterih drugih organov in tkiv. Lahko pa pride tudi do odmrtega ploda ali do prezgodnjega poroda.

Posledice izpostavljenosti alkoholu med nosečnostjo se lahko kažejo že med samo nosečnostjo, ob rojstvu, lahko pa tudi pozneje.

Spekter fetalnih alkoholnih motenj (FASD) je skupno ime za različne prirojene telesne, duševne, vedenjske motnje in/ali učne težave pri otroku, ki je bil pred rojstvom izpostavljen alkoholu. Obseg in teža teh posledic se od posameznika do posameznika razlikuje, segajo lahko od blažjih, na primer vedenjskih motenj, pa vse do najtežje oblike, to je fetalnega alkoholnega sindroma (FAS). Tri glavne značilnosti FAS so zastoj rasti (pred in po rojstvu), značilne poteze obraza ter prizadetost osrednjega živčevja. FASD se od mnogih drugih razvojnih motenj loči po tem, da ga lahko zanesljivo, 100 % preprečimo, saj se pitju alkohola lahko izognemo. Tudi če se FAS ne razvije, se pri otroku, ki je bil pred rojstvom izpostavljen alkoholu, poveča tveganje za razvoj nekaterih duševnih, telesnih in/ali vedenjskih motenj. Otroci s FASD pogosto potrebujejo posebno pomoč v šoli ter stalno zdravstveno oskrbo.

Alkohol in dojenje

Alkohol prehaja v materino mleko, zato naj mati, ki doji, ne pije alkohola.

Škodljivo pitje alkohola bližnjih v družini z dojenčkom vpliva na odnose, počutje in povečuje tveganje za otrokovo slabše duševno in telesno zdravje.

Če želite več informacij ali iščete pomoč

se obrnite na svojega izbranega zdravnika (splošnega/družinskega zdravnika, ginekologa, pediatra), psihologa ali drugega zdravstvenega delavca. Ob težavah zaradi pitja alkohola se lahko obrnete tudi na socialnega delavca v svojem centru za socialno delo. Informacije o ustanovah in društvih za pomoč ob težavah s pitjem alkohola pa najdete na www.infomosa.si/pomoc/ ali <https://www.sopa.si/sl/kakovost-zivljenja/viri-pomoci/>.



VARNOST NOSEČNICE V AVTOMOBILU

Sonja Tomšič, zdravnica specialistka javnega zdravja
prim. dr. Mateja Rok Simon, zdravnica specialistka javnega zdravja in socialne medicine

Med vožnjo v avtomobilu morajo tudi nosečnice uporabljati varnostni pas, saj se z uporabo pasu ob morebitni prometni nezgodi zmanjša verjetnost njenih poškodb in poškodb nerojenega otroka. Ob hitrem zaviranju ali trku bo pravilno nameščen varnostni pas zadržal telo nosečnice, da ne bo udarilo ob volanski obroč ali ob armaturno ploščo.

Varnostni pas je treba uporabljati vedno, tudi na najkrajših vožnjah. Avtomobilska zračna blazina ne nadomešča funkcije varnostnega pasu in obratno. Obe varnostni napravi se dopolnjujeta, tako da med nosečnostjo ne priporočamo izklapljanja varnostnih zračnih blazin.

Ko ste noseči, naj bo vozniki sedež v avtomobilu pomaknjen čim bolj nazaj, vendar tako, da stopalke in volanski obroč še normalno dosežete. Enako se priporoča za nastavitve sopotnikovega sedeža, na katerem potujete kot nosečnica: sedež naj bo pomaknjen čim bolj nazaj, zračna blazina pa naj ostane aktivirana.

Pravilno pripenjanje nosečnice z varnostnim pasom:

- zgornji del pasu poteka med ramo in vratom ter med obema dojkama, pri čemer se tesno prilega prsnemu košu;
- spodnji del pasu je nameščen pod trebuhom in poteka preko medenice, pri čemer naj se tesno prilega telesu.

Opozorilo! Zgornji del pasu ne sme nikoli potekati za hrbtom ali pod roko, spodnji del pasu pa ne preko trebuha.

Varnostni pas se mora tesno prilegati telesu, zato v hladnejših dneh slečemo vrhnja debela, puhasta oblačila, preden se pripnemo z varnostnim pasom. Na ta način precej zmanjšamo tveganje za poškodbe v primeru hitrega zaviranja ali trka, ki bi nastale zaradi preohlapno pripetega varnostnega pasu.

pravilno



nepravilno



Slika 1: Pravilno in nepravilno pripenjanje nosečnice z avtomobilskim varnostnim pasom.

Vir: Javna agencija RS za varnost prometa (z dovoljenjem)

Ali je uporaba varnostnega pasu za nosečnico nevarna?

Ob morebitni prometni nezgodi bi bil zaradi neuporabe varnostnega pasu udarec telesa nosečnice ob volanski obroč ali ob armaturno ploščo veliko nevarnejši od pritiska, ki ga povzroči pravilno nameščen pas na njeno telo.

Opozorilo!

Ob morebitni prometni nezgodi naj nosečnica, tudi če ni vidnih poškodb, opravi nujni pregled v najbližji porodnišnici.

Priporočila za nosečnico med vožnjo z avtomobilom:

- med daljšo vožnjo naredite več krajših postankov s hojo in raztegovanjem,
- svetujemo podporo za ledveni del hrbtenice,
- predvsem v tretjem trimesečju nosečnosti ali če čutite popadke, ne vozite sami,
- vedno imejte s seboj mobilni telefon.



SKRB ZA USTNO ZDRAVJE NOSEČNICE

dr. Zalka Drglin
Jona Blatnik, dr. dentalne medicine
doc. dr. Barbara Artnik, dr. dentalne medicine, specialistka socialne medicine

Odločitev, da boste v času nosečnosti primerno skrbeli za svoje ustno zdravje, je tudi odločitev za skrb za otrokovo ustno zdravje. Verjetnost, da otrok ne bo imel kariesa zgodnjega otroštva, je veliko večja, če ima njegova mama zdrave zobe in dlesni. Zato pred načrtovanjem zanositve in v času nosečnosti obiščite zobozdravnika, tudi če nimate težav.

Preprosti in učinkoviti koraki za odlično ustno zdravje

Uživajte v raznoliki, energetsko uravnoteženi in hranilno bogati hrani

S pravilno prehrano skrbite za svoje splošno in ustno zdravje, pa tudi za zdravje otroka, ki raste in se razvija v vas. Vaša prehrana vpliva na kakovost otrokovih mlečnih in stalnih zob, saj se začno razvijati že zgodaj v nosečnosti (v šestem tednu nosečnosti). Za pravilen razvoj otrokovih zob so še posebej pomembni nekateri minerali (kalcij, fosfor, fluor) ter vitamina A in D.

Pri težavah s slabostjo v zgodnji nosečnosti prilagodite življenjski ritem novemu stanju, več počivajte, jejte večkrat po malem (uživajte tri do pet obrokov hrane dnevno). Priporočljivo je, da si po morebitnem bruhanju izperete usta, da bi preprečili vpliv želodčne kisline na raztapljanje zobne površine. Čiščenje zob takoj po bruhanju ni priporočljivo, saj zlahka odstranite del razmehčane zobne površine. Ko ste noseči, se izogibajte uživanju sladkih pijač in sladic med enim in drugim obrokom. Če že, jih raje uživajte kot del posameznih obrokov, svetujemo zmernost.

Za žejo pijte vodo ali nesladkane pijače

Gazirane pijače in sadni sokovi vsebujejo kisline. Da preprečite razvoj zobne erozije (tj. proces raztapljanja zobne površine s kislinami nebakterijskega izvora), kisle pijače ali kisle hrane (npr. jabolka) ne zadržujte v ustih. Zob ne čistite pred ali po zaužitju česarkoli kislega vsaj eno uro, da ne odstranite razmehčane plasti sklenine. Koristno je izpiranje ust z vodo ali ustno vodo s fluoridi takoj po zaužitju kisle hrane.

Zobe čistite dvakrat dnevno

Kot nosečnica posebno skrb namenite zobem: pomembna je natančna ustna higiena vsaj dvakrat na dan, s pravilnim ščetkanjem (od dlesni prek zoba, torej od »rdečega k belemu«) in z rabo nitke za čiščenje medzobnih prostorov. Zobe čistimo, dokler ne odstranimo vseh zobnih oblog, kar za večino posameznikov pomeni vsaj 2 minuti.

Uporabljajte manjšo, mehko zobno ščetko, zobno nitko in/ali medzobno ščetko.

Uporabljajte zobno pasto s koncentracijo fluoridov 1.450 ppm.

Po ščetkanju izpljunite ostanke zobne paste in nato ustne votline ne izpirajte z vodo.

Pred načrtovanjem zanositve in v času nosečnosti obiščite zobozdravnika, tudi če nimate težav

Pred načrtovanjem zanositve in v času nosečnosti je pomembno, da so vaša usta zdrava. Preventivno obiščite zobozdravnika in ga seznanite s svojo nosečnostjo. Zaradi hormonskih sprememb zahteva ustno zdravje nosečnic več pozornosti, saj so v času nosečnosti dlesni bolj občutljive in se hitreje vnamejo, morda otečejo in hitreje zakrvavijo. Po porodu se težave navadno umirijo.

Z zobozdravnikom se posvetujte o predlaganih posegih in ga redno obiskujte. Zobozdravniška oskrba v času nosečnosti je varna; pri običajni zobozdravniški oskrbi ni pričakovati težav. Navadno se v zobozdravniški ambulanti v prvem in zadnjem trimesečju nosečnosti vendarle izogibamo večjim posegom, če niso nujni. Prav tako se v času nosečnosti izogibamo rentgenskemu slikanju zob (opravimo ga le v izjemnih primerih) in menjavi amalgamskih zalivk.



SPOLNOST V ČASU NOSEČNOSTI IN PO PORODU

dr. Zalka Drglin

Spolno življenje je za večino ljudi pomembno. Doživljanje lastne in partnerjeve spolnosti se lahko zaradi nosečnosti spremeni, to je povezano s telesnimi in duševnimi spremembami, morebitnimi zdravstvenimi težavami, prehodom v nove življenjske vloge in podobno.

Doživljanje spolnosti v nosečnosti

Nekatere ženske čutijo v nosečnosti večjo željo po spolnosti, drugim se zgodi, da se ta bistveno zmanjša ali celo začasno izgubi. Nekatere ženske bolj sproščeno uživajo v spolnosti, ker ni treba skrbeti za preprečevanje nosečnosti. Zaradi povečanega pretoka krvi v spolovilih, hormonskih sprememb in pozitivnejšega doživljanja svojega telesa ter svoje nove identitete v nosečnosti, nekatere ženske v tem obdobju še posebej uživajo v spolnosti, nekatere celo prvič doživijo orgazem.

Po drugi strani se v prvem trimesečju pri ženski želja po spolnosti pogosto zmanjša zaradi slabosti, utrujenosti, slabega počutja in povečane občutljivosti. V drugem trimesečju se navadno slabost ublaži, počutje se izboljša, in marsikatera začuti večjo željo po spolnosti.

Otrdevanje maternice po spolnem odnosu je nekaj pričakovanega. Med orgazmom se maternica krči in to je med nosečnostjo bolj očitno.

Nekateri priporočajo spolne odnose za spodbujanje poroda po predvidenem dnevu poroda, kar je povezano tako z vsebnostjo prostaglandinov v semenskem izlivu kot tudi z globoko sprostitvijo ob orgazmu; mnenja o učinkovitosti so deljena.

Če vam odteče plodovnica, vaginalno penetracijo povsem odsvetujemo, prav tako ne vstavljajte ničesar v nožnico; svetujemo, da se odpravite v porodnišnico.

Previdnost in skrb za varno spolnost

V nosečnosti je, razen v izjemnih primerih, varno nadaljevati z aktivnim spolnim življenjem. Spolna aktivnost ne povzroča splava in ne more raniti razvijajočega se otroka, ki je zavarovan s plodovimi ovoji, maternični vrat pa je zaprt in zaščiten s čepkom sluzi.

Izjemoma bo zdravstveni strokovnjak pri zapletih v nosečnosti odsvetoval spolne odnose. V teh primerih se pogovorite o razlogih za dani nasvet in prosite za natančna navodila glede spolnega življenja.

Varna spolnost: če imate spolne odnose s partnerjem, ki bi bil lahko okužen s spolno prenosljivimi boleznimi (kot so herpes, sramne uši, klamidija, sifilis, gonoreja, HIV), tvegate okužbo tudi sami. V takih primerih svetujemo natančno skrb za varno spolnost z rabo kondoma in/ali femidoma, ki pa ne predstavljata stoočstotne zaščite.

Z nekaterimi boleznimi se lahko okuži tudi otrok v nosečnosti ali med porodom, kar ima lahko zanj nevarne posledice. Iz omenjenih razlogov v določenih primerih vaginalni porod povsem odsvetujejo. Porodničar, babica in drugi zdravstveni strokovnjaki, ki sodelujejo pri porodu, morajo biti obveščeni o kakršnihkoli spolno prenesenih okužbah pri noseči ženski.

Partnerstvo in spolnost po porodu

Partnerstvo po porodu

Ko v naše življenje stopi otrok ali ko se družina poveča, ti dogodki zahtevajo prilagoditev in spremembe, ki niso vedno prav lahke in preproste. Usklajevanje pričakovanj med partnerjema, zahteve novega starševstva, skrb za različne vidike družinskega življenja, usklajevanje nalog in dolžnosti – vse to lahko nespodbudno vpliva na spolnost. Pomembno je, da s partnerjem gradita čustveno bližino in si zares prisluhneta brez obtoževanja in obsojanja.

Spolnost po porodu

Večina zdravstvenih strokovnjakov priporoča, da s spolnimi odnosi, ki vključujejo penetracijo, počakate šest tednov po porodu, ne glede na to, ali ste rodili vaginalno ali s pomočjo carskega reza.

Če se je presredek poškodoval ali so naredili prerez presredka, je pomembno, da je ta zaceljen. Prav tako je pomembno, da se je krvavitev po porodu ustavila oziroma da je čišča prenehala. Ljubljenje, ki ne vključuje penetracije in pri katerem ne pride do neposrednega stika z morebitnimi ranami ali poškodbami, so ustrezne različice in ne predstavljajo zdravstvenega tveganja, če vas le privlačijo in če ste na to tudi (že) psihično pripravljeni.

Ob zaključku šestega tedna po porodu obiščite svojega ginekologa ali ginekologinjo, da opravi pregled. Z njo ali njim se posvetujte tudi o morebitnem načrtovanju naslednjega otroka in uporabi kontracepcije ter o nadaljnji skrbi za vaše zdravje.

Svetujemo, da redno izvajate vaje za mišice medeničnega dna; če ste rodili vaginalno, je to še posebno pomembno, kajti med porodom so te mišice opravile veliko delo. Te vaje bodo prispevale h krepkejšim mišicam, preprečevale težave z zadrževanjem urina ter okrepile spolne užitke.



OKUŽBE IN CEPLJENJA V NOSEČNOSTI

dr. Veronika Učakar, zdravnica specialistka javnega zdravja
Nadja Šinkovec, zdravnica specialistka javnega zdravja

Zdravju nosečnice in/ali njenega še ne rojenega otroka so potencialno nevarne naslednje virusne ali bakterijske okužbe v času nosečnosti: listerioza, toksoplazmoza, hepatitis B, sifilis, rdečke, norice, streptokok skupine B, citomegalovirus in parvovirus B19, ki so podrobneje opisane v nadaljevanju. Nekatere okužbe pri nosečnici se prenesejo na plod in lahko povzročijo prizadetost ploda, prezgodnji porod, spontani splav ali mrtvorojenost ali pa ima novorojenček ob rojstvu resne zdravstvene težave. Med nosečnostjo vas bodo zato v okviru rednega presejanja testirali na toksoplazmozo, hepatitis B in sifilis. Za ugotovitev drugih okužb pa obstajajo dodatni testi (npr. bris nožnice na streptokok skupine B).

Zdravje nosečnice in njenega otroka lahko ogrožata tudi oslovski kašelj in gripa, zaradi česar je za vse nosečnice priporočljivo cepljenje proti oslovskemu kašlju in proti gripi v času sezone gripe. Cepljenje je priporočljivo tudi, če ste bili cepljeni v preteklosti ali ste celo preboleli oslovski kašelj ali gripo, saj zaščita ni trajna. Obe cepivi sta varni tako za nosečnico kot za plod. Vaše telo bo po cepljenju ustvarilo protitelesa, ki vas bodo ščitila pred okužbo, zaščitila pa bodo tudi vašega dojenčka v prvih mesecih po rojstvu.

Z bakterijo **listerijo** se najpogosteje okužimo ob uživanju onesnažene nepravilno obdelane in pripravljene hrane (nepasteriziranega mleka in mlečnih izdelkov, perutnine in drugega mesa, morskih sadežev, surove zelenjave, sadja ...), bolezen pa se zdravi z antibiotiki.

S parazitom **toksoplazmo** se okužimo ob neposrednem stiku z mačjimi iztrebki ali z njimi onesnaženo vrtno zemljo, z zaužitjem hrane in vode, onesnažene z mačjimi iztrebki, možna pa je tudi okužba s toplotno ne dovolj obdelanim mesom ali mesnimi izdelki. Sveže okužbe nosečnic je treba zdraviti z antibiotiki, nosečnice, ki so okužbo že prebolele (imajo v krvi protitelesa), pa niso ogrožene.

Virus **hepatitisa B** povzroča obolenje jeter, prenaša pa se z okuženo krvjo in drugimi telesnimi tekočinami, spolnimi stiki in z okužene matere na plod predvsem med porodom. Pri 90 % novorojenčkov, ki se okužijo pred ali ob rojstvu, ostane okužba prisotna doživljenjsko. Če je nosečnica nosilka virusa hepatitisa B, se novorojenčka po rojstvu zaščiti s specifičnimi imunoglobulini (protitelesi) in cepljenjem.

Sifilis povzroča bakterija. Gre za resno obolenje, ki se prenaša s spolnimi stiki, pa tudi z okuženo krvjo in z nosečnice na plod. Pri nas se pojavljajo le posamezni primeri. Sifilis se zdravi z antibiotiki.

Rdečke so zelo nalezljiva virusna bolezen, ki se v Sloveniji v zadnjih letih zahvaljujoč visoki precepljenosti ne pojavljajo. Če se okuži nosečnica, se virus lahko prenese tudi na plod, največje tveganje za okvare ploda pa je v zgodnji nosečnosti. Najučinkovitejši ukrep za preprečevanje rdečk je cepljenje, ki pa mora biti opravljeno pred nosečnostjo.

Norice povzroča virus. Prva okužba se kaže kot norice, nato virus ostane prisoten v telesu, njegova ponovna aktivacija pa se kaže kot pasavec. V Sloveniji so norice zelo pogosta bolezen, 95 % ljudi jih preboli do zgodnje odraslosti. Bolezen je mogoče pri osebah, ki niso prebolele noric, preprečiti s cepljenjem, ki pa mora biti opravljeno pred nosečnostjo.

Streptokok skupine B je bakterija, ki povzroča predvsem okužbe novorojenčkov. Najdemo jo v nožnici in zadnjiku pri 25 % zdravih žensk, ki so nosilke in ne kažejo znakov okužbe. Do prenosa okužbe lahko pride med porodom. Ali je nosečnica nosilka streptokoka skupine B, je možno ugotoviti s preiskavo brisa nožnice in zadnjika proti koncu nosečnosti. Če je nosilka, ob začetku poroda dobi antibiotike, kar zmanjša možnost prenosa okužbe na novorojenčka. Antibiotično zaščito pa prejmejo vse nosečnice pri prezgodnjih porodih (pred 34. tednom).

Okužbe s **citomegalovirusom (CMV)** so pogoste v otroški dobi. Stik s slino ali urinom majhnih otrok je glavni vzrok za okužbo nosečnice s CMV. Virus lahko prehaja skozi posteljico in lahko povzroča okvare ploda, zato je pomembno upoštevati zaščitne ukrepe.

Okužba s **parvovirusom B19**, imenovana tudi »peta bolezen«, je pogosta okužba otroške dobe. Najpogosteje se prenaša kapljično z izločki ustne votline in zgornjih dihal, ali neposredno preko bližnjih stikov z osebo na osebo, predvsem v družini ter vrtcih in šolah. Približno polovica nosečnic je imuna na parvovirus B19, tako da le-te običajno ne zbolijo. Bolezen ima pri nosečnicah, ki niso imune, običajno blag potek in predstavlja nizko tveganje za njihov plod. Redko se pri plodu lahko pojavijo zapleti.

Oslovski kašelj je zelo nalezljiva bakterijska okužba dihal, ki povzroča hude napade kašlja, najbolj pa prizadene dojenčke do šestega meseca starosti. Cepljenje nosečnic proti oslovskemu kašlju zaščiti otroka pred boleznijo v prvih tednih življenja, preden pridobi lastno zaščito s cepljenjem (cepljenje otrok se prične v starosti 3 mesecev). Poleg tega cepljenje pred boleznijo zaščiti tudi nosečnico, ki bi po rojstvu bolezen lahko prenesla na svojega otroka. Cepljenje nosečnic je priporočljivo čim prej po 24. tednu nosečnosti in sicer v vsaki nosečnosti.

Gripa

Nosečnice imajo v primerjavi z drugimi zdravimi odraslimi večje tveganje za hujše zaplete in sprejem v bolnišnico zaradi gripe. Gripa je lahko huda bolezen tudi za novorojenčke, saj njihov imunski sistem še ni popolnoma razvit in se tako težje borijo proti okužbi. Gripa med nosečnostjo pa lahko povzroči tudi prezgodnji porod ali nizko porodno težo novorojenčka.

Cepljenje proti sezonski gripi je varno v vseh obdobjih nosečnosti. Po cepljenju prenesete svojo imunost tudi na svojega otroka in ga tako zaščitite za prvih šest mesecev življenja, ko otrok še ne more biti cepljen.

Nasveti za preprečevanje okužb v nosečnosti

Predstavljenih je nekaj najpomembnejših nasvetov, kako se v nosečnosti ubraniti pred okužbami, ki lahko ogrozijo nosečnico in njenega še nerojenega otroka.

1. Umivajte si roke z vodo in milom, še posebej:

- po uporabi stranišča,
- po rokovanju s surovim mesom, surovimi jajci ali neoprano zelenjavo in sadjem,
- med pripravo hrane in pred jedjo,
- po vrtnarjenju ali ali stiku z zemljo ali umazanijo,
- po stiku z domačimi živalmi,
- po stiku z ljudmi, ki so bolni,
- po stiku ali se igranjem z otroki,
- po menjavanju plen.

2. **Izogibajte se souporabi jedilnega pribora, kozarcev in hrane**, ki so bili v stiku z majhnimi otroci. Njihova slina in urin lahko vsebujeta citomegalovirus, ki lahko predstavlja nevarnost za vašega nerojenega otroka.
3. **Meso med pripravo dobro prepecite ali prekuhajte**. Pri tem mora temperatura v notranjosti živila doseči najmanj 70 stopinj Celzija, meso v notranjosti pa ne sme biti rožnato. Surove vrste mesa (perutnina, svinjina, govedina, ribe) so pogosto okužene s škodljivimi bakterijami, ki povzročajo bolezni.
4. **Ne uživajte surovega neprekuhanega mleka in mlečnih izdelkov**. Ne uživajte mehkih sirov, kot so npr.: feta ali brie, razen, če je na njih označeno, da so pasterizirani. Nepasterizirani mlečni izdelki lahko vsebujejo škodljive bakterije.
5. **Izogibajte se božanju neznanih mačk in preprečite stike z njihovimi iztrebki**. Pri čiščenju mačjega stranišča uporabljajte zaščitne rokavice in si po tem dobro umijte roke. Pri vrtnarjenju si roke zavarujte z rokavicami, saj so mačji iztrebki lahko v zemlji. Mačke so lahko gostiteljice nevarnega zajedavca toksoplazme.
6. **Z izbranim ginekologom se pogovorite o testiranju na spolno prenosljive okužbe in varni spolnosti**. Spolno prenosljive okužbe se ne kažejo vedno z znaki bolezni. Vendar, če se takšna okužba pravočasno ugotovi, se z ustreznimi ukrepi možnost okužbe matere na plod zelo zmanjša.
7. **Cepite se proti oslovskemu kašlju in v sezoni proti gripi**. Poskrbite, da so tudi vaši otroci cepljeni po programu cepljenja.
8. **Izognite se osebam, ki prebolevajo nalezljive bolezni** (npr.: norice, če jih sami niste preboleli, ali če proti njim pred nosečnostjo niste bili cepljeni).
9. **Z izbranim ginekologom se posvetujte o okužbi s streptokokom skupine B**.



NOSEČNICA V POSEBNIH ŽIVLJENJSKIH OKOLIŠČINAH

Nataša Frigelj, mag. strukturne in funkcionalne biologije
Jerneja Kožar, mag. inž. prehrane

Pravice nosečih dijakinj in dijakinj – mater

Po pravilniku o šolskem redu dijakinje sklenejo s šolo t.i. pedagoško pogodbo, v kateri podrobneje opredelijo svoje obveznosti, pravice in dolžnosti. V njej šola med drugim določi načine ocenjevanja in roke, obvezno prisotnost pri pouku in razloge za opravičeno odsotnost. Dijakinji se zaradi materinstva podaljša status za največ dve leti – toliko časa jo bo čakalo njeno mesto na izbrani gimnaziji ali srednji šoli.

Pravice nosečih študentk in študentk – mater

Študentke matere, ki v času študija rodijo, in študenti, ki v času študija postanejo očetje, imajo pravico do podaljšanja študentskega statusa za eno leto za vsakega živorojenega otroka (70. člen Zakona o visokem šolstvu). Kot študentka – mati imate prednosti in pravice pri štipendijah (Zakon o štipendiranju) ter bivanju v študentskem domu (Pravilnik o subvencioniranju bivanja študentov). Dobivate lahko starševski dodatek. Za dodatne informacije se lahko obrnete na center za socialno delo v svojem kraju in katerega od klubov študentov (npr. Klub študentskih družin Slovenije).

Starši s subvencionirano študentsko prehrano imajo pravico do deset dodatnih subvencioniranih obrokov mesečno (8. člen Zakona o subvencioniranju študentske prehrane). Pravica do dodatnih subvencioniranih obrokov na podlagi izkazanega starševstva velja za vsakega otroka, ki tudi šteje za upravičenca, uveljavi pa jo lahko le eden od staršev. Starš študent s subvencionirano študentsko prehrano lahko koristi dve subvenciji hkrati.

Pomanjkanje sredstev za preživetje

Če nimate dovolj sredstev za preživetje, lahko zaprosite za denarno socialno pomoč. Denarna socialna pomoč je prejemek, namenjen tistim posameznikom ali posameznicam, ki si materialne varnosti ne morejo zagotoviti zaradi okoliščin, na katere sami ne morejo vplivati (Zakon o socialno varstvenih prejemkih). Za pomoč in podporo se lahko obrnete tudi na katero od dobrodelnih organizacij (npr. Rdeči križ, Karitas ipd.).

Zapleti v nosečnosti ali po porodu, izguba otroka

Velika večina otrok se rodi zdravih, morda pa boste potrebovali dodatne informacije in pomoč pri zapletih v nosečnosti ali takoj po rojstvu.

Če se rodi nedonošenček ali nedonošenka:

Društvo za pomoč prezgodaj rojenim otrokom

Zaloška 11, 1000 Ljubljana

Telefon: 01 522 60 11

Spletna stran: www.nedonosencek.net

Pomoč in svetovanje v primeru splava ali otrokove smrti:

Društvo Solzice je namenjeno pomoči žalujočim staršem in svojcem ob soočanju z izgubo otroka med nosečnostjo ali kmalu po porodu.

Naselje NE-17, 8270 Krško

Telefon: 041 532 916

E-pošta: info@solzice.si

Spletna stran: www.solzice.si

Slovensko društvo Hospic

Gospodsvetska 9, 1000 Ljubljana

Telefon: 01 420 52 60

E-pošta: info@hospic.si

Spletna stran: www.hospic.si

Nosečnost in odvisnost od prepovedanih drog

Za nosečnico, ki je odvisna od psihoaktivnih substanc, je zdravniška pomoč zelo pomembna; tako zaradi otroka kot zaradi nje same. Zavedati se morate, da lahko droge, ki jih jemljete, ogrozijo nosečnost in otroka. Tudi vi potrebujete urejeno zdravstveno zavarovanje, ginekologa, ki mu zaupate, urejeno bivališče in reden dohodek, ob tem pa še morda dodatno medicinsko, socialno in terapevtsko pomoč in podporo. Obrnite se na katerega od Centrov za zdravljenje in preprečevanje odvisnosti od prepovedanih drog, kjer vam bodo ustrezno svetovali in vas podprli pri iskanju rešitev. V Sloveniji je v mrežo centrov za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog (CPZOPD) vključenih 20 centrov.

Kršenje pravic pri zaposlovanju, varstvu nosečnosti in materinstvu

Če menite, da so vam bile kršene pravice ali, da ste bile prikrajšane za katero od pravic zaradi svojega spola (npr. na področju dela – tudi o porodniškem dopustu, varstvo materinstva, nosečnosti; področju družine ali nasilja ipd.) se lahko obrnete na Inšpektorat Republike Slovenije za delo. Prijavo je mogoče oddati:

- pisno po navadni ali po elektronski pošti: gp.irsd@gov.si ali
- ustno osebno v času uradnih ur na pristojno območno enoto Inšpektorata RS za delo; pristojna je **območna enota Inšpektorata RS za delo** glede na sedež delodajalca.

Nosečnica in nasilje

V nasprotju z uveljavljenim prepričanjem so tudi nosečnice lahko tarče nasilja v družini. Na voljo je več organizacij, kjer lahko poiščete pomoč, podporo ali nasvet.

Društvo SOS telefon za ženske in otroke žrtve nasilja nudi pomoč, podporo in svetovanje ženskam in otrokom, ki doživljajo nasilje v sorodniških in partnerskih odnosih.

Društvo SOS telefon

p. p. 2726, 1001 Ljubljana

Telefon: 080 11 55, vsak delovnik od 12.00 do 22.00 in vsak dan od 18.00 do 22.00

Spletna stran: <http://www.drustvo-sos.si/>

Društvo za nenasilno komunikacijo nudi osebno svetovalno pomoč žrtvam nasilja in osebno svetovalno pomoč povzročiteljem nasilja, zagovorništvo in spremstvo na različne institucije.

Linhartova 13, 1000 Ljubljana

Vojkovo nabrežje 10, 6000 Koper

Informacije in svetovanje po telefonu: 01 4344 822 in 05 6393 170

Informacije in svetovanje po elektronski pošti: info@drustvo-dnk.si in dnk.koper@siol.net

Ženska svetovalnica je ženska organizacija, ki deluje na področju psihosocialne pomoči in samopomoči žensk, ki so žrtve nasilja ali imajo motnje hranjenja.

Cesta v Mestni log 55, 1000 Ljubljana

Informacije in svetovanje po telefonu: 031 233 211

Informacije in svetovanje po elektronski pošti: kc@svetovalnica.org in zenska@svetovalnica.org

Nosečnica brez strehe nad glavo

Če ste noseči in bi se radi zaradi nerazumevanja v družini umaknili v materinski dom, se lahko obrnete na vaš center za socialno delo, kjer vam bodo pomagali pri namestitvi v enem od materinskih domov. Lahko pa se tudi sami obrnete neposredno na materinski dom in se pozanimate, ali imajo prosto mesto.

Materinski dom

V Sloveniji deluje mreža materinskih domov in zavetišč, v kateri sodelujejo različne organizacije, ki nudijo pomoč ženskam z otroki v stiski. Pogoji za vključitev so odvisni od posameznega programa.

V primeru nasilja se lahko obrnete na center za socialno delo v svojem kraju, kjer vam bodo pomagali pri namestitvi v eni od varnih hiš v Sloveniji. Lahko pa se tudi sami obrnete na kakšno od varnih hiš in se pozanimate, ali imajo prosto mesto. V Kriznem centru Ženske svetovalnice nosečnica ali mama najde zatočišče v akutnih situacijah.

Seznam varnih hiš

Društvo za pomoč ženskam in otrokom žrtvam nasilja

Varna hiša Gorenjske - Varna hiša za ženske in otroke

žrtve nasilja Gorenjske

Slovenski trg 1, p. p. 575, 4000 Kranj

telefon: 051 200 083

e-pošta: vh.gorenjska@siol.net

Zavod Karitas Samarijan - Varna hiša Karitas za Primorsko

Skalniška 1, 5250 Solkan

telefon: 041 332 038 in 031 655 961

e-pošta: varna.hisa@zavodsamarijan.si

Center za socialno delo Sežana - Regijska varna hiša Kras

Kosovelova 4b, 6210 Sežana

telefon: 070 754 530 in 05 6202 442

e-pošta: vhkras@gmail.com

Društvo življenje brez nasilja - Varna hiša Novo mesto

Rozmanova ulica 10, p. p. 345, 8000 Novo mesto

telefon: 07 332 68 95 in 031 393 614 (med 9.00 in 14.00 uro)

e-pošta: drustvo.dzbn.nm@gmail.com

Društvo regionalna varna hiša Celje – Varna hiša

p. p. 347, 3000 Celje,

telefon: 03 492 63 57, 051 233 894

e-pošta: varna.hisace@siol.net

Enota Velenje

p. p. 504, 3323 Velenje

telefon: 03 897 6690, 031 243 071

e-pošta: drustvo.regionalna.varna.hisa@siol.net

Enota Slovenj Gradec

p.p. 180, 2380 Slovenj Gradec

telefon: 02 8829 435, 031 234 404

e-pošta: varna.hisasg@siol.net

**Društvo SOS telefon za ženske in otroke – žrtve nasilja –
Zatočišče za ženske in otroke**

p.p. 2726, 1001 Ljubljana
telefon: 01 524 19 93, 080 11 55
e-pošta: drustvo-sos@drustvo-sos.si

**Društvo za nenasilno komunikacijo – Varna hiša za ženske
in otroke žrtve nasilja**

telefon: 031 736 726
e-pošta: vh.dnk@siol.net

**Društvo ženska svetovalnica Ljubljana – Krizni center za
ženske in otroke žrtve nasilja**

Cesta v Mestni log 55, 1000 Ljubljana
telefon: 031 233 211
e-pošta: kc@svetovalnica.org

Center za socialno delo Maribor – Varna hiša Maribor

Zagrebška c. 72, 2000 Maribor
telefon: 02 250 66 00, 02 480 11 87
(ob delovnih dnevih od 8. do 20. ure)
e-pošta: gpcsd.maribor@gov.si, varnahmb@t-2.net

Center za socialno delo Ptuj - Varna hiša Ptuj

Trstenjakova 5a, 2250 Ptuj
telefon: 02 787 56 69, 051 368 299
e-pošta: varna.hisa.ptuj@gmail.com

**Društvo varnega zavetja Pomurje – Varna hiša za ženske
in otroke žrtve nasilja**

p. p. 18, 9240 Ljutomer
telefon: 02 584 83 90, 031 442 200
e-pošta: vh.ljutomer@siol.net

Center za socialno delo Krško, Zavetišče Pepcin dom

Cesta krških žrtev 1, 8270 Krško
telefon: 07 4904 950, 051 387 810
e-pošta: gpcsd.krsko@gov.si, vhkrsko@gmail.com

Seznam materinskih domov

Materinski dom Ljubljana (CSD Ljubljana – Šiška)

Jarška cesta 23, Ljubljana
telefon: 01 283 37 45, 051 422 024
e-pošta: materinskidom@gov.si

Materinski dom Maribor (CSD Maribor)

telefon: 02 623 25 26, 02 623 25 52, 051 260 159
e-pošta: info@materinski-dom.si

**Materinski dom Škofljica in Višnja Gora
(Zavod Pelikan Karitas)**

Gumnišče 5, 1291 Škofljica
telefon: 01 366 77 21
e-pošta: materinski.dom@karitas.si

Materinski dom Postojna (Talita Kum)

Ljubljanska 28, 6230 Postojna
telefon: 05 620 2 400
e-pošta: info@talitakum.si

Materinski dom Solkan (Zavod Karitas Samarijan Solkan)

Skalniška 1, 5250 Solkan
telefon: 05 330 02 34, 041 331 639
e-pošta: materinski.dom@zavodsamarijan.si
e-pošta: info@karitasmb.si

Materinski dom Šempeter

Cvetlična ulica 11a, 5290 Šempeter pri Gorici
telefon: 05 99 72 052, 031 778 586
e-pošta: materinski.dom@zavodsamarijan.si

Materinski dom Celje

Na zelenici 9, 3000 Celje
telefon: 03 492 10 14
e-pošta: materinski.dom@siol.com

**Materinski dom Mozirje (Andrejev dom, Nadškofijska
Karitas Maribor)**

Podvrh 23, 3330 Mozirje
telefon: 03 583 15 30, 041 714 347

Materinski dom Žalec (Nadškofijska Karitas Maribor)

Savinjska cesta 1, 3310 Žalec
telefon: 05 9080 363
e-pošta: info@karitasmb.si





Rojstni dan

Najprej v mamici si, dete,
rasteš mesecev devet,
vse do dne, ko kar na lepem
se iz nje rodiš na svet.

To je dan, ki sije zate,
ves je v svetle sanje vtkan,
svit žari od zarje zlate,
čisto pravi rojstni dan.



Rojstvo

IZBIRA PORODNEGA OKOLJA

asist. Petra Petročnik, diplomirana babica, MSc (UK)

Vsaka nosečnica ima svoje želje o načinu poroda. Da bi porod potekal kar najbolj po vaši predstavi, se v porodnišnici pozanimajte, ali lahko skupaj izvedete vaš porodni načrt.

V Sloveniji lahko izbirate med štirinajstimi porodnišnicami, od katerih sta porodnišnici Ljubljana in Maribor usposobljeni in opremljeni za oskrbo najbolj kritičnih primerov. Kljub enotni doktrini porodne skrbi tudi vsaka od štirinajstih porodnišnic ponuja nekoliko svojevrstno oskrbo. V preteklosti je veljalo, da je večina parov za porod izbrala najbližjo porodnišnico, danes pa se pari večinoma odločajo za porodno okolje, ki ustreza njihovim porodnim načrtom.

Svetujemo vam, da se o storitvah porodnišnice dobro pozanimате že v času nosečnosti. Če si na primer želite roditi v vodi, bodite pozorni, da boste izbrali porodno okolje, ki to storitev ponuja.

Naslovi porodnišnic s telefonskimi številkami

Porodnišnica Ljubljana

Šlajmerjeva 4
1000 Ljubljana
Telefon: (01) 522 62 22 (informacije)
(01) 522 61 11 (sprejemna ambulanta)

Porodnišnica Maribor

Univerzitetni klinični center Maribor
Ljubljanska ulica 5
2000 Maribor
Telefon: (02) 321 10 00 (informacije)
(02) 321 24 52 (porodna soba)

Porodnišnica Šempeter pri Novi Gorici

Splošna bolnišnica dr. Franca Derganca
Ulica padlih borcev 13a
5290 Šempeter pri Novi Gorici
Telefon: (05) 330 13 01

Porodnišnica Jesenice

Splošna bolnišnica Jesenice
Cesta maršala Tita 112
4270 Jesenice
Telefon: (04) 586 80 00 (informacije)
(04) 586 83 21

Porodnišnica Izola

Splošna bolnišnica Izola
Polje 40
6310 Izola
Telefon: (05) 660 60 00 (informacije)

Porodnišnica Novo mesto

Splošna bolnišnica Novo mesto
Šmihelska cesta 1
8000 Novo mesto
Telefon: (07) 391 61 00 (informacije)
(07) 391 62 26 (porodna soba)

Porodnišnica Brežice

Splošna bolnišnica Brežice
Černelčeva cesta 15
8250 Brežice
Telefon: (07) 466 81 00 (informacije)
(07) 466 81 45 (oddelek)

Porodnišnica Celje

Splošna bolnišnica Celje
Oblakova ulica 5
3000 Celje
Telefon: (03) 423 30 00 (informacije)

Porodnišnica Slovenj Gradec

Splošna bolnišnica Slovenj Gradec
Gospodsvetska 1
2380 Slovenj Gradec
Telefon: (02) 882 34 00 (informacije)
(02) 882 34 45 (porodna soba – 24 ur)

Porodnišnica Kranj

Bolnišnica za ginekologijo in porodništvo Kranj
Kidričeva cesta 38 a
4000 Kranj
Telefon: (04) 208 28 00 (informacije)

Porodnišnica Ptuj

Splošna bolnišnica dr. Jožeta Potrča Ptuj
Potrčeva cesta 23
2250 Ptuj
Telefon: (02) 749 14 00 (informacije)

Porodnišnica Murska Sobota

Splošna bolnišnica Murska Sobota
Ulica dr. Vrbnjaka 6
9000 Murska Sobota
Telefon: (02) 512 31 00 (informacije)
(02) 512 33 67 (porodna soba)

Porodnišnica Trbovlje

Splošna bolnišnica Trbovlje
Rudarska cesta 7
1420 Trbovlje
Telefon: (03) 565 25 00 (informacije)
(03) 565 25 32 (porodna soba)

Porodnišnica Postojna

Bolnišnica za ženske bolezni in porodništvo
Prečna ulica 4
6230 Postojna
Telefon: (05) 700 07 20 (informacije)
(05) 576 44 89 (ponoči)

Porodni spremljevalec/spremljevalka

Porod je telesno kot čustveno intenzivna izkušnja, zato na potek poroda ugodno vpliva prisotnost partnerja in/-ali drugega porodnega spremljevalca.

Nekatere ženske nimajo partnerja, ali pa ta ne želi/ne more biti prisoten ob porodu. V takšnih primerih vas lahko spremlja tudi druga oseba, ob kateri se dobro počutite in vam bo nudila ustrezno podporo (npr. sestra, prijateljica ...).

Porodni spremljevalec ima med porodom pomembno vlogo. Poleg tega, da je v veliko čustveno oporo, s katero lahko pripomore k vašemu večjemu nadzoru nad bolečino, vam lahko pomaga z različnimi aktivnostmi. Med porodom lahko na primer masira vaš hrbet, vam nudi pijačo in vam pomaga pri dihanju in sproščanju.

Osnovni pogoj za lepo porodno izkušnjo je tudi porodno okolje. To naj vam zagotavlja varnost in zasebnost, zato se o izbiri porodnega okolja pogovorite s partnerjem že v času nosečnosti. Kljub temu, da ženske ob porodu večinoma spremljajo partnerji, se uveljavljajo tudi dodatne porodne podpornice, ki jih imenujemo »doule«.

Če želite, da vas ob porodu spremljata tako partner kot doula, se posvetujte, ali porodno okolje (npr. porodnišnica), v katerem nameravate roditi, podpira prisotnost dveh spremljevalcev.

Porod se navadno začne med 37. in 42. tednom nosečnosti. Takrat pravimo, da je plod donošen. To pomeni, da je dovolj razvit za prilagoditev na življenje zunaj maternice.

Dejavnikov, ki pripeljejo do začetka poroda, še vedno ne poznamo popolnoma. Gre za medsebojni vpliv več dejavnikov, kot so delovanje materinih in plodovih hormonov ter mehanskih dejavnikov. Porod ni enkraten dogodek, temveč postopen proces. Za vas in vašega partnerja je pomembno, da sta seznanjena z možnimi znaki začetka poroda. Tako boste vedeli, kdaj je ustrezen čas za odhod v porodnišnico.

Znaki začetka poroda

Začetek poroda se lahko od ženske do ženske precej razlikuje. Znakov za začetek poroda je več, pojavijo se lahko skupaj ali posamezno. Predvsem ženske, ki še niso rodile, jih večkrat težje prepoznajo.

Ko se vaše telo začne pripravljati na porod, lahko na spodnjem perilu ali v straniščni školjki opazite krvavo sluzast čep, ki se je izločil iz nožnice. Tega se ne prestrašite, saj je povsem normalen fiziološki pojav; ta skupek zgoščene sluzi je namreč v nosečnosti zapiral maternični vrat. Sam po sebi še ne pomeni začetka poroda, zato se vam takrat še ni treba napotiti v porodnišnico. Porod se lahko začne kmalu, ali pa boste do začetka poroda morali počakati še nekaj dni.

Pri večini žensk se porod začne s porodnimi popadki. Ti so najprej redkejši, pojavljajo se ritmično, njihova jakost, trajanje in pogostost pa naraščajo. Če boste rodili prvič, vam svetujemo, da se v porodnišnico odpravite, ko boste čutili redne popadke na 5 minut eno uro, če ste že rodili, pa na 10 – 15 minut vsaj eno uro. Pri tem upoštevajte tudi vremenske in prometne razmere.

Čeprav pri večini žensk odteče plodovnica med porodom, se lahko porod začne tudi tako, da vam »odteče voda«. To pomeni, da je prišlo do razpoka plodovih ovojev. Plodovnica lahko odteka počasi ali odteče nenadoma. Svetujemo, da imate pri sebi higienski vložek (uporaba tampona ni primerna). V takem primeru se odpravite v porodnišnico takoj, saj obstaja povečano tveganje resnih zapletov za vašega novorojenčka.

Ob pojavu sumljive krvavitve ali bolečine se nemudoma odpravite na pregled v najbližjo porodnišnico.

Pomembno je, da se vaš porod odvija čim bolj naravno, pri tem pa se svobodno gibajte oziroma poiščite zase najustreznejši položaj.

Proces poroda delimo v štiri porodne dobe.

Prva porodna doba

Prva porodna doba traja od začetka poroda pa vse do popolnega odprtja materničnega ustja. Trajanje je odvisno od več dejavnikov, na primer: zaporedni porod, psihično stanje porodnice, lega in vstava ploda, oblika in velikost medenice, porodno okolje. Prva porodna doba lahko traja različno dolgo in je navadno od vseh najdaljša.

Kaj se dogaja z vašim telesom v prvi porodni dobi?

V prvi porodni dobi se maternično ustje spreminja in odpira. Maternično ustje postaja mehkejše in tanjše, hkrati se tudi odpira in je ob koncu prve porodne dobe odprto približno 10 cm. Odpiranje materničnega ustja je med drugim posledica porodnih popadkov in pritiska vodilnega plodovega dela na maternični vrat. Aktivna faza prve porodne dobe traja navadno od 6 do 12 ur pri ženskah, ki rojevajo prvič, pri tistih, ki so že rodile, pa je navadno krajša.

Kako se soočiti s popadki?

Porodni popadki, ki jih povzročajo krči maternice, postajajo z napredovanjem poroda vse bolj boleči. Lahko rečemo, da je porodna bolečina povsem normalna, saj je posledica fizioloških in psihičnih dejavnikov. Zaznavanje porodne bolečine je individualno in se med ženskami zelo razlikuje. Danes poznamo številne tehnike, ki so vam lahko v veliko pomoč pri soočanju s popadki. Ko bodo popadki močnejši, vam lahko pri soočanju z njimi pomaga dihanje. Priporočamo, da vsaka ženska najde sebi prilagojeno različico dihanja glede na fazo poroda. Ob tem vam bodo v veliko pomoč nasveti babice, ki bo prisotna pri vašem porodu. Dokler vaše maternično ustje še ne bo popolnoma odprto, vaše potiskanje ob popadku ni primerno. Morebitno potrebo po pritiskanju boste premagali s počasnimi globokimi vdihom in izdihom.

Spremljanje plodovih srčnih utripov

S pomočjo kardiotokografa (CTG) se neprekinjeno elektronsko spremlja frekvenco plodovih srčnih utripov in porodnih popadkov. Z njim zdravstveni strokovnjaki ugotovijo osnovno frekvenco plodovega srčnega utripa (v normalnem stanju od 110 do 160 utripov na minuto) ter morebitna odstopanja.

Prehranjevanje in pitje med porodom

Ženske med porodom potrebujejo precejšen vnos kalorij, vendar porodnišnice navadno omejujejo vnos tekočine in hrane med porodom zaradi tveganj v primeru potrebe po anesteziji. V večini slovenskih porodnišnic zato zagotavljajo vnos energije in tekočine z infuzijskimi raztopinami.

Porodni položaji v prvi porodni dobi

V prvi porodni dobi izberite položaj, v katerem se boste dobro počutili in bo hkrati ugodno vplival na potek poroda. O tem vam bo z nasveti in vsem potrebnim znanjem v pomoč babica, ki bo prisotna pri vašem porodu. Svetujemo redno menjavanje položajev (na 30 do 60 minut) in gibanje med porodom, saj to pripomore h krajšemu porodu in preprečevanju zapletov pri plodu. Zaradi delovanja težnosti, učinkovitejših popadkov, poravnave ploda in povečanega medeničnega izhoda v prvi porodni dobi svetujemo predvsem pokončne položaje.

Druga porodna doba

Druga porodna doba traja od popolnega odprtja materničnega ustja do rojstva otroka.

Spremembe v drugi porodni dobi

V drugi porodni dobi bodo vaši porodni popadki postali močnejši, pogostejši in bodo hkrati trajali dlje. V tej dobi navadno počijo tudi plodovi ovoji, kar pomeni, da plodov vodilni del (to je največkrat glavica) začne pritiskati neposredno na nožnično tkivo. Zaradi tega boste začutili potrebo po pritiskanju, t.i. spontani trebušni pritisk. Ob glavični vstavi ploda bo plodova glavica postala vidna v zunanem spolovilu. Po porodu glavice se navadno v naslednjem popadku porodijo še ramena in takoj za tem preostali deli plodovega telesa. Novorojenčka vam bo babica, ki bo spremljala vaš porod, takoj položila na trebuh.

Porodni položaji v drugi porodni dobi

Porodni položaji v drugi porodni dobi vplivajo na zaporedje in jakost popadkov, na počutje ploda in na materino udobje. Ustrezen porodni položaj lahko pripomore tudi k zmanjšanju bolečine in s tem k manjši uporabi sredstev proti bolečinam, k učinkovitejšim popadkom in manj poškodbam presredka in notranjega spolovila. Svetujemo uporabo naslednjih položajev: položaj sede, položaj čepa, položaj kleče, stojo z gibanjem naprej ali uporabo porodnega stola. Pri vseh porodnih položajih vas lahko podpira vaš partner ali porodna spremljevalka.

Tretja porodna doba

Tretja porodna doba traja od rojstva novorojenčka do rojstva posteljice in ovojev. Ta porodna doba je izjemno pomembna za povezovanje med mamo, novorojenčkom in očetom. Trajanje tretje dobe je individualno in odvisno od poteka. Navadno traja od 5 do 15 minut, povsem fiziološko pa je tudi, če traja eno uro in ni večje krvavitve.

Kožni stik med novorojenčkom in mamo

Prvi stik med mamo in novorojenčkom je v vseh pogledih izjemnega pomena za oba. V prvi uri po porodu se bo novorojenček najverjetneje sam pristavil na prsi in se prvič podojil. Že takoj po porodu je v vaših prsah izredno dragoceno mleztivo, prvo mleko (kolostrum). Na novorojenčkovo kožo in prebavila se med porajanjem in ob prvem stiku z vami naselijo tudi dobre bakterije, ki se nahajajo na površini vaše kože.

Pregled posteljice in plodovih ovojev

Babica in navadno tudi zdravnik bosta po porodu skrbno pregledala porojeno posteljico in plodove ovoje, da se prepričata, da so celi in da v maternici ni ostal kakšen delček, ki bi oviral normalno krčenje maternice.

Četrta porodna doba

Četrta porodna doba traja od rojstva posteljice in ovojev do treh ur po porodu. V tem času navadno ženska ostane skupaj z otrokom v porodni sobi, poleg je lahko tudi partner in/ali porodna spremljevalka. Prve tri ure po porodu je tveganje za krvavitev povečano, zato je v tem času treba skrbno spremljati zdravstveno stanje ženske.

Operativno dokončanje poroda

Najpogostejši izhodni porodniški operaciji sta prerez presredka (epiziotomija) in porod s pomočjo vakuuma. Zaradi različnih nepravilnosti ali nenapredovanja se lahko porod konča tudi operativno – s carskim rezom, ki ga izvede zdravnik porodničar, poteka pa lahko v splošni ali področni anesteziji. Ločimo nujni (urgentni) in načrtovani carski rez.



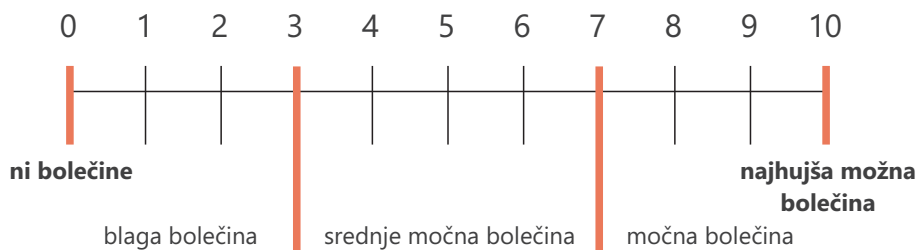
LAJŠANJE PORODNIH BOLEČIN

Katarina Marušič Gaser, zdravnica specialistka anesteziologije in reanimatologije
Simona Vrečič Slabe, zdravnica specialistka anesteziologije in reanimatologije

Doživljanje bolečine ob porodu je osebna izkušnja in jo porodnice opisujejo zelo različno, večina kot najhujšo bolečino, ki so jo izkusile v življenju do tedaj.

Strah pred porodom in bolečino lahko občutenje bolečine še poveča, zato je porodnici pomembno zagotoviti možnost aktivnega sodelovanja in soodločanja o poteku poroda in o načinu lajšanja porodne bolečine. Bolečino, ki spremlja porod, lahko z različnimi metodami olajšamo, čemur strokovno pravimo analgezija.

Bolečino ocenjujemo s pomočjo vizualne analogne skale (slika).



Na začetku poroda (v prvi porodni dobi) je porodna bolečina posledica krčenja maternice (popadkov), slabše prekrvavitve maternične stene in širjenja materničnega ustja. Bolečina je razpršena oziroma nejasno omejena in jo porodnica občuti v ledvenem in križnem predelu. V nadaljnjem poteku poroda (v drugi porodni dobi), pa nastane bolečina zaradi pritiska ploda pri njegovem spuščanju in širjenja nožnice, presredka in medenice. Ta bolečina je zelo močna in ostra, jasno omejena na predel presredka in zadnjika.

Porodno bolečino lahko lajšamo z nefarmakološkimi in farmakološkimi tehnikami.

Z **nefarmakološkimi tehnikami**, kot sta hipnoza in akupunktura, se porodnice pripravljajo na porod, saj metodi zmanjšata strah pred porodom, uporabljata pa se tudi za lajšanje bolečine med porodom.

Akupresura, tehnike dotika in masaža v predelu križa, aromaterapija, vizualizacija, glasba, vodne kopeli kot tudi spremembe položaja in gibanje ter različne tehnike dihanja, so pomemben del lajšanja bolečine med porodom.

TENS (transkutano električno nevrostimulacijo) uporabljamo predvsem na začetku poroda. Pri tej tehniki pošilja živčni stimulator preko elektrod, nameščenih na določenih predelih kože ledvenega dela hrbta, električne impulze v podkožna živčna vlakna in s tem lajša bolečino.

Med **farmakološke tehnike** spadajo uporaba plina dušikovega oksidula, sistemskih opioidov in področna analgezija.

Dušikov oksidul uporabljajo samo v nekaterih porodnišnicah. Je brezbarven plin, ki ga v mešanici s kisikom porodnica ob popadku vdihava preko maske. Ocenjujemo ga kot blago sredstvo proti bolečinam. Uporaba mešanice lahko povzroči slabost, zmedenost, mravljinčenje in omotičnost.

Pri nezadostni analgeziji z do sedaj omenjenimi tehnikami lahko uporabljamo *sistemske opioide* (meperidin, remifentanil), ki so lahko dolgo, kratko in zelo kratko delujoči.

Mepreidin je dolgo delujoči opioid, ki skupaj s svojimi aktivnimi presnovki dolgo ostane v telesu porodnice in novorojenčka. Porodnici ga v dogovoru s porodničarjem aplicira babica, večinoma v enkratnem odmerku. Bolečino olajša zmerno. Pri porodnici lahko povzroči slabost in zmedenost. Novorojenček je lahko zaradi zdravila, ki prehaja skozi posteljico, zaspan in težje zaduha.

Remifentanil je zelo kratko delujoči opioid, ki ga dajemo v obliki infuzije s pomočjo črpalke. Porodnica si s pritiskom na gumb vbrizga odmerek analgetika ob vsakem popadku. Zato je najprej potrebno nastaviti žilni kanal. Ob prvih odmerkih zdravila lahko porodnica začuti vrtoglavico in rahlo slabost. Remifentanil lahko povzroči padec srčnega utripa pri porodnici in otroku, znižanje vsebnosti kisika v krvi zaradi upočasnjenega, plitvejšega dihanja, in zastoj dihanja.

Pri porodnici ves čas spremljamo njene življenjske funkcije in otrokov srčni utrip. Analgezija z remifentanilom je primerna za porodnice, ki ne želijo lajšanja porodne bolečine z epiduralno analgezijo ali je zaradi pridruženih obolenj odsvetovana. Ne smemo je uporabljati v primeru alergije na remifentanil ali kadar gre za neugodje ploda.

Najučinkovitejše lajšanje porodne bolečine dosežemo z uporabo *epiduralne analgezije*. Gre za **področno tehniko**, ki jo priporočamo predvsem prvorodkam, saj je prvi porod običajno daljši in pri umetno sproženih porodih. Pri določenih internističnih obolenjih, kot so obolenja srca (bolezni zaklopk, kardiomiopatije), obolenja dihal (astma, cistična fibroza) in stanjih, povezanih z nosečnostjo in porodom, kot so preeklampsija z zvišanim arterijskim tlakom, neenakomerno krčenje maternice, prekomerno podaljšan in boleč porod, je epiduralna analgezija metoda izbora.

Področne tehnike ne smemo uporabljati, če porodnica to odkloni, če so prisotne motnje strjevanja krvi, okužba na mestu vboda ali alergija na uporabljane snovi.

Pri porodnici, ki se je odločila za področno lajšanje porodne bolečine, najprej vstavimo žilni kanal, preko katerega dobi tekočino. Pri uvajanju epiduralnega katetra je ključnega pomena namestitvev porodnice v pravilni položaj. Porodnico posedemo ali poležemo na levi bok, med uvajanjem epiduralnega katetra se porodnica ne sme premikati. Ocenimo mesto vboda v ledvenem predelu, področje sterilno očistimo in ga pokrijemo. Mesto predvidene vstavitve najprej omrvičimo z lokalnim anestetikom, da je postopek iskanja epiduralnega prostora in uvajanja katetra neboleč. Ko najdemo epiduralni prostor, vstavimo epiduralni kateter. Lego epiduralnega katetra preverimo. Če je lega pravilna, damo preko epiduralnega katetra lokalni anestetik v kombinaciji z opioidom. Po aplikaciji zdravila traja približno 10 do 15 minut, da porodnica opazi zmanjšanje bolečine. V tem času leži porodnica na hrbtu.

Naslednje odmerke, glede na učinek prvega, prilagodimo ali priklopimo črpalko, ki omogoča, da si porodnica ob ponovnem pojavu bolečine doda lokalni anestetik s pritiskom na gumb.

Med izvajanjem epiduralne analgezije spremljamo porodnične osnovne življenjske funkcije in učinke blokade. Ves čas spremljamo tudi plodove srčne utripe.

Ta tehnika ne povzroča zaspanosti porodnice, prav tako zdravila ne prehajajo preko posteljice, tako da na otroka ne vplivajo. Ob uporabi te tehnike lahko pride do podaljšanja druge porodne dobe, povečano je tveganje za instrumentalno dokončanje poroda.

Pri napredovalem porodu, ali ko je ta zelo boleč, se lahko odločimo za *kombinirano subarahnoidno epiduralno tehniko*, pri kateri apliciramo lokalni anestetik najprej v subarahnoidni prostor, s čimer dosežemo takojšnje olajšanje bolečine, in nato vstavimo epiduralni kateter.

Uporaba nizkih koncentracij lokalnega anestetika skupaj z opioidnim analgetikom praviloma ne povzroči zmanjšanja mišične moči, lahko pa povzroči občutek težkih nog in mravljinčenje v nogah. Pri porodnici lahko pride občasno do padca krvnega tlaka, glavobola, zelo redko pa do nastanka epiduralnega abscesa, meningitisa ali hematoma. Izjemno redko lahko pride do hude poškodbe hrbtenjače.

Če je potrebno porod dokončati s carskim rezom, lahko preko katetra dodamo lokalni anestetik, ki omrtviči operativno področje. Prav tako lahko kateter izkoristimo še za lajšanje bolečine po carskem rezu. Tudi v primeru, da je po porodu potreben manjši ginekološki poseg, lahko le tega izvedemo v področni anesteziji.

Možnosti lajšanja porodne bolečine se v posameznih porodnišnicah razlikujejo, zato je najbolje, da se nosečnica med obiskom Priprave na porod in starševstvo udeleži predavanja anesteziologa o lajšanju porodne bolečine, kjer bo dobila ustrezne informacije in odgovore na morebitna vprašanja o lajšanju bolečine med porodom.



POSEGI IN POSTOPKI PRED ALI MED PORODOM

Vesna Fabjan Vodušek, zdravnica specialistka ginekologije in porodništva

Glede želja, pričakovanj, pomislekov in strahov okrog poroda se posvetujte z babico ali zdravnikom, ki bosta skrbela za vas v porodnišnici in/ali v porodni sobi. Najpomembnejša skrb osebja, ki skrbi za potek poroda, je zdravje porodnice in ploda. Zato se občasno želje in pričakovanja glede poroda lahko nekoliko spremenijo zaradi koristi matere, ploda ali obeh. Z zaupanjem in komunikacijo zato lahko rešimo veliko dvomov, strahov in zadržkov.

Sproženje poroda

Vsi si želimo da bi porod potekal takrat, ko je to za otroka najbolj ugodno, to je, ko so njegovi organi že zreli in sposobni za zunajmaternično življenje, posteljica pa še toliko dobra, da bo zdržala tudi napore poroda in otroka med porodom ne bo prizadelo pomanjkanje kisika. Seveda bi bilo najlepše, če bi se to zgodilo okoli predvidenega dneva poroda (PDP), ko je mati na porod pripravljena. Popadki naj bi se začeli spontano in porod naj bi potekal spontano. Toda žal velikokrat ni tako. Tako pri zdravi nosečnici, kjer je nosečnost potekala brez zapletov, porod navadno sprožimo med 7. in 12. dnevom po PDP. Pri nosečnici s kronično boleznijo ali kadar to zahteva stanje ploda, porod lahko sprožimo tudi prej; navadno med 37. in 40. tednom nosečnosti.

Porod lahko sprožimo na tri načine:

- ob zrelem materničnem ustju s predrtjem plodovih jajčnih ovojev, ob tem se sproščajo snovi - prostaglandini, ki porod sprožijo ali pospešijo;
- ob nezrelem materničnem ustju s pomočjo balonskih katetrov, ki jih preko nožnice vstavimo v maternični vrat in ki s pritiskom na okoliško tkivo povzročijo raztegovanje tkiva in posledično sproščanje prostaglandinov;
- ob nezrelem materničnem ustju z aplikacijo prostaglandina v obliki vaginalnih tablet, gela, vaginalnih depojskih aplikatorjev ali v obliki infuzije. Dodajanje prostaglandinov pospeši dozorevanje materničnega vratu, ki je ključno za začetek aktivnega poroda.

Zrelost materničnega vratu ocenimo z vaginalnim pregledom. Navadno je maternično ustje »zrelo«, ko je odprto vsaj 3–4 cm, na otip mehko in centrirano v osi porodne poti.

Sproženje / pospeševanje poroda z uporabo oksitocina

Oksitocin je hormon, ki preko receptorjev deluje na mišične celice maternice in na celice v izvodilih dojk. Koncentracija receptorjev v mišičnem tkivu maternice (miometriju) je v zadnjih štirih tednih nosečnosti 12-krat večja kot na začetku drugega trimesečja in se tik pred porodom še dvakrat poveča. Tako njegovo sproščanje vpliva na nastanek, pogostnost in dolžino popadkov. Sprožanje poroda z oksitocinom uporabljamo ob zrelem materničnem ustju skupaj s predrtjem plodovih ovojev. Sočasna uporaba obeh metod izboljša uspešnost sprožanja poroda. Pospeševanje poroda z oksitocinom uporabljamo v primeru prepočasnega napredka poroda ali potrebe po skrajšanju poteka poroda zaradi slabšega stanja matere, ploda ali obeh.

Umetno predrtje plodovih ovojev ali plodovega mehurja (amniotomija)

Za sprožitev poroda se najpogosteje uporablja amniotomija, to je predrtje plodovih ovojev z ustreznim instrumentom. Amniotomijo izvedemo med vaginalnim pregledom, tako da med prsti uvedemo plastični instrument in nato z drgnjenjem po plodovih ovojih povzročimo njihov razpok ter odtekanje plodovnice. Z amniotomijo lahko tudi bolj natančno ocenimo stanje ploda glede na barvo plodovnice.

Ocenjevanje stanja ploda

Plodovo stanje lahko ocenjujemo z uporabo kardiotokograma (CTG). Pri tej metodi beležimo srčni utrip matere in ploda s pomočjo ultrazvočnega tipala preko trebušne stene ter popadke s posredno metodo ocenjevanja premikanja trebušne stene. Metoda lahko loči med plodom, ki je v dobri fizični kondiciji, ter plodom, ki se v maternici ne počuti dobro. CTG lahko uporabljamo več čas poroda ali samo občasno. Da lahko porod ustrezno načrtujemo, je nujno potrebno, da ustrezno ocenimo stanje matere in ploda ter potek poroda prilagodimo enemu, drugemu ali obema. Metoda je neinvazivna in neškodljiva za plod in porodnico.

Antibiotična terapija ob porodu zaradi prisotnosti streptokoka skupine B pri porodnici

V času aktivnega poroda mora porodnica, ki je nosilka streptokoka skupine B, prejeti antibiotik v obliki infuzije. Antibiotik prejema le v času aktivnega poroda do iztisa ploda in je namenjen preprečevanju posledic zgodnje okužbe novorojenca s streptokokom skupine B.

Epiziotomija

Epiziotomija ali prerez presredka je poseg, pri katerem ob porodu prerežemo presredok v stran, da bi povečali izhod iz porodne poti, olajšali porod ploda in preprečili nekontrolirane poškodbe porodne poti. Nekontrolirane poškodbe presredka, predvsem tiste, ki vključujejo poškodbo zadnjika, imajo za žensko lahko številne dolgotrajne zdravstvene posledice in težave, tudi invalidnost (nezmožnost zadrževanja blata in/ali vetrov). Epiziotomijo naredimo tik pred prehodom plodove glavice čez vaginalno ustje, ko so tkiva močno napeta in najmanj občutljiva. V tem trenutku babica presodi, ali je epiziotomija potrebna in kolikšna naj bo. Večina žensk prereza presredka v tem trenutku ne čuti ali opazi. Preventivne epiziotomije se izvajajo le pri operativnem dokončanju vaginalnega poroda s predhodnim omrtvičenjem mesta presredka, kjer naredimo epiziotomijo. O možnosti epiziotomije in razlogih zanjo se babica in porodnica pogovorita v času poroda, saj v trenutku, ko je poseg potreben, ni časa za razlago.

Epiziotomijo zašijemo v lokalni anesteziji s šivom, ki razpade sam skladno s celjenjem rane (resorbilnim šivom).

Vodenje poroda pri medenični vstavi ploda

Pri medenični vstavi ploda porodničar s posebnimi prijemi in manevri vodi plod v porod celotnega telesa z glavo vred. Ob upoštevanju vseh priporočil za rojevanje ploda v medenični vstavi je porod ploda v medenični vstavi, ob izkušeni ekipi, enako varen kot porod v glavični vstavi. Velikokrat se izhod iz porodne poti razširi z epiziotomijo zaradi preprečevanja poškodb presredka in zagotavljanja ustreznega prostora za izvajanje ustreznih prijemov ploda ob porodu.

Operativno dokončanje poroda

Operativnega dokončanja poroda se običajno poslužujemo pri dolgotrajnih porodih, kjer se maternično ustje ob rednih popadkih ne odpira približno 1cm/uro in se temu primerno ne spušča vodilni plodov del po porodni poti, pri tem pa narašča možnost pomanjkanja kisika pri plodu.

Vzroki za nenormalen – podaljšan porod so:

- nezadostno krčenje telesa maternice ali slabost popadkov,
- odpor materničnega vratu na širjenje in mehčanje – distocija materničnega vratu,
- kefalopelvini disproporc – plod je prevelik ali se je nepravilno vstavil v porodno pot ter je zaradi tega ne more v celoti preiti.

V primeru zastoja poroda ali ko moramo porod hitro zaključiti, porod dokončamo z ustreznim operativnim postopkom. Pri tem lahko uporabimo :

- nujni carski rez,
- vakuumsko ekstrakcijo ploda za glavico,
- kleščni porod ali forceps (tega v Sloveniji skoraj ne uporabljamo več).

Vakuumska ekstrakcija ploda za glavico

Če je plod prešel najožji del porodne poti, ki leži približno na sredini medenice, potem porod navadno dokončamo z vakuumsko ekstrakcijo ploda za glavico. Postopek se izvede ob popolnoma odprtem materničnem ustju. Na plodovo glavico ob vaginalnem pregledu namestimo plastično ali gumijasto kapico, pod katero s pomočjo ročne ali električne črpalke ustvarimo podtlak. Ob popadku nato z vlekem glavice v smeri porodne poti izvlečemo plodovo glavico. Vlek lahko izvedemo v nekaj popadkih. Po rojstvu glavice se kapica odstrani in nadaljuje s porodom. Zaradi podtlaka v kapici se pri plodu lahko pojavi prehodna oteklina glavice. Le redko pride do krvavitve v podkožje skalpa (kefalhematoma), ki potrebuje dalj časa za svoje izginotje, ne pušča pa trajnih posledic pri plodu. Ob vakuumski ekstrakciji si porodno pot mnogokrat razširimo z epiziotomijo.

Carski rez

Če je prišlo do zastoja poroda in plod še ni prešel najožjega dela porodne poti ali če zapleti ob porodu zahtevajo takojšnje dokončanje poroda, potem porod dokončamo s carskim rezom.

Carski rez je porod preko trebušne stene, kjer plod porodimo skozi navadno vodoraven rez v trebušni steni nad sramno kostjo in vodoraven rez v spodnjem delu stene maternice. V mnogih primerih carski rez zviša tveganje za obolevnost in umrljivost pri materi, plodu in/ali obeh, zato ga izvajamo samo ob trdnih razlogih zanj.

Razlogi za carski rez so različni. V glavnem jih lahko delimo na tiste s strani ploda, s strani matere in tiste, ki so v interesu matere in ploda. Večina carskih rezov je narejenih zaradi ploda, le nekaj izključno zaradi matere in nekaj več zaradi dobrobiti obeh, matere in otroka.

Obstajajo štiri najpogostejši vzroki za carski rez: nenapredovanje poroda (distocija), dokazano slabo stanje ploda (fetalni distress), nepravilna vstava ploda in ponovni carski rez. Seveda so možne različne kombinacije. Carski rez naredimo v splošni ali področni anesteziji s prečnim rezom v spodnjem delu trebuha.

Poskus vaginalnega poroda po predhodnem carskem rezu priporočamo nosečnicam, pri katerih ni novih razlogov za carski rez in ne obstajajo zadržki za poskus vaginalnega poroda, ob stalnem nadzoru plodovega in materinega stanja v varnem okolju porodnišnice, ki izpolnjuje vse pogoje za nujno ukrepanje v primeru zapletov.

SKRB ZA ZDRAVJE ŽENSKE PO PORODU

Vesna Fabjan Vodušek, zdravnica specialistka ginekologije in porodništva

V nadaljevanju lahko preberete nekaj osnovnih priporočil za čas po odhodu iz porodnišnice. Če ste v dvomih o svojem ali otrokovem zdravstvenem stanju, če potrebujete več informacij glede skrbi zase ali za otroka ali če menite, da potrebujete zdravstvene nasvete, razjasnitev stanja ali zdravljenje, ne oklevajte, posvetujte se z zdravstvenim strokovnjakom.

Kratka priporočila za poporodno obdobje

Poporodno obdobje je čas, ki se začne takoj po rojstvu otroka in traja približno šest tednov. Delovanje materinega telesa se tedaj počasi vrne v stanje pred nosečnostjo.

- Skrbite zase in dovolj počivajte. Lažje je, če so naloge in radosti starševstva porazdeljene med oba starša. Premislite, kakšna podpora in pomoč bližnjih vam ustreza.
- Krajše sprehode z otrokom priporočamo čim prej, odvisno od vašega počutja in vremena.
- Skrbite za ustrezno higieno, vsakodnevno se prhajite, lahko tudi večkrat na dan.
- Začnite s telesnimi vajami, prilagojenimi svojemu počutju in zdravstvenemu stanju.
- Prehrana po porodu naj bo pestra in raznolika. Uživate lahko vso hrano, ki vam diši in ki ustreza uravnoteženi zdravi prehrani.
- Pijte dovolj tekočine, dva do tri litre dnevno, poleti po potrebi več.

Telesna dejavnost v poporodnem obdobju

Telesna dejavnost v poporodnem obdobju naj bi se začela že v porodnišnici. Strokovnjaki za poporodno telesno vadbo svetujejo obisk pri zdravniku in morebitno napotitev k usposobljenemu fizioterapevtu, kadar so šest tednov po porodu še vedno prisotne dalj časa trajajoče bolečine v hrbtenici, medenici, sramnici, dimljah ali trebuhu in je trebuh še vedno izbočen in ohlapen ter v primerih, ko ima ženska težave odvajanjem vode in/ali blata in so prisotne težave pri spolnih odnosih.

Poporodna čišča

Čišča po porodu traja okvirno štiri do šest tednov.

Videz in barva čišče se spreminjata:

- prvih nekaj dni je močnejša in krvava;
- nato preide v temno rdeč izcedek;
- po desetih do štirinajstih dneh preide v rjavo-rumenkast izcedek;
- kasneje preide v rumenkasto-bel izcedek. Čišča je običajno brez vonja.

Ne ustrašite se, če bi čišča vsebovala koščke strjene krvi. Navadno je čišča prva dva dni po prihodu domov ponovno prehodno nekoliko močnejša.

Pomoč glede težav s čiščo poiščete v naslednjih primerih:

- močnejše krvavitve in/ali krvavitve v kosih, ki se ne ustavlja,
- smrdeče čišče in/ali bolečin v spodnjem delu trebuha,
- povišane temperature nad 38° C, ki ob običajnih ukrepih ne pade.

Če imate težave s čiščo, se do šest tednov po porodu oglasite pri izbranem ginekologu ali v času dežurne službe v sprejemni ambulanti najbližje porodnišnice. Če je od poroda minilo več kot šest tednov, se v primeru navedenih težav oglasite pri izbranem ginekologu oziroma v dežurni/urgentni ginekološki ambulanti.

Rana na presredku

V primeru, da so vam naredili prerez presredka (epiziotomijo) ali če je prišlo do raztrganine presredka in so vam presredek šivali, svetujemo:

- presredek vsaj še en teden razbremenjete z uporabo obroča za sedenje,
- šive večkrat dnevno tuširajte s hladno vodo,
- uporabljajte zračne bombažne vložke.

Šivi se razgradijo po desetih do štirinajstih dneh.

Rana po carskem rezu

Če ste rodili s carskim rezom, vam bo po sedmem dnevu vidne šive ali sponke odstranila patronažna sestra. Operativno rano lahko tuširate s čisto vodo brez mila. Skrbite, da je rana ves čas suha in čista.

Poporodni trombembolični zapleti

V primeru zapletov z rano na presredku ali z rano carskega reza, na primer hudih bolečin v predelu rane, rdečine, otekline ali razprte rane, kar lahko spremlja povišana telesna temperatura, se v prvih šestih tednih po porodu oglasite v sprejemni ambulanti porodnišnice, kjer ste rodili.

V nosečnosti in prva dva meseca po porodu lahko zaradi prekomernega strjevanja krvi nastopi venska tromboza in/ali pljučna embolija.

Zgodnji znaki venske tromboze, ki običajno prizadene spodnje okončine, so:

- nenadna močna bolečina v eni ali obeh spodnjih okončinah, večinoma v mečih; bolečina je tako huda, da ovira normalno gibanje;
- prizadeta okončina je otekla;
- prizadeta okončina je običajno spremenjene barve in topla na dotik;
- telesna temperatura je lahko blago povišana.

Zgodnji znaki pljučne embolije so:

- tiščanje za prsnico, suh, dražeč kašelj,
- težko, pospešeno dihanje,
- običajno brez povišane telesne temperature ali znakov akutnega vnetja dihal. Težave z dihanjem lahko zamenjamo z znaki pljučnice.

Venska tromboza in pljučna embolija sta zapleta, ki zahtevata takojšnje ukrepanje. V primeru navedenih težav TAKOJ poiščite pomoč v ambulanti nujne medicinske pomoči ali urgentni ambulanti lokalne porodnišnice. Zdravnika opozorite, da ste pred kratkim rodili.

V hudi duševni stiski ali v primeru samomorilnih misli takoj poiščite zdravniško pomoč. Oglasite se lahko pri svojem izbranem osebem zdravniku ali v urgentni psihiatrični ambulanti; tak obisk pri psihiatru lahko opravite brez napotnice.

Okužba dojke

Če se pojavi nenadna bolečina in rdečina samo ene dojke, ki jo spremljata mrzlica in povišana telesna temperatura, je verjetno prišlo do vnetja. Nadaljujte z dojenjem, otrok naj sesa tudi prizadeto dojko. Pred podojem lahko uporabljate tople obkladke. Po podoju lahko prizadeto dojko hladite s hladnimi obkladki. Temperaturo nad 38 °C znižujte s sredstvi za znižanje temperature. Dovolj pijte in počivajte.

V nekaterih primerih sta lahko prizadeti obe dojki. Zaradi težav ob vnetju dojk se lahko oglasite pri izbranem osebnem zdravniku ali ginekologu.

Obiski patronažne medicinske sestre

Po vrnitvi iz porodnišnice vas bo na domu obiskovala patronažna medicinska sestra. Ob odhodu iz porodnišnice zdravstveni strokovnjaki vaš prihod domov praviloma sporočijo patronažni službi v najbližjem zdravstvenem domu. V nasprotnem primeru to storite sami. Sporočite naslov, kjer boste dejansko živeli po odhodu iz porodnišnice, da vas patronažna medicinska sestra lahko najde. Predvidenih je osem obiskov do prvega leta otrokove starosti.

Prvi pregled pri pediatru – ob dopolnjenem četrtem tednu otrokove starosti

V primeru, da novorojenček ali novorojenka nima zdravstvenih težav, bo imel prvi pregled pri izbranem pediatru ob dopolnjenem prvem mesecu; s seboj vzemite materinsko knjižico in odpustnici. O izbiri pediatra se lahko posvetujete v zdravstvenem domu v svojem kraju.

V primeru zdravstvenih težav pri novorojenčku se po odpustu iz porodnišnice obrnite na izbranega pediatra ali dežurno pediatrično službo.

Prvi pregled po porodu pri izbranem ginekologu – šest tednov po porodu

Če bo poporodno obdobje potekalo brez zapletov, se na prvi poporodni pregled pri vašem izbranem ginekologu naročite šest tednov po porodu. S seboj vzemite materinsko knjižico in odpustnici.

Pregled po boleznih v nosečnosti

Ženskam, ki so v nosečnosti imele preeklampsijo, hud zastoj plodove rasti ali nosečnostno sladkorno bolezen, svetujemo obisk družinskega zdravnika zaradi načrtovanja nadaljnjih preventivnih in kurativnih pregledov. Zdravnik bo po potrebi tudi spremenil ali ukinitel zdravila, ki ste jih prejeli v nosečnosti. S seboj vzemite materinsko knjižico in odpustnici.

Preden se odločite za spolne odnose, premislite o svojih občutkih in načrtih za povečanje družine. S partnerjem se pogovorite o kontracepcijskih metodah in preprečevanju nenačrtovane zanositve. Kot mama po porodu se boste ob tem soočili z nekaterimi omejitvami in izzivi.

Razmik med nosečnostmi

Zdravstveni strokovnjaki priporočajo, da med koncem prve in začetkom druge (naslednje) nosečnosti mineta vsaj leto in pol do dve leti. Ta razmik je potreben zato, da se v kar največji meri zmanjša tveganje za zdravje ženske in njenega bodočega otroka. Če ste rodili s carskim rezom, je razmik dveh let še posebno priporočljiv.

Preprečevanje neželene nosečnosti po rojstvu otroka

O najprimernejši kontracepcijski metodi se pogovorite s svojim ginekologom ali babico že v nosečnosti ali pri prvem pregledu po porodu, ki je predviden šest tednov po rojstvu otroka.

Kot mama po porodu se boste soočili z nekaterimi omejitvami in izzivi pri izbiri kontracepcije. Če dojite, nekatera sredstva za preprečevanje nosečnosti niso primerna; zaradi telesnih sprememb med nosečnostjo in porodom je treba nekatere metode prilagoditi.

Če dojite, je vaša plodnost zmanjšana, še vedno pa lahko pride do ovulacije in zanositve, odvisno od tega, kako pogosto dojite čez dan in ponoči ter od morebitnih dodatkov tekočine ali hrane, ki jih prejema dojenček. Če želite z dojenjem uravnavati rojstva, se natančno poučite, pri katerih pogojih je mogoče z dojenjem uravnavati plodnost in kakšna je zanesljivost te metode. Upoštevajte, da je čas ovulacije ob dojenju nepredvidljiv in zanosite lahko, še preden dobite prvo menstruacijo.

Če ne dojite, se bo vaša menstruacija pojavila nekje v štirih do šestih tednih po porodu, kar pomeni, da lahko pride do prve ovulacije že v prvem mesecu po porodu – plodni ste lahko, še preden dobite prvo menstruacijo. Že ob prvem spolnem odnosu po porodu uporabite zanesljivo kontracepcijo, kot je na primer hormonska kontracepcija ali kondom. V nobenem primeru ne imejte nezaščitnega spolnega odnosa, ker bi lahko že takoj ponovno zanosili.

Kratek pregled kontracepcijskih metod

Na kratko bomo predstavili izbire metod za preprečevanje neželene nosečnosti. S svojim ginekologom se posvetujte glede najprimernejše kontracepcijske metode, o prednostih, slabostih in rabi posamezne metode, da bi bila vaša odločitev kar najustreznejša. Če bi želeli uporabljati naravne metode preprečevanja nosečnosti, se dobro informirajte in poiščite ustrezen nasvet.

Mehanska zaščita (barierne fizikalne in kemične metode)

Med mehanska kontracepcijska sredstva uvrščamo kondom ali femidom in spermicide.

Če želite uporabiti diafragmo, bo ustrezno velikost svetoval ginekolog. Če ste diafragmo uporabljali že pred zanositvijo, je treba po porodu ponovno preveriti velikost in ustreznost, kar stori izbrani ginekolog.

Hormonska kontracepcija

Poznamo dve temeljni vrsti hormonske kontracepcije: tako, ki zaščiti pred nosečnostjo na podlagi zgolj ene vrste hormonov – progestagena, in tako, ki ščiti pred nosečnostjo na podlagi kombinacije estrogena in progestagena.

Samo-progestagenska hormonska kontracepcija

Če dojite, je najbolj primerna ta oblika hormonske kontracepcije, ki je na voljo v obliki tabletk, ker hormon prehaja v mleko v majhnih količinah (uporablja se lahko že kmalu po porodu in ne vpliva na razvoj dojenčka). V Sloveniji so ponekod na voljo tudi depo injekcije progestagena.

Kombinirana estrogenska/progestagenska hormonska kontracepcija

Če ne dojite, svetujejo začetek jemanja kombinirane hormonske kontracepcije po štirih do šestih tednih po porodu, ko se zmanjša verjetnost globoke venske tromboze zaradi nosečnostnih hormonov.

Če dojite, pride v poštev kombinirana estrogenska/progestagenska kontracepcija šele takrat, ko otrok prehaja na dopolnilno prehrano. Strokovnjaki to metodo svetujejo, ko mati doji svojega otroka le še enkrat ali dvakrat dnevno. Večinoma je to po dopolnjenem šestem mesecu otrokove starosti.

Kombinirana hormonska kontracepcija za nekatere ženske ni primerna (med drugim: če so prebolele globoko vensko trombozo, infarkt ali možgansko kap, za ženske, ki imajo migreno z auro, hormonsko odvisnega raka, dolgotrajen diabetes z žilnimi spremembami, pomembnejša jetrna obolenja ali pa so starejše od 35 let in so kadilke).

Maternični vložek

Je v Sloveniji na voljo v dveh oblikah, z bakreno žico ali z dodanim progestagenom. Maternični vložek lahko vstavi ginekolog pri prvem pregledu ob šestem tednu po porodu.

Sterilizacija

Je trajna oblika preprečevanja nosečnosti in temelji na odločitvi, da ne želite več roditi oziroma par ne želi več otrok. Za sterilizacijo je predviden določen administrativni postopek, svojo odločitev potrdite s pisnim pristankom.

Sterilizacija ženske: Pogoj za sterilizacijo je starost ženske nad 35 let ali pa medicinska indikacija (ko ženska ne more uporabljati drugih metod in bi zanositev pomenila resno tveganje za poslabšanje zdravja ali za smrt nosečnice). Sterilizacija se po porodu opravi z laparoskopskim posegom v splošni anesteziji, kjer podvežejo ali odstranijo jajcevode in ga lahko opravijo v prvih 3 dneh po porodu. Če veste, da boste rodili s carskim rezom, se lahko pred posegom dogovorite za to, da hkrati opravijo še sterilizacijo – podvežejo ali v celoti odstranijo jajcevode. Pri ženski je učinek sterilizacije takojšen.

Sterilizacija moškega (vazektomija): Za moške, ki so stari nad 35 let, si ne želijo več otrok in bi partnerko razbremenili kontracepcije, je že več desetletij na voljo vazektomija. Semenovoda, po katerih potujejo semenčice iz mod v penis, podvežejo ali prerežejo. Po operaciji v izlivu ni več semenčic in zato ne more priti do oploditve, poseg pa ne vpliva na potenco. Zaradi možnosti nahajanja spermijev, sposobnih oploditve, v semenskem izlivu še po tednu ali več po posegu, pri spolnih odnosih v dveh tednih po opravljenem posegu strokovnjaki svetujejo uporabo kondoma.

OBLAČILA IN PRIPOMOČKI ZA NEGO NOVOROJENČKA ALI NOVOROJENČICE IN MAME

dr. Zalka Drglin

Kmalu se vam bo pridružil otrok. Pred vami je nabor pripomočkov in opreme za dojenčka, ki jih boste verjetno potrebovali. Vedno preverite tudi varnostne vidike dojenčkovih oblačil, opreme in igrač.

Osnovne potrebščine za mamico

- udobna oblačila za odhod iz porodnišnice
- bombažni vložki z večjo vpojnostjo
- mazilo za prsne bradavice (z medicinskim lanolinom)
- bombažne blazinice za zaščito ob iztekanju mleka

Osnovna oprema za novorojenčka za odhod iz porodnišnice

- plenička za enkratno uporabo ali pralna plenica
- tri bombažne tetra pleničke
- bodi z dolgimi rokavi ali bombažna majčka z dolgimi rokavi
- bombažne hlačke s stopalci (žabice)
- jopica
- hlačke
- kapica
- copatki
- odejica
- »lupinica« = avtomobilski varnostni sedež skupine 0+
- s seboj v porodnišnico lahko vzamete kakšno tetra pleničko več

Osnovna oblačila za novorojenčka

- 20 tetrapleničk
- 1 zavitek pleničk za enkratno uporabo (velikosti 2-5 kg) ali komplet pralnih plen
- 10 bodijev z dolgimi rokavi ali 10 bombažnih majčk
- 1-2 bodija s kratkimi rokavi (za poletne dni)
- 5 hlačk s stopalci (žabic) ali 5 pajackov
- nogavičke
- copatki
- 2 tanki bombažni kapici
- vrhnja oblačila: jopica, hlače, kapica iz tanjšega bombažnega (toplejši letni čas) ali toplejšega materiala (npr. volne, za hladnejši letni čas)
- v toplejšem letnem času: klobuček in lahka odejica (npr. bombažna) za pokrivanje
- v hladnejšem letnem času: kombinezon z rokavičkami in copatki, topla kapa, toplejša odejica (npr. volnena, iz flisa)

Osnovni pripomočki za nego dojenčka:

- kopalna kad za dojenčka
- dve manjši posodi za umivanje
- nevtralnno trdo milo za dojenčka
- naravno olje
- hladilno mazilo
- fiziološka raztopina
- bombažne umivalne krpice
- zaobljene škarjice za nohte
- glavnik za dojenčka ali mehka krtačka za dojenčka
- termometer za merjenje telesne temperature
- brisače
- sterilni zloženci iz gaze
- bombažna vata ali vatne blazinice

Dodatna oprema za nego dojenčka – kupite po potrebi:

- mazilo s cinkovim oksidom
- vodni termometer
- termometer za zrak
- robčki za enkratno uporabo za nego ritke

Pohištvo in oprema za dojenčka:

- posteljica z dovolj trdim ravnim ležiščem
- vedro s pokrovom (za umazane pralne pleničke)
- koš za odpadke (za rabljene pleničke za enkratno uporabo)
- posteljnina:
 - tri rjuhice
 - previjalna miza s previjalno podlogo
 - voziček (z dežnikom ali dežno prevleko)
 - previjalna torba
 - avtomobilski varnostni sedež skupine 0+
 - nedrseča podloga za na tla

Potrebščine za dojenje:

- nekaj bombažnih (tetra) plenit

Dodatna oprema – kupite po potrebi:

- nekoliko večji nadržek kot navadno ali poseben nadržek za dojenje
- prsna črpalka
- blazine za podporo materi in dojenčku pri dojenju
- silikonski nastavki za dojenje

Potrebščine za hranjenje po steklenički:

- steklenička 250 ml z dudo
- mlečni pripravek (mlečna formula) izbran glede na dojenčkovo starost in morebitne posebne potrebe

Dodatna oprema – kupite po potrebi:

- steklenička za vodo ali čaj – 125 ml z dudo
- termovka za stekleničko
- grelnik za stekleničke
- sterilizator







Dojenček

Pa si zunaj, ljuba bučka,
končno smo te dočakali,
naša mala glasna štručka,
slednjič smo se le spoznali!

Joy, kako lepo spokojno
v svoji posteljici spiš,
ko se zdramiš, pa takoj nam
lep nasmešek podariš.



3

Dojenček



NOVOROJENČEK, NOVOROJENČICA

asist. mag. Metka Skubic, dipl. babica, univ. dipl. pedagoginja

Rojstvo otroka predstavlja za starša pomemben življenjski dogodek in veliko prelomnico na več področjih; še posebej to velja za prihod prvorojenca ali prvorojenke.

Prvi stik med materjo, novorojenčkom in očetom (starši) v porodni sobi

Pri porodih brez zapletov je nemotena prva ura z dojenčkom pomembnejša od rutinskih postopkov. Rutinske postopke kot so merjenje, tehtanje, umivanje, dodajanje vitamina K in dajanje kapljic v oči preložimo na poznejši čas, vsaj uro po rojstvu. Novorojenček potrebuje mir, tišino, toplino, dotik in varnost. Takoj po porodu vam bo babica položila golega novorojenčka na golo kožo. Neposreden stik vaše in dojenčkove kože bo umiril vas in novorojenčka ter uravnal novorojenčkov srčni utrip in dihanje. Tesen telesni stik med vami in otrokom je del neverbalne komunikacije, vzpostavi se očesni stik, otrok se lahko prvič podoji, poskrbljeno je za optimalno uravnavanje in vzdrževanje otrokove telesne temperature, krvnega sladkorja ter zmanjšanje stresa ob prehodu iz vašega telesa v bistveno drugačno okolje.

Ocena po Apgarjevi je metoda ocenjevanja novorojenčkove vitalnosti in vključuje pregled petih funkcij: barvo kože, srčni utrip, vzdražnost, mišični tonus in dihanje. Za vsako od opazovanih funkcij novorojenček dobi 0 - 2 točki, kar pomeni, da je največji možni skupni seštevek deset točk. Ocenjevanje po Apgarjevi se opravi ob prvi, peti in deseti minuti po rojstvu. Naj vas ne skrbi, če novorojenček dobi oceno, nižjo od 10. Ta ocena namreč služi predvsem zdravstvenim delavcem kot okvirna ocena novorojenčkovega prilagajanja na okolje izven maternice. Povezana je s potrebno stopnjo pomoči novorojenčku v prvih minutah po rojstvu.

Meritve novorojenčka babica opravi v porodni sobi. Izmeri telesno težo, obseg glave, dolžino novorojenčka, ter meritve zabeleži v dokumentacijo. Po rojstvu babica opazuje njegov srčni utrip in dihanje: opazuje usklajenost dviganja in spuščanja prepone, prsnega koša in trebuha. Pri normalno prekravljenem otroku sta koža in sluznica rožnate barve, le stopala, roke in ustnice so lahko modrikaste. Na rokah in nogah se koža lahko lušči, včasih tudi po prsih. Po trebuhu ima novorojenček navadno še nekaj puha. Novorojenčki imajo individualno telesno temperaturo, ki naj bi se po porodu gibala med 36,5 in 37,5 °C Celzija.

V Slovenji mora biti po zakonu opravljen sistematični pregled novorojenčka v 24 urah po rojstvu, po možnosti v prisotnost vsaj enega od staršev. Pregled opravi zdravnik specialist pediater oziroma neonatolog.

V Sloveniji pri vseh novorojenčkih izvajajo naslednje presejalne preiskave:

- testiranje za vrojene bolezni iz kapljice krvi,
- ultrazvočni pregled kolkov,
- presejalni pregled sluha (TEOAE) s pomočjo metode kratkotrajnega zvočnega sevanja,
- presvetlitev očesnih medijev,
- presejanje za kritične prirojene srčne napake s pulzno oksimetrijo.

V četrtem tednu otrokove starosti je na vrsti prvi pregled novorojenčka pri izbranem pediatru.

Previjanje novorojenčka

Novorojenčka navadno previjamo vsake tri ure, razen ponoči (najmanj šestkrat na dan oz. po potrebi). Ob previjanju novorojenčka tudi umijemo intimne predele z vodo in področje dobro osušimo. Po potrebi namažemo tudi s hladilnim mazilom.

Nega popka pri novorojenčku

Z vzdrževanjem čistega in suhega popka omogočamo najhitrejšo, najvarnejšo in najbolj optimalno celjenje. Nega popka se začne takoj po rojstvu otroka in zaključí ob popolni zacelitvi. Za nego zdravega popka novorojenčka uporabljamo sterilno fiziološko raztopino in netkane sterilne zložence. Krna popkovnice ne prekrivamo z zložencem, saj to podaljšuje celjenje in sušenje, pozorni smo tudi, da ga ne prekrijemo s plenico. Ko se popek zaceli, novorojenčka lahko začnemo kopati.

Kopanje novorojenčka

Novorojenčka lahko kopate šele takrat, ko je popek povsem zaceljen, ponavadi med 2. in 3. tednom starosti. Prvič vam bo pri tem pomagala patronažna medicinska sestra. Otroka kopate v kopalni kadi (temperatura vode naj bo 37 °C) ali večjem umivalniku. Pri kopanju se izjemoma uporablja blago milo za umivanje delov telesa, ki so izpostavljeni zunanjemu vplivu okolja. Po kopanju novorojenčka (po potrebi) po pregibih in med kožnimi gubami namažemo z naravnim oljem. Dojenčki praviloma uživajo v kopanju, zato se na to pripravimo in vzemimo dovolj časa, da bomo ob tem uživali tudi sami. Otroka ne kopamo takoj po tem, ko je zaužil obrok, saj bi s tem lahko povzročili bljuvanje ter pospešeno odvajanje blata. Prav tako se je treba izogibati kopanju dojenčka, ko je lačen. Nežen telesni dotik kot je telesna masaža po kopanju dojenčku ponuja užitek in hkrati pomeni senzorno-taktilno stimulacijo razvoja. Po kopanju lase počesemo s krtačko in nežno odstranimo morebitna temenca.

Pomembno je skrbno izvajanje intimne nege, nege ustne votline in striženja nohtov na rokah in nogah. Nohte mu postrizemo enkrat tedensko oz. po potrebi z otroškimi škarjami, ki imajo zaokroženo konico rezila. Na rokah nohte ostrizemo polkrožno, na nogah pa ravno. Ušes nikoli ne čistimo z vatiranimi palčkami.

Pojavi pri novorojenčku, ki lahko starše skrbijo

Zlatenica

Pri skoraj polovici novorojenčkov lahko opazimo rumeno obarvanost kože, sluznic in beločnic. Vzrok obarvanosti je povišan bilirubin – barvilo, ki se nabira v otrokovi krvi zaradi povečane razgradnje rdečih krvničk po rojstvu. Bilirubin je sicer naravni antioksidant in za novorojenčka v nizkih dozah ni škodljiv. Zlatenica pri novorojenčku ni nalezljiva, pravimo ji tudi fiziološka zlatenica. Pri večini zdravih, donošenih otrok je zlatenica komaj zaznavna in izgine po prvem tednu življenja. Takšne vrste zlatenico le opazujemo. Pri nekaterih otrocih pa se zdravniki glede na vzrok zlatenice odločijo za pogostejše kontrole bilirubina v krvi in za zdravljenje. Zdravljenje je potrebno, ker lahko huda zlatenica poškoduje otrokove možgane in je odvisno od vzroka za zlatenico. Zdravljenje zlatenice je tudi najpogostejši razlog, da morata mati in otrok v porodnišnici ostati nekoliko dlje.

Zgodnje dojenje in pogosti podoji ugodno vplivajo na delovanje celotne prebavne cevi pri otroku, izboljšajo hidracijo in s tem pospešijo izločanje bilirubina iz telesa ter na ta način vplivajo na skrajšanje trajanja zlatenice.

Opazujte obnašanje svojega otroka. Če ob rumeni barvi kože postaja zaspan in odklanja hranjenje, poskusite okrepiti dojenje in čim prej obiščite otroškega zdravnika.

Spolovilo

Pri dečkih so moda navadno spuščena v mošnjo. Če niso, počakamo nekaj mesecev in jih kontroliramo. Dokaj pogosto se pojavlja vodena kila (mošnja je večja, koža napeta, vendar neboleča), ki večinoma sama izgine. Penis novorojenčka je normalno prekrit s kožico, ki se ne more in ne sme na silo vleči čez glavico.

Pri deklicah se iz nožnice od prvega dne izceja bel sluzast izloček, ki lahko od drugega do osmega dne po rojstvu postane krvavkast ali krvav. To je normalna reakcija sluznice maternice novorojenke na materine spolne hormone in mine sama od sebe. Če pa je krvavitev obilnejša, pojdite k otroškemu zdravniku.

Potrebno je nežno, skrbno čiščenje spolovila z vodo, tako pri dečkih kot deklicah, pri vsaki menjavi pleníc, da se umazanija ne nabira za robovi spolovil ali v kožnih gubah.

Pogostost odvajanja blata: driska ali zaprtje

Kako pogosto dojenček odvaja blato, ni tako pomembno kot meni večina staršev. Bolj pomembna kot pogostost odvajanja je konzistenca, videz in vonj blata, ki nas lahko opozorijo na morebitne težave.

Novorojenčki prvo blato, ki se imenuje mekonij in je črno-zeleno, lepljivo in brez vonja, odvajajo v prvih 24 do 48 urah po rojstvu. Po nekaj dneh postane blato dojenih novorojenčkov bolj vodeno in rumenkasto; v prvem mesecu ima dojenček tudi do 10 pokakanih pleničk dnevno. Po 6. mesecih naj dnevno ne bilo več kot 6 odvajanj dnevno in ne manj kot 1 na teden. Vse vmes je popolnoma običajno. Ko dojenček začne uživati gosto hrano, se spremeni tudi blato. Blato dojenih dojenčkov postane gostejše, blato dojenčkov, ki uživajo nadomestno mleko, pa redkejše. Po uvedbi goste hrane začnejo navadno tudi dojenčki, ki so bili polno dojeni in so pred uvedbo goste hrane kakoli le enkrat tedensko, kakoli vsak dan. Malček se nauči redno odvajati blato šele v prvih dveh do treh letih po rojstvu.



pred. Tita Stanek Zidarič, diplomirana babica, MSc, IBCLC

Materino mleko je najboljša hrana za dojenčka. Je naravni način prehrane za dobro rast in razvoj. Materino mleko je popolnoma prilagojeno potrebam njenega otroka. Dojenje ni samo hranjenje otroka, pač pa dojenčku daje tudi veliko ugodja, zagotavlja mu telesni stik, toplino, bližino in občutek varnosti ter komunikacijo z očesnim stikom.

Velikost in oblika dojk ne vplivata na dojenje. Dojenje je spretnost, ki se je lahko naučimo. **Prvih šest mesecev otrokovega življenja se priporoča izključno dojenje.** V tem obdobju materino mleko otroku zagotavlja vso tekočino, energijo in hranila, potrebne za rast, razvoj in krepitev zdravja. Izraz izključno dojenje pomeni, da je otrok samo dojen oziroma, da je hranjen samo z materinim mlekom. Ob tem ne uživa vode, čaja, sokov ali drugih tekočin. Prejema pa lahko vitamine, minerale in zdravila, ki jih predpiše zdravnik.

Svetovna zdravstvena organizacija svetuje, da se **otrok po dopolnjenem šestem mesecu starosti ob ustreznih dopolnilni prehrani še naprej doji do starosti dveh let** in še dlje, če mati in otrok tako želita.

Če je otrok v kožnem stiku z materjo, se običajno prvič podoji v prvi uri po rojstvu, potem ko preide 7 fizioloških faz. Po porodu ostanite v tesnem telesnem stiku z otrokom. Ob dojenju si vzamite čas in prostor zase in za dojenčka. Otročka pristavljajte k prsim vsakič, ko pokaže znake, da bi se doжил, podnevi in ponoči.

Med tretjim in petim dnevom po porodu pride do tako imenovanega »navala« mleka, prsi postanejo napete. Otroka zato pogosto pristavljajte. Če so dojke zelo napete, lahko pred podojem sami izbrizgate nekaj mleka, da bo dojenje lažje steklo.

V prvih tednih otroku ne dajajte dudic za pomirjanje, ker lahko povzročijo sesalno zmedo, zmanjša se lahko nastajanje mleka, povzročijo lahko daljše razmike med podoji. Otroka izključno dojite. Ne dajajte vode, čaja ali drugih tekočin. Nastavki za dojenje so redko potrebni, uporabljajte jih le po nasvetu strokovnjakov.

Zdrav način življenja v času dojenja

Dokler je dojenček polno dojen, ste z njim ali njo v stalnem stiku. To je naporno, a tudi zelo nagradujoče obdobje. Zato poskrbite tudi zase. Vsak dan si privoščite nekaj časa za sprostitev in počnite nekaj, kar vas radosti. Dovolj počivajte; nekaterim pomaga, da počivajo čez dan, ko spi dojenček, da nadomestijo pomanjkanje spanca čez noč. Obdobje dojenja naj bo prijetno za oba. Poskrbite za svoje potrebe in dobro jejte. Vsakokrat, ko nameravate podojiti svojega dojenčka, si v bližino postavite kozarec vode, da jo boste med dojenjem popili. Uživate lahko vso hrano, ki vam diši in ki ustreza uravnoteženi zdravi prehrani; vključno z vsemi vrstami surove zelenjave in sadja, kuhanimi stročnicami, kot sta grah in fižol ... V obdobju dojenja omejite uživanje kave na največ dve skodelici na dan, ne uživajte alkoholnih pijač, ne kadite. Če potrebujete zdravila, se o njihovi uporabi posvetujte tako z zdravnikom, ki vam jih je predpisal, kot z otrokovim pediatrom. Ko vaše zdravstveno stanje to omogoča, v vsakdan vključite gibanje in lahko telesno dejavnost.

Novorojenčki **v prvih dneh po porodu izgubijo med 5 in 10 % porodne teže.** Po 3. dnevu se padanje teže običajno ustavi, nato pa teža individualno narašča in nekje med 10. in 14. dnevom spet doseže porodno težo.

Dojenčki svojo porodno težo podvojijo v petih do šestih mesecih, potrojijo pa ob enem letu.

Materino mleko

Materino mleko se spreminja glede na potrebe njenega otroka, tako po količini kot po sestavi. Tvorba mleka je odvisna od povpraševanja po njem, zato je pogosto pristavljanje po želji otroka ključ do uspešnega dojenja. Če otroka dojite glede na njegove znake lakote, se bo količina mleka primerno povečevala, ko bo otrok rasel in bo potreboval več mleka.

Izbrizgavanje mleka po končanem dojenju ni potrebno. Mleko si izbrizgavajte le, če ostaja poseben razlog zato, na primer, da bi želeli povečati količino mleka.

Po porodu se najprej izloča mlečivo (kolostrum), ki je zaradi raznolikih in dragocenih snovi, ki vplivajo na rast, zdravje in krepitev imunskega sistema, izjemnega pomena za novorojenčka. Sledi prehodno mleko in nato zrelo materino mleko. Po barvi in sestavi se mlečivo in zrelo mleko razlikujeta. Mlečivo je rumenkasto oranžne barve, nato preide v belo in rahlo prozorno barvo, to je normalno. Naj vas sprememba barve ne zavede, **vaše mleko ni vodeno, pač pa natančno tako, kot ga vaš otrok potrebuje.**

Otroka pristavite k prsim vsakič, ko pokaže zgodnje znake lakote. **Ne** dojite po vnaprej določenem urniku.

Dojenčka dojite po njegovih potrebah, okvirno to pomeni 8 - do 12-krat na dan z različno dolgimi premori. Otrok naj ima dovolj časa, da se pri prsih do sitega naje in napije. V tem primeru zdravega donošenega novorojenčka za hranjenje ni potrebno buditi.

Znaki, da se otrok dobro doji: stalno pridobivanje telesne teže; po drugem dnevu bo imel otrok v 24. urah najmanj dve polulani in najmanj dve pokakani plenički; do šestega dneva se število poveča na šest ali več mokrih, ter tri do osem pokakanih pleničk v 24. urah; po enem mesecu pa je lahko odvajanje blata že manj pogosto.

Bistvene spretnosti, ki so potrebne za dojenje so: položaji pri dojenju in dobro pristavljanje na dojko.

Podrobnejše opise položajev dojenja s fotografijami najdete v knjižici Uspešno dojenje za dobro zdravje otrok in mater, ki jo vsako leto založi UNICEF Slovenija in je brezplačna ter dosegljiva vsem bodočim materam v Sloveniji; navadno jo ženske prejmejo v porodnišnici.

Pogostejše težave, s katerimi se srečajo doječe mame: ragade, zamašen mlečni vod, zamašene pore v/na bradavici, zastojna dojka in mastitis.

Podpora laktaciji in dojenju

V Sloveniji delujeta dve organizaciji za podporo laktaciji in dojenju:

- Društvo svetovalcev za laktacijo in dojenje Slovenije, v okviru katerega delujejo mednarodno pooblaščenimi svetovalci za laktacijo (IBCLC): www.dojenje.org,
- La Leche League Slovenija, Društvo za podporo in pomoč doječim materam (LLL Slovenija) v okviru katerega delujejo Svetovalke za dojenje: www.dojenje.net.

Pri obeh organizacijah dobite nasvete in podporo.

Če ne želite, ne morete ali ne smete dojiti

Nasvete o izbiri najprimernejšega mlečnega nadomestka (mlečne formule) za vašega dojenčka ter za pripravo in hranjenje otroka po steklenički boste dobili v porodnišnici ali pri otrokovem pediatru.

Kravje mleko v prvem letu **ni** primeren nadomestek materinega mleka.

Vedno pripravite svež obrok mlečnega nadomestka neposredno pred hranjenjem. Skrbite za pravilno umivanje rok ter steriliziranje stekleničk in pribora.

Pojavi pri novorojenčku, ki lahko starše skrbijo

Bljuvanje ali polivanje

Bljuvanje je bruhanje majhnih količin mleka, navadno skozi usta, lahko pa tudi skozi nos. Pojavlja se po hranjenju, spremlja ga trzlaj telesa, kot bi otrok kolcnil. Če ob bljuvanju otrok napreduje na teži, ni zaskrbljujoče, če pa hujša, je treba raziskati morebitni bolezenski razlog bljuvanja.

Kolcanje

Kolcanje je ritmično premikanje trebušne prepone, ki se največkrat pojavi po preobilnem obroku, hlastavem pitju z zajemanjem zraka, hranjenju s pretoplo ali prehladno hrano. Otroku ponudite malo tekočine. Če kolcanje kljub odstranitvi naštetih razlogov ne preneha, je treba obiskati zdravnika.



Da nam med nego in previjanjem ne bo treba stopiti stran od otroka, si že pred previjanjem pripravimo na doseg roke vse, kar potrebujemo, vendar zunaj otrokovega dosega. Če se moramo oglasiti na telefon ali hišni zvonec, opravilo dokončamo in vedno vzamemo otroka s seboj.

Otroški ležalnik ali gugalnik in padci

Uporabo otroškega ležalnika/gugalnika odsvetujemo, ker ne vpliva ugodno na otrokov razvoj. Dojenčka ovira pri samostojnih, aktivnih dvigih nog in medenice od podlage ter obračanju na bok. Na voljo so sicer različni modeli ležalnikov/gugalnikov, ki imajo funkcijo tresenja (vibriranja) in nikakor niso primerni za spanje. Pretirano stresanje lahko pri dojenčku povzroči poškodbe možganov.

Uporaba otroškega ležalnika/gugalnika poveča tudi tveganje otroka za poškodbe zaradi padca z višine. Največ poškodb se zgodi, ko dojenček ni pod nadzorom odrasle osebe in skupaj z ležalnikom pade s kuhinjskega pulta, mize, ali kavča na tla.

Opekline

Ali ste vedeli, da so opekline z vročimi tekočinami med najpogostejšimi nezgodnimi poškodbami majhnih otrok, ki zahtevajo zdravljenje v bolnišnici? Zato ne pijemo vročih napitkov, kadar držimo otroka v naročju, ker lahko seže po skodelici in se popari. Prav tako nikoli ne podajamo skodelice z vročo pijačo nad otrokovo glavo. Kadar imamo na mizi vročo hrano ali pijačo, ne uporabljamo namiznega prta, ker ga otrok lahko potegne nase z vročimi pijačami vred.

Dojenček se lahko opari tudi med hranjenjem, zato vedno preverimo, da pijača ali hrana, ki jo ponudimo otroku, ni prevroča. Prav tako vsakokrat preverimo temperaturo vode s termometrom ali vsaj s svojo podlahtjo, preden damo otroka v kopalno kad. Na vodovodnih armaturah se priporoča tudi uporaba termostata za nastavitev temperature vode, ki preprečuje poparjenje z vročo vodo.

V stanovanju lahko pride do požara. Javljalnike za dim in ogljikov monoksid namestimo v prostorih, kjer imamo kurišče ali gorilno napravo ter v vsakem nadstropju hiše in v spalnicah, ker s tem za skoraj polovico zmanjšamo tveganje za smrt v požaru doma. Javljalnike za ogljikov monoksid pa namestimo dodatno v prostorih, kjer se dlje časa zadržujemo (kuhinja, dnevna soba).

Zadužitve

Zadužitve sodijo med najpogostejše vzroke umrljivosti majhnih otrok v nezgodah doma. V otroško posteljico ne sodijo vzglavnik, mehke polnjene odeje in zaščitne blazine na stranicah posteljice, ker se dojenček lahko z njimi zaduši. Dojenčka ne pokrivamo z odejo, temveč ga oblečemo v otroško spalno vrečo, ki ustreza otrokovi velikosti (mu ni prevelika) in je varna (velikost odprtini za glavo in roke ustreza velikosti spalne vreče, odprtine se zapirajo na zadrgo, spalna vreča nima vrvic in gumbov). Ko otrok v posteljici spi, iz nje odstranimo tudi mehke igrače, ropotuljice in druge igrače.

Ko se začne dojenček dvigovati na roke in kolena, ali je že star 5 mesecev, iz posteljice odstranimo vse igrače na vrvici, ki so razpete preko posteljice ali na njeni ograji, zaradi nevarnosti zadavitve. Za vse otroke odsvetujemo tudi verižice, ogrlice (npr. jantarne), dude in igračke na vrvicah, ki bi si jih otrok lahko zadrnil okoli vratu, prsta ali roke. Nasploh so za otroke, mlajše od 3 let, primerne le igrače, katerih premer je večji od 3 cm, in se ne razstavijo na drobne dele, ker se otrok lahko z njimi zaduši. Pozorni bodimo pri izbiri ropotuljice, saj mora biti ročaj ali drug del ropotuljice dovolj velik in take oblike, da ne gre v celoti v otrokova usta in zapre vhoda v žrelo oziroma grlo.

POSKRBIMO ZA VARNOST DOJENČKA V PRVIH MESECIH

prim. dr. Mateja Rok Simon, zdravnica specialistka javnega zdravja in socialne medicine

Gotovo veste, kako pomembna je za varnost otroka uporaba otroškega avtomobilskega sedeža že pri prvi vožnji iz porodnišnice domov, toda, ali poznate nasvete, kako je treba ravnati in prilagoditi dom, da bo čim bolj varen za otroka?

Otroški avtomobilski sedež

Ali ste vedeli, da uporaba sedeža za 73 % zmanjša tveganje za smrt in težke poškodbe dojenčka v primeru hitrega zaviranja ali prometne nezgode? To se lahko zgodi tudi pri najkrajših vožnjah, zato otroka od rojstva do starosti 8–10 mesecev ali težkega do največ 13 kg, v avtomobilu vedno vozimo nameščenega v otroškem avtomobilskem sedežu skupine 0+ (lupinica).

Otrok je najbolj varen na zadnji klopi avtomobila. Le v izjemnih primerih, npr. kadar je nemiren in smo v avtomobilu sami, lahko pritrdimo otroški sedež spredaj na sovoznikovem sedežu. Takrat moramo na sovoznikovem sedežu izklopiti varnostno zračno blazino.

V otroškem sedežu skupine 0+ je otrok s hrbtom obrnjen v smer vožnje in pripet s 3-točkovnim sistemom varnostnih pasov. Med pasom in otrokovo ključnico naj bo največ za prst prostora, zato v hladnejših dneh otroku v avtu slečemo vrhnja debela, puhasta oblačila, in ga šele potem priprnemo z varnostnimi pasovi in z oblačilom pokrijemo. Na ta način zmanjšamo tveganje otroka za poškodbe v primeru hitrega zaviranja ali trka, ki bi nastale zaradi preohlapno zapetih pasov.

Vožnja novorojenčka v avtomobilskem sedežu naj ne traja več kot 30 minut, pri starejšem dojenčku pa ne več kot 60 minut. Enake časovne omejitve veljajo tudi v primeru, če je avtomobilski sedež del otroškega vozička. Takrat lahko sedež uporabimo med vožnjo z avtomobilom in ob tem še za krajšo pot z vozičkom, kar skupaj ne sme preseči priporočenega časa uporabe. Takoj ko pridemo domov, otroka premestimo v posteljico. Nikoli ga ne pustimo brez nadzora v otroškem avtomobilskem sedežu.

V primeru, da ima dojenček težave s srčno-dihalnimi vzorci, npr. dihalnimi premori, se o uporabi otroškega sedeža za prevoz posvetujmo že z zdravnikom v porodnišnici.

Padci s previjalne mize

Otrokov gibalni razvoj je v prvih mesecih življenja izredno hiter, kar povečuje tveganje za padce. Otroci se v tej starosti poškodujejo zaradi padcev doma s previjalne mize, postelje ali kavča, ko jih starši pustijo brez nadzora.

Med previjanjem in nego moramo imeti otroka ves čas na dosegu rok in ga stalno opazujemo. Tudi če se otrok trenutno še ne obrača sam, nas lahko njegov razvoj presenet. Nekatere previjalne mize imajo varnostni pas, s katerim otroka lahko priprnemo. Tudi če je pripet, ga nikoli ne pustimo brez nadzora, ker lahko zaradi svojega gibanja z nogami in rokami v nekaj minutah zdrsnje tudi izpod varnostnega pasu. Otroka lahko previjamo na tleh, na ustrezni podlogi in se tako izognemo morebitnim padcem z višine.

V športnem tipu vozička naj bo otrok vedno pripet s 5-točkovnim sistemom varnostnih pasov in pod nadzorom odrasle osebe. Če dojenčka pustimo spati v športnem tipu vozička brez nadzora odrasle osebe ali nepripetega z varnostnimi pasovi, lahko zaradi lastnega gibanja zdrsne z vozička in se z glavo zaplete v varnostne pasove.

Vibrirajoča blazina in zadušitve

Visoko tveganje za zadušitve predstavljajo vibrirajoče blazine, zato njihovo uporabo odsvetujemo. Dojenček na blazini največkrat zaspi na trebuhu, starši pa ga v tem položaju pustijo spati brez nadzora. Spanje na trebuhu poveča tveganje za zadušitev z blazino in za sindrom nenadne smrti dojenčka, zato naj dojenček vedno spi v svoji posteljici na hrbtu, kar velja tudi za dojenčke z refluksom.

Utopitve

Dojenčki se lahko v nekaj sekundah utopijo v vodi, ki je globoka manj kot en prst. Zato otroka nikoli ne puščamo brez nadzora odrasle osebe v kopalni kadi, otroškem bazenčku ali v bližini vodnih površin.

Prva pomoč

Naučite se, kako lahko otroku rešite življenje, če se začne dušiti, izgubi zavest ali preneha dihati. Udeležite se tečaja prve pomoči, da boste znali pravilno pomagati svojemu otroku.



RAZVOJ DOJENČKA

doc. dr. Tina Bregant, zdravnica specialistka pediatrije in rehabilitacijske medicine

Leto dojenčka je polno raznovrstnih izzivov – tako zanj kot za družino. Prvi mesec po rojstvu je namenjen predvsem prilagajanju novorojenčka na okolje zunaj maternice. To je tudi obdobje, ko družina spoznava novega člana. V drugem mesecu se začne obdobje dojenčka.

Druga polovica leta pa je za starše izredno dinamična. Dojenček postane pravi raziskovalec. Sprva kobaca, nato začne hoditi. Ob dopolnjenem prvem letu ni več dojenček, pač pa ga imenujemo malček.

Telesni razvoj

V prvih treh mesecih zrastejo približno 3,5 cm na mesec, na teži pa dojenčki prve tri mesece pridobivajo okrog 200 gramov tedensko. Tako so ob koncu tretjega meseca približno 10 cm daljši in približno 2 kilograma in pol težji kot ob rojstvu. Naslednje tri mesece na teži pridobivajo nekoliko manj – približno 140 gramov tedensko, v dolžino pa zrastejo približno 2 cm na mesec. Zdrav dojenček praviloma v prvih šestih mesecih življenja podvoji svojo porodno težo.

Rast se v drugi polovici leta upočasni. V dvanajstem mesecu večina otrok potroji svojo porodno težo, od rojstva pa v dolžino zraste približno 25 cm. Tako večina 12-mesečnikov tehta približno 12 kilogramov in je visokih okoli 80 centimetrov. V drugem letu življenja se rast še dodatno upočasni, tako da otrok raste približno 1 cm mesečno v višino, kar je približno 12 cm v celem letu. Teža se poveča v drugem letu življenja le še za približno 3 kilograme. Izginjati začnejo maščobne blazinice, kar je morda najbolj izrazito na nogicah in stopalih, ki dobijo bolj obokano obliko.

Prvi mlečni zob začne navadno izraščati med 6. in 9. mesecem starosti; najprej se pojavijo spodnji, nato zgornji sekalci. Dojenčkovo telo nam govori, da je pripravljeno na uvajanje mešane prehrane. Med 6. in 12. mesecem izraste več zob, zato je treba začeti skrbeti zanje.

Gibalni razvoj

Spremljanje gibalnih mejnikov nas je naučilo, da med otroki obstajajo velike razlike. Pozorni smo ne le na to, kaj otrok zmore, pač pa tudi, kako to izvede. Kljub temu da starši radi primerjamo svoje otroke z drugimi, se pri oceni otrokovega zaostanka nikoli ne zanašamo le na gibalni razvoj ali na izpolnjevanje razvojnih mejnikov, pač pa upoštevamo otrokov razvoj v celoti in vedno za mnenje vprašamo tudi ustreznega strokovnjaka.

Dojenček se sprva giblje spontano, brez večjih posegov v prostor. Najprej mora spoznati svoje telo in lastne odzive na okolje, preden lahko v okolje tudi aktivno poseže. Dojenček pridobi nadzor nad gibi v naslednjem zaporedju: glava, ramena; okončine: zgornji in spodnji udi, nato dlani oz. stopala, prsti in nazadnje hrbet s hrbtenico. Z zorenjem tako zaznavnih kot gibalnih sistemov se spremenita način in tudi kakovost gibanja. Tri mesece star otrok leži na hrbtu in poskuša posegati po predmetih. Pri šestih mesecih že začne samostojno sedeti, kar mu omogoči proste roke in rokovanje s predmeti. Primitivni refleksi, ki jih vidimo pri novorojenčku, večinoma izzvenijo do šestega meseca starosti. Nadomestijo jih vzorci gibanja, ki bodo omogočili pokončno držo.

Od spoznavanja lastnega telesa, ko pri treh mesecih usvoji nadzor glave in začenja posegati po predmetih nad sabo, dojenček postopoma nadaljuje z gibanjem v prostoru. Najprej usvoji bočno obračanje oziroma kotaljenje. S prvim obratom pogosto preseneti tako sebe kot starše, saj mu to uspe povsem naključno. Navadno dojenček najprej usvoji obrat s trebuščka na hrbet, šele pozneje tudi obratno. Nekateri otroci se po prostoru premikajo z vrtenjem v krogu, drugi s potiskanjem, vsi pa okoli 4. meseca že zmorejo posege v prostor, ki zahtevajo od staršev večjo pozornost in skrb za varnost. Sedenje pri šestih mesecih kaže, da je dojenček že dovolj močan in sposoben živčno-mišičnega nadzora in koordinacije, da nosi glavo in trup pokonci ter ob tem sedi s stabilno medenico. Iz položaja sedenja nato sam prehaja v položaj tritočkovne opore, nato v plazenje in kobacanje. Ob tem se uri v prestreznih reakcijah, ki bodo kasneje preprečile močnejše udarce ob padcih. Večina dojenčkov lahko samostojno stoji za nekaj sekund pri enajstih mesecih, večina zdravih otrok pa shodi med devetim in osemnajstim mesecem starosti. Večina zdravih otrok usvoji zrele vzorce hoje šele pri treh letih, ko postane hoja stabilna, na ožji osnovi, z izmeničnim gibanjem nog in spremljajočimi gibi rok.

Govorni, čustveni in socialni razvoj

Zaznave so temelj vseh področij razvoja. Dojenčki se urijo v zaznavah, na katerih nato lahko gradijo nove izkušnje. Dojenčkov vid se v prvih mesecih po rojstvu razvije do te mere, da mu omogoči barvne zaznave in zaznave globine, tudi škiljenje izzveni. Vid, sluh in nadzor nad telesom dojenčku omogočijo, da pozorno spremlja dogajanje v prostoru. Opazuje in posluša, gibalno spretnejši dojenčki pa tudi s telesom preizkušajo predmete, ki pritegnejo njihovo pozornost.

Okoli šestega meseca se dojenček začenja odzivati na lastno ime. Dober sluh in prepoznavanje glasov mu omogočajo razvoj govora. Sprva ne razume pomena govora, ki ga sliši, uri pa se v poslušanju. Okoli 10. meseca starosti otrok, ki je bil rojen kot prebivalec sveta in bi se lahko naučil kateregakoli jezika, postane mojster materinščine. Izuril se je namreč v poslušanju glasov materinščine in glasov, ki jih uporabljajo drugi jeziki, ne bo več zaznal. Postopno dojenček oblikuje prve zvoke, zloge in nato besede. Govorni razvoj je odvisen od otrokove starosti, spodbud, ki jih je deležen v svojem okolju s strani odraslih in starejših sorojencev. Razvoj govora poteka v povezavi z nekaterimi drugimi področji razvoja, npr. razvojem otrokovega mišljenja, spomina, simbolnega predstavljanja. Pred prvo besedo se praviloma okoli devetega meseca pojavijo geste – kot so kazanje na predmete in mahanje v slovo, kar kaže na to, da je dojenček začel usvajati tudi simbolni svet.

V prvih mesecih se dojenček naveže na bližnje, največkrat na starša. Ima ju rad, kar tudi pokaže. Joče, ko ju ne vidi. Dojenček tudi ugotovi, da se starša praviloma navdušeno odzoveta na njegove spodbude: ko se smeji, čeblija in poskuša pritegniti njuno pozornost, zato to z veseljem ponavlja in tako še utrjuje vez med njimi. Dojenčku tudi ves čas razlagamo, kaj počnemo, se z njim pogovarjamo, pojemo in rimamo ter začenjamo brati.

Približno ob prvem letu starosti otrok izgovori prve prave besede, ki najpogosteje označujejo znane predmete in osebe. Malčki, stari približno eno leto, v povprečju govorijo 18 besed. Seveda malček prepozna in razume veliko več besed, praviloma jih razume med dvajset in petdeset. Med malčki so v obsegu besednjaka velike individualne razlike. S spodbudnim okoljem lahko otrokovo besedišče izrazito povečamo. V tem obdobju je zelo pomembno vsekodnevno pogovarjanje, petje in branje, odsvetuje pa se uporaba elektronskih naprav.

KAKO DOJENČKA PESTUJEMO in KAKO SE Z NJIM UKVARJAMO

Nevenka Zavrl, zdravnica specialistka pediatrije

Otroci z gibanjem spoznavajo svoje telo in svet okoli sebe. Za spodbujanje čim bolj vzravnane in uravnotežene drža ter zdrav gibalni razvoj pa je zelo pomembno, kako ravnamo z njim v prvih mesecih. Naslednja poglavja prikazujejo nekaj najobičajnejših prijemov. Teme namenoma niso razvrščena po dojenčkovi starosti, saj poteka razvoj pri vsakem otroku malo drugače.

Na trgu je na voljo ogromno pripomočkov, za katere nas proizvajalci in trgovci prepričujejo, da jih naš otrok mora imeti. Z nekritičnim nameščanjem vanje pa lahko otroka prezgodaj postavljamo v pokončni položaj ali mu gibanje preveč omejujemo. Za hojico je celo dokazano, da je za otroka lahko nevarna.

Otrok za svoj razvoj res potrebuje le naročje, v katerem se pocrklja, in varen igralni kotiček, najbolje kar na tleh, kjer bo sam raziskoval svoje telo, kaj zmore.

Kako dojenčka pravilno držimo in nosimo?

Prve mesece dojenček sicer glavo obrača, ne more pa je zadržati proti sili teže. Zato naj v naročju LEŽI. Eno roko moramo imeti pod otrokom. Podpiramo mu hrbet in glavo, ki nam ne sme zdrkniti vznak čez naš komolec. Bradica naj se rahlo naslanja na njegove prsi, roki pa naj ne visita navzdol. Nosimo ga izmenoma na eni ali drugi roki.

V tem obdobju ga nikakor ne smemo nositi v pokončnem položaju, stisnjenega na svojih prsih! Pod silo teže se bo ves zgrbil sam vase ali pa si bo pri obvladovanju glave pomagal tako, da se bo zakrčil v ramenskem obroču. To ga bo potem oviralo, ko bi se moral opirati na roke, pasti kravice, se plaziti in kobacati.

Uporabo kengurujčka v prvih mesecih odsvetujemo. Bolj so priporočljive rute ali trakovi, v katerih dojenček počiva bolj postrani, vendar ga moramo tudi v tem primeru podpirati v trupu in paziti, da dojenček ni preveč pokrčen ali sključen, saj mu tak položaj lahko ovira dihanje. Ker se dojenček v njih ne more gibati, jih uporabimo le za krajši čas in ne za dolge izlete. Ko ga peljemo na sprehod, ga položimo v voziček, ki ima ravno dno in ga ne vozimo v »lupinici«. Saj tudi odraslim daljše sedenje ali celo spanje v avtomobilskem sedežu ni udobno. Dojenčki, ki v vratu in trupu še niso čvrsti, pa se pogosto zvijejo v povsem neustrezne položaje. Prav tako za dojenčka ni dobro, da ga v »lupinici« nosimo.



Dojenje in hranjenje po steklenički

Dojimo lahko leže ali pa v polsedečem položaju. Otroka k prsim prislonimo. Ni treba, da se sklanjamo nadenj. Tak položaj je neugoden tako za mamo kot tudi za otroka. Spet podpiramo trup in glavo, ki ne sme viseti vznak. Ko se dojenček sprosti, običajno zgornjo rokico nasloni na mamino dojko.

Pri hranjenju po steklenički otroka vzamemo v naročje v podoben položaj. Tako bo dojenček vseeno čutil objem in toplino. Da bo otroku bolj udobno, prekrizamo svoji nogi (ko nam leži na levi roki, prekrizamo desno nogo čez levo in obratno). Tudi zdaj pazimo, da je glava poravnana s trupom in podprta, bradica naj bo rahlo naslonjena na prsi, z dudo jeziček malo potiskamo navzdol. Otroka držimo enkrat na levi, drugič na desni roki, da menjavamo strani tako kot pri dojenju.



Podiranje kupčka

Kupček podiramo tako, da se nagnemo malo nazaj in si otroka položimo čez ramo. Ni treba, da hodimo z njim naokoli. Lahko ga rahlo masiramo po hrbtu, ne smemo pa ga stresati.

Nekaterim otrokom bolj ustreza, če nam ležijo na roki ali pa so zleknjeni čez kolena. Pri otrocih, ki veliko polivajo, je najbolj primeren položaj 1 ali 2 pri temi Kdaj lahko nosimo dojenčka bolj pokonci.



Polaganje in dvigovanje dojenčka

Ko otroka polagamo v posteljico ali na previjalno mizo, ga objamemo okrog ramen tako, da podpremo še glavo, ga obrnemo na bok in na podlago najprej naslonimo ritko. Na hrbet ga obrnemo, ko že leži, rameni pa počasi spustimo šele, ko na njegovem obrazu razberemo, da se je novemu položaju prilagodil.

Ko ga dvigamo, ponovimo gibe v obratnem vrstnem redu. Otroka primemo za rameni, ga obrnemo na bok, dvignemo najprej zgornji del trupa in si ga položimo v naročje. Tudi zdaj je pomembno, da podpiramo trup in glavo.



Med previjanjem



Pri previjanju otroka ne dvigujemo tako, da ga primemo za stopala, pač pa ga primemo za stegno, kot kaže slika, in mu nogici pokrčimo proti trebuščku. Pri tem ritko privzdignemo le toliko, da lahko postavimo pleničko. Ko mu popravljamo majčko ali hlačke, ga z enakim prijemom zasukamo napol na bok.

Pase kravice



Še vedno velja staro navodilo, da naj dojenček »pase kravice«. Med previjanjem ga za krajši čas obrnemo na trebuh. Po prvem mesecu bo začel dvigati glavico, pri treh mesecih pa se večina že lepo opre na komolce in v tem položaju celo uživa. Če mu roki uhajata nazaj, mu pomagamo tako, da ga podpremo ob ramenih in nadlahteh, kot kaže slika.

Okrog petega meseca se otrok začne opirati visoko na iztegnjeni roki ali roki izteguje k igračam. Nekateri se s plazenjem po trebuhu »odpravijo po svetu« že pred šestim mesecem.

Kdaj nosimo dojenčka bolj pokonci?



Ko dojenček glavo že dobro obvladuje (običajno med tretjim in četrtem mesecem, nekateri pa še kasneje), ga smemo nositi pokonci. Še vedno pa ga moramo podpirati v trupu. Zato je najbolj enostavno, da ga z eno roko naslonimo nase tako, da lahko gleda okrog sebe, z drugo pa podpremo pod ritko in stegni. Ko sedi v naročju, ga z drugo roko podpremo ob pasu. Pri hranjenju po žlički je najbolje, da nam sedi v naročju. Spet mu podpremo hrbet in glavo, ki mora biti pokonci. Žličko položimo na spodnjo čeljust in konico jezika ter počakamo, da otrok z ustnicama sam pobere hrano z nje.

Če se mu zaleti, pa ga le zasukamo navzdol in po potrebi udarimo z roko po hrbtu.

V starosti, ko začnemo dodajati mešano hrano, dojenčki še ne morejo sedeti samostojno. Če otroka hranimo v stolčku ali »lupinici«, kjer je naslonjen nazaj, pa hrana sama steče navzdol in verjetnost, da se mu bo zaletelo, je večja. Tudi odrasli težko požiramo v takem položaju.

Sedenje

Dokler je otrok v hrbtu še mehak, ga ne posedamo med blazine. Bolje je, da ga položimo na tla. Tam bo lahko brcal in se prevračal po mili volji ter si tako krepil mišice, hrbtenica pa pri tem s težo neobremenjena.

Samostojno lahko sedi šele, ko je sposoben sedeti z zravnano hrbtenico. Šele takrat ga lahko za krajši čas posadimo tudi v stolček, ki pa mora imeti trdo in vodoravno sedalo, da bo otrok lahko sedel pokonci.



Večji otroci

Ko otrok že obvladuje glavo in trup (večina okrog sedmega meseca), ga lahko nosimo v pokončnem položaju, in sicer tako, da ga z eno roko podpiramo pod stegnom in ritko, z drugo pa pazimo, da ne omahne.

Običajno se močno zanima za svet okoli sebe in se v naročju ves čas vrti. Lahko si ga naslonimo tudi na bok.



Igra

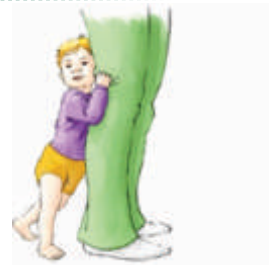
Otroku se vedno dobro zdi, ko se z njim igrajo tudi starši. Prve mesece si ga položimo v naročje, kot kaže risba, in se pogovarjamo z njim. Zazrl se bo v naš obraz, kmalu pa se nam bo tudi nasmehnil in nam začel »odgovarjati«.

Večji otroci pa uživajo, ko se usedemo k njim na tla in jim pomagamo segati po igrače.



Po svetu

Tudi glede hoje velja enako: nič siliti! Učenje hoje ni potrebno. Pustimo otroku, da kobaca po prostoru. Ko bo dovolj močan, bo začel plezati po nas ali se dvigati ob pohištvu. S prestopanjem ob opori bo pridobil ravnotežje in ko bo dovolj stabilen, bo samostojno zakorakal v svet!



KO DOJENČEK JOKA

dr. Zalka Drglin
prim. dr. Mateja Rok Simon, zdravnica, specialistka javnega zdravja in socialne medicine
Irena Krotec, zdravnica, specialistka javnega zdravja

Dojenčki še ne znajo govoriti, vendar s svojim vedenjem okolici sporočajo, kako se počutijo. Z jokom, ki je izjemno pomembno izrazno sredstvo, po navadi sporočajo, da se ne počutijo dobro in da nekaj potrebujejo.

Različne vrste joka

Pri dojenčku lahko opazimo različne vrste joka. Jakost, trajanje in višina glasu pri joku so namreč odvisne od njegovega vzroka. Pogosti vzroki so naslednji:

- lakota: po začetnih znakih lakote (sesanje prstov, odpiranje ust) dojenček začne jokati tiho, nato glasneje, ritmično;
- bolečina: začne jokati nenadno, z visokim glasom, nato morda za hip utihne, zatem joka glasno, nenehno;
- utrujenost: joka tišje kot pri joku zaradi bolečine, jok ni tako intenziven, lahko počasi pojenjuje ali pa se okrepi v glasnejši jok.

Velja opozorilo, da smo pozorni, ko otrok po joku zaradi bolečine utihne. Lahko se od joka izčrpa in od utrujenosti zaspi. Vsekakor pa je stanje resno, če jok zaradi bolečine potihne in otrok le še stoka. Če je ob tem tudi bolj bled, težje in hitreje ali plitvo diha ter se nam zdi zaspan ali prizadet, je treba takoj obiskati zdravnika.

Če jok traja neobičajno dolgo ali dojenček pogosto joka in ga ne morete potolažiti, se posvetujte s patronažno medicinsko sestro ali zdravnikom.

Kako ravnati, ko dojenček joka

V začetku se mama, otrok in oče še spoznavajo. Z opazovanjem dojenčkovega vedenja, okoliščin in odzivov se učite prepoznavati njegove potrebe, razlikovati med različnimi vrstami joka ter se ustrezno odzvati. Pomembno je, da se odzovete na dojenčkov jok ter skušate ostati mirni. Približajte se mu, da vas lahko vidi. Poglejte ga in pritegnite njegov pogled. Nagovorite ga. Dotaknite se ga, položite roko na njegov trebušček. Vzemite ga v naročje in skušajte ugotoviti, kaj potrebuje.

Neutolažljiv jok

Nekateri dojenčki v določenih obdobjih jokajo veliko, dolgo in na videz neutolažljivo.

Ko so poskusi tolažbe in odkritja vzroka za jok neuspešni, se lahko starši počutijo nemočne, izgubljajo zaupanje vase ali pa morda občutijo stisko, jezo. Skratka, storili bi karkoli, da bi prekinili dojenčkovo jokanje. Izjemno pomembno je, da nikoli, ampak zares nikoli ne stresate dojenčka, saj lahko s tem povzročite poškodbe.

V takih kritičnih situacijah, ki so za dojenčka ogrožajoče:

- Takoj prekinite situacijo!
- Dobro poskrbite zase in za otroka. Če ste sami, nekajkrat globoko vdihnite in izdihnite. Položite dojenčka na hrbet v posteljico in se prepričajte, da je varen. Pojdite v drug prostor in popijte kozarec vode. K dojenčku se vrnite vsakih nekaj minut. Čimprej pokličite prijatelje ali sorodnike ter jih prosite, naj poskrbijo za dojenčka, medtem ko boste šli počivat ali na sprehod.

Morda vam bo v pomoč tudi zavedanje, da taka obdobja minejo.

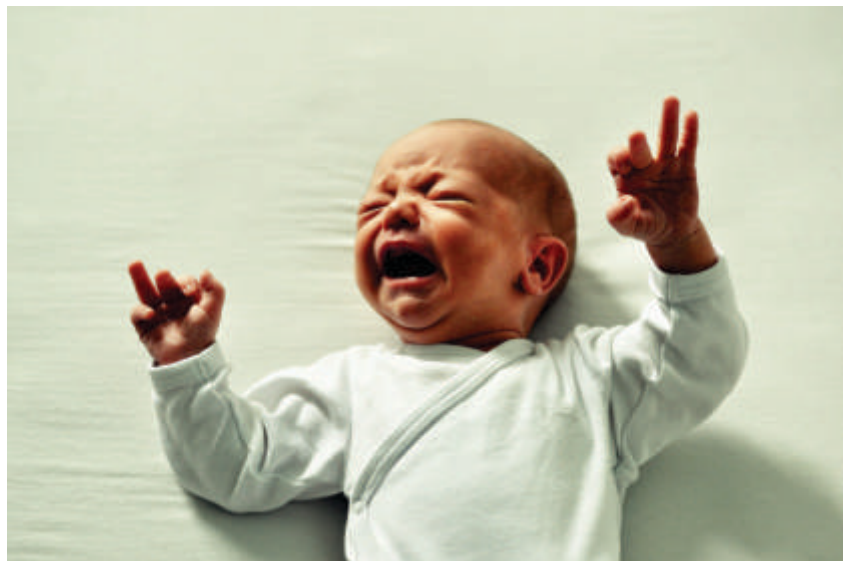
Sindrom stresanega dojenčka oziroma otroka (angl. shaken baby syndrom)

Nasilno stresanje dojenčka oziroma otroka sodi med telesno nasilje. Poškodbe nastanejo zaradi stresanja ali udarcev, ko oseba drži dojenčka za trup, rame, roke ali noge in ga močno stresa. Že blago stresanje lahko povzroči pokanje žilic v možganih ali očesni mrežnici in posledično poškodbe možganov, slabovidnost ali paralizo. Od štirih dojenčkov, ki so utrpeli nasilno stresanje, eden umre. Najbolj so ogroženi dojenčki do četrtega meseca starosti, čeprav so bili zabeleženi primeri stresanja otroka vse do 5. leta starosti.

Trebušni krči pri dojenčku (kolike)

Ponavljajoča se obdobja pretiranega in neutolažljivega joka pri sicer zdravem dojenčku morda povzročajo boleči trebušni krči. Čeprav je videti, da je otrok v stiski, trebušni krči niso škodljivi. Vaš dojenček se bo še naprej normalno hranil in pridobival na teži. Ni dokazov, da bi trebušni krči imeli kakršnekoli posledice za otroka, lahko pa zelo vznemirjajo starše, ki se ob tem pogosto počutijo nemočne ali pa mislijo, da delajo nekaj narobe. Faza v razvoju dojenčka, ko se pojavljajo trebušni krči, naj bi trajala največ nekaj tednov. Morda vam bo pomagalo zavedanje, da niste vi tisti, ki bi povzročali dojenčkov jok in da na trebušne krče ne morete veliko vplivati ali jih preprečiti. Z rednim in primernim hranjenjem dojenčka ter uspešnim podiranjem kupčkov pa jih morda lahko omilite. Izbrizgajte si »prednje« mleko in dojite na »zadnjem« mleku, ki vsebuje manj laktoze, za katero menijo, da morda povzroča trebušne krče. Če otroka hranite z mlečno formulo po steklenički, mu pripravite manjše, pogostejše obroke. Če prejema samo mlečno formulo, mu vmes ponudite tudi čaj ali prekuhano vodo.

Če ste zaskrbljeni, se pogovorite s svojo patronažno medicinsko sestro ali zdravnikom pediatrom.



KAKO NA DOJENČKA VPLIVA STRES

Lucija Gobov, zdravnica specialistka pediatrije

Vpliv okolja na dojenčka je v prvih mesecih življenja izjemno pomemben in ima dolgoročne posledice. Izpostavljenost hujšemu ali dolgotrajnemu stresu škoduje njegovemu razvoju.

Otrok potrebuje ljubezen staršev

To je čas, ko se oblikujejo temelji otrokovega odnosa do družinskih članov, družine in socialnega okolja. Ljubezen staršev daje otroku občutek lastne vrednosti, ki je izhodišče za dobro samopodobo.

Hujši stres in kronične stresne situacije

Dojenček še nima izdelanih mehanizmov za spoprijemanje s stresom. Ob hujšem ali dolgotrajnem stresu se izločajo »stresni« hormoni, ki poškodujejo možganske celice. Izsledki raziskav kažejo, da so imeli otroci, ki so bili v zgodnjem otroštvu izpostavljeni izjemnim stresom in hkrati pomanjkanju pozitivnih spodbud v razvoju, pri treh letih tudi do polovico manjši volumen možganov.

Dlje časa trajajoče ali ponavljajoče se stresne situacije lahko vodijo v različne motnje. Povzročijo lahko negativne vzorce razmišljanja in občutenja, ki lahko ostanejo prisotni v življenju. Stresni dogodki v zgodnjem otroštvu nekajkrat povečajo tveganje za psihične težave, depresijo, nasilje v družini, zasvojenost s prepovedanimi drogami in alkoholom ter bolezni srčno-žilnega sistema v odrasli dobi. Neugodne izkušnje otroštva povečajo tveganje za različne kronične nenalezljive bolezni kot so debelost, povišan krvni tlak, sladkorna bolezen tip 1 in 2, srčna in možganska kap ter tudi za prezgodnjo umrljivost.

Viri stresa za dojenčka

Med vire stresa za dojenčka sodijo: grobo ravnanje in nasilje nad dojenčkom, nasilje med starši, glasna nesoglasja med staršema, ločitev od staršev ali ljubečega skrbnika, neodzivanje s strani staršev/skrbnika na močan dojenčkov jok (dojenček se težko potolaži sam, za to potrebuje odraslo osebo, ki se bo odzvala na njegove potrebe in mu ob tem dala tudi občutek varnosti), pa tudi prekomerne spodbude iz okolja (npr. prekomerna izpostavljenost televiziji, hrupu v okolju).

Za dojenčkov razvoj so pomembne spodbude iz okolja

Razvoj možganov v zgodnjem obdobju poteka izjemno hitro, predvsem z ustvarjanjem novih povezav med možganskimi celicami. V kolikšni meri se bodo povezave razvijale in ostale aktivne, je odvisno od različnih spodbud iz okolja (vidnih, slušnih, gibalnih), ki morajo biti primerne dojenčkovi stopnji razvoja.

Dojenčka zato pogosto pestujte, se z njim pogovarjajte, pojte mu pesmice in berite zgodbe, tudi če jih še ne razume. Hkrati pa ne pozabite, da so za otrokov razvoj najpomembnejši prav ljubeči starši.

KAKO PREPREČEVATI POGOSTE BOLEZNI PRI NOVOROJENČKU IN DOJENČKU

Lucija Gobov, zdravnica specialistka pediatrije

Ko se otrok rodi, je njegova obramba pred boleznimi še zelo šibka, saj je njegov imunski sistem še nezrel. Nekaj obrambnih snovi je dobil od mame v času nosečnosti, vendar se te v nekaj mesecih izgubijo, nekaj jih dobiva preko materinega mleka, žal pa ne v zadostni meri, da bi ga lahko zaščitile pred vsemi boleznimi. Da bi se otrokov imunski sistem lahko kar najbolje razvijal, se mora najprej srečevati z nenevarnimi klicami iz domačega okolja, ki mu ne bodo povzročile bolezni, preprečevati pa moramo resnejše okužbe.

Ena najpogostejših in najnevarnejših bolezni, ki ogrožajo dojenčka v prvih mesecih življenja je bronhiolitis. Povzroča ga respiratorni sincicijski virus (RSV), ki v zimskih mesecih zelo pogosto povzroča prehladna obolenja otrok, včasih tudi odraslih. Najteže bolezen poteka pri najmanjših dojenčkih in nedonošenčkih. Najranljivejše dojenčke (rojene prezgodaj ali s kroničnim oblenjem dihal in srca) je po presoji zdravnika možno zaščititi z zdravilom, ki vsebuje protitelesa proti virusu RSV in se ga injicira mesečno med vrhuncem sezone virusa RSV.

Ukrepi za preprečevanje okužb pri dojenčku

Sorojenci, ki obiskujejo vrtec ali šolo, naj si po prihodu domov umijejo roke in se preoblečejo. Naučimo jih, da ob prehladih kašljajo ali kihajo v robček ter si redno umivajo roke. Kadar so prehlajeni, naj ne ljubkujejo dojenčka in naj mu ne dajejo igrač. Tudi vsi drugi, ki prihajajo na obisk in se dotikajo dojenčka, naj si prej umijejo roke. Prehlajeni otroci in odrasli naj ne obiskujejo družin, kjer imajo dojenčka (po potrebi na to opozorimo sorodnike in prijatelje).

Z dojenčkom ne zahajamo v prostore, kjer se zadržuje veliko ljudi (velike trgovine, vrtci, dvorane), posebno ne pozimi in spomladi, ko so okužbe s prehladnimi virusi, pa tudi z rotavirusi pogostejše. Dojenček naj nikoli ne bo v zakajenih prostorih.

Seveda ne pozabimo na redno cepljenje otrok.

Zakaj ob prihodu novorojenčka ne vpišemo starejšega otroka, ki je mlajši od treh let, prvič v vrtec

Najpogosteje prinesejo viruse v domače okolje starejši otroci iz vrtca, zato je bolje, da tudi sorojenci, posebno mlajši od treh let ali če prvo leto obiskujejo vrtec in so pogosto bolni, v letu, ko je eden od staršev doma (na porodniškem dopustu) po rojstvu otroka, ne obiskujejo vrtca.

Številni starši mislijo, da ne bodo mogli hkrati ustrezno poskrbeti za novorojenčka in starejšega otroka. Dvoletni otrok, ki gre prvič v vrtec, bo to, da je lahko novi družinski član doma ob mami, medtem ko mora on od doma, morda doživljal kot stres. Stres oslabi delovanje imunskega sistema in pogosteje bo zboleval in bolan ostajal doma ter zelo verjetno okužil dojenčka. Zagotovo je doma lažje poskrbeti za dva zdrava kot pa za bolna otroka. Starejši otrok bo v popoldanskih urah doma morebiti mnogo zahtevnejši, saj bo hotel nadoknaditi pozornost staršev, ki je ni bil deležen v času, ko je bil v vrtcu.

Nekateri starši zagovarjajo stališče, da ima novorojenček enako pravico do njihove popolne pozornosti in časa, kot ga je imel prvorojenec. Ima pa tudi enako pravico do zdravja v prvem letu kot prvorojenec. Ne moremo vsakemu otroku zagotoviti popolnoma enakih pogojev odrasčanja. Mlajši otrok bo imel celo boljše pogoje za vključevanje v družbo, saj se bo zelo veliko naučil od starejšega sorojenca.

Z dojenčkom boste v prvem letu pogosto pri pediatru zaradi sistematičnih pregledov. Ker pa bo neizogibno kdaj otrok tudi zbolel, **ob prvem rednem pregledu pri pediatru prosite za naslednje informacije:**

- o delovnem času redne pediatrične ambulante,
- o organizaciji dela za preglede bolnih otrok med rednim delovnim časom in v času dežurstev,
- kje lahko poiščete nujno medicinsko pomoč,
- telefonske številke za naročanje, posvete, nujno medicinsko pomoč.



KO OTROK ZBOLI

Pogostejše zdravstvene težave dojenčka in kako ukrepati

Lucija Gobov, zdravnica specialistka pediatrije
doc. dr. Tina Bregant, zdravnica specialistka pediatrije in rehabilitacijske medicine
Tjaša Pibernik, zdravnica specialistka javnega zdravja

Da je otrok zbolel, opazimo, ker postane nejevoljen, neješč, pojavijo se spremembe spanja. Morda je bolj zaspan podnevi, težje zaspi ali se ponoči večkrat zbudi; lahko je bolj razdražljiv ali pa starši rečejo, da »ni pravi« oziroma se vede drugače kot sicer.

Starši, skrbniki in zdravniki smo odgovorni za zdravje otrok. Pri tem sodelujemo, si zaupamo in pomagamo. Otrokovi starši ali skrbniki svojega otroka tudi najbolj poznate. Zelo je pomembno, da otroka dobro opazujete in če se vam zdi, da je resno bolan, prizadet, premalo pije, je pretirano zaspan oziroma vas njegovo stanje skrbi, ne odlašajte z obiskom zdravnika.

Povišana telesna temperatura

Najpogostejši znak bolezn pri otrocih je povišana temperatura, ki sama po sebi ni bolezen, ampak je samo znak bolezn in ena od obrambnih reakcij organizma na okužbo.

O povišani temperaturi govorimo, ko ta v mirovanju, izmerjena pod pazduho, naraste nad 37,2 °C. Temperatura do 40 °C običajno ni škodljiva, smirno nevarna pa lahko postane, če temperatura nad 41,7 °C traja dlje časa, še posebn, če je bolnik izsušen.

Koristni učinki povišane telesne temperature:

- ovira razmnoževanje virusov,
- okrepi vnetni odgovor in delovanje imunskega sistema,
- poveča učinek antibiotikov,
- »prisili« otroka k počitku in s tem olajša delovanje imunskega sistema.

Ukrepi

Pri novorojenčkih ali dojenčkih do tretjega meseca starosti, ki zbolijo s povišano temperaturo, je potreben čimprejšnji obisk pri zdravniku. Ta je potreben tudi pri otrocih, mlajših od treh mesecev z vročino nad 38 °C, pri otrocih, mlajših od 6 mesecev z vročino nad 39 °C in pri vseh otrocih z vročino nad 40 °C.

Če vročina pri sicer zdravem otroku, starejšem od treh mesecev, ne preseže 38,5 – 39,0 °C in je otrok ob tem živahen in neprizadet, dobro pije, dovolj lula, otroka le skrbno opazujemo in počakamo z vročnim zdravljenjem. Če pa je otrok tudi ob nižji telesni temperaturi zaspan, zmeden, ne pije dovolj, ga mora pregledati zdravnik, ki se odloči glede zdravljenja.

Sicer pa moramo ob povišani temperaturi poskrbeti, da otrok počiva in zaužije dovolj tekočine. Otroka je treba skrbno opazovati in spremljati druge bolezenske znake. Najpogostejša napaka, ki jo delajo starši je, da znižujejo temperaturo takoj, ko začne naraščati (izjema so otroci, ki so že imeli vročinske krče). Vedeti moramo, da je zniževanje vročine le prehodno, saj bo ponovno narasla, dokler ne bo minil vzrok, ki je vročino povzročil. Cilj zniževanja telesne temperature je zato zmanjšati in ublažiti neugodje.

Pri dojenčkih temperatura ni nujno povišana, tudi če so hudo bolni.

Kašelj

Zelo pogost bolezenski znak je kašelj. Tudi ta sam po sebi ni bolezen, ampak je obrambni refleks, ki čisti dihalne poti. Pojavi se lahko pri različnih boleznih in stanjih:

- najpogosteje pri okužbah dihal: navadnem prehladu, vnetjih v žrelu, sinusih, na glasilkah, v sapnici, sapnikih, pri pljučnici;
- pri izpostavljenosti cigaretnemu dimu;
- pri tujkih v dihalnih poteh, na katere moramo pomisliti pri nenadnem, zelo dražečem kašlju;
- redkejši vzroki kašlja so: zatekanje želodčne vsebine v žrelo in sapnik, oslovski kašelj, psihični dejavniki;
- kašelj spremlja tudi astmo.

Ukrepi

Poskrbimo, da zrak v sobi ni presuh in prevroč, preprečujemo izpostavljenost otrok dražilcem (npr. cigaretnemu dimu) in zdravimo osnovno bolezen, ob kateri se je kašelj pojavil. Če je kašelj suh in zelo dražeč, lahko otrokom, starejšim od dveh let, damo sirup za pomirjanje kašlja.

Črevesne okužbe otrok – driska in bruhanje

Povzročitelji črevesnih okužb so zelo številni, v naših krajih najpogosteje bakterije in virusi (med njimi najbolj znan rotavirus), redko pa zajedavci in glive. Najpogosteje se prenašajo z umazanimi rokami, okuženo hrano ali vodo, virusi pa tudi po zračni poti. Kljub veliki raznolikosti povzročiteljev je klinična slika bolezni dokaj podobna. Kako težko bo potekala bolezen in kako dolgo bo trajala, je poleg lastnosti povzročitelja odvisno predvsem od obrambne sposobnosti okuženega.

Akutna črevesna okužba lahko poteka kot blaga bolezen, pri kateri je vodilni bolezenski znak driska ali bruhanje. Driska pomeni spremenjeno konsistenco iztrebkov, ki so lahko kašasti ali tekoči, pogostost iztrebljanj je večkrat dnevno, pred iztrebljanji pa se lahko pojavijo krči v trebuhu. Ob težjih okužbah se bolezen običajno začne s splošnim slabim počutjem, glavobolom, bolečinami v mišicah, povišano temperaturo in bruhanjem. Driska in krči v trebuhu lahko sledijo po nekaj urah. Trebuh je napet, občutljiv, boleč. Drisko pri otrocih pogosto spremlja izsušitev ali dehidracija. Otroci zaužito tekočino lahko tudi izbruhajo, kar še dodatno poslabša izsušitev.

99

Ukrepi

Pri driski moramo nadomeščati tekočino in elektrolite, prilagoditi prehrano in lajšati neprijetne simptome. Le izjemoma je primerno zdravljenje z antibiotiki, o čemer presodi zdravnik. Obisk pri zdravniku je nujen, če otrok odvaja obilno tekoče, sluzasto ali krvavo blato, če je ob driski prizadet, neješč in če zavrača pitje tekočine. Še posebno to velja za mlajše otroke, saj pri njih mnogo hitreje pride do dehidracije.

Vnetje oči

Vnetje oči povzročajo virusi in bakterije, pordele oči pa so lahko tudi posledica alergičnega vnetja, poškodbe ali zunanjih dejavnikov (vetra, mraza, močne svetlobe, prahu, dima).

Oči so pordele, se solzijo, ob bakterijskih vnetjih se pojavi gnojni izcedek, otrokove trepalnice pa so lahko z izcedkom tudi zalepljene skupaj. Vnetje oči je zelo nalezljivo, preprečujemo pa ga lahko z dosledno higieno in pogostim umivanjem rok ter na ta način preprečimo, da bi se okužba prenesla na druge družinske člane. Pomembno je tudi, da nikoli ne brišemo otrokovih oči z robčkom, s katerim smo mu prej brisali nos.

Ukrepi

Vnete oči spiramo s sterilno fiziološko raztopino za oči. Če je vnetje zelo hudo ali se med boleznijo začne slabšati, če je prisoten gnojni izcedek ali so oči z njim kakor zalepljene in predel okoli njih močno zatekel, je potreben pregled pri zdravniku.

Vnetje ušes

Vnetje ušes povzročajo različni povzročitelji in je lahko virusno ali bakterijsko. Znaki, ki ob prehladnem obolenju lahko kažejo tudi na vnetje ušes so: povišana temperatura, nespečnost, jokavost, zaspanost, slabši sluh, prijemanje za uho (kar morda kaže na bolečino v ušesu), izcedek iz ušesa. Vnetje se rado ponavlja, še posebno, če je nastopilo prvo vnetje pred 6. mesecem otrokove starosti, pri otrocih, ki niso bili dojeni, pri otrocih, ki so v vrtcu, pri otrocih kadilcev, pri otrocih z anatomskimi spremembami ušes, pri otrocih, ki niso cepljeni proti pnevmokoknim okužbam ter če otroci pijejo po steklenički leže.

Ukrepi

Velika večina vnetij ušes je povzročena z virusi in antibiotično zdravljenje ni potrebno. Večji otroci naj pravilno izpihujejo sluz iz nosu, manjšim otrokom čistimo nos s fiziološko raztopino. Priporočljivo je dajanje kapljic, ki zmanjšajo oteklino nosne sluznice. Ob bolečinah damo otroku sredstvo za zbijanje vročine (ne glede na to, kolikšna je temperatura), ki bo olajšalo bolečino. Če pri otroku po dveh dneh ni izboljšanja ali če opazimo gnojni izcedek iz ušesa, obiščemo zdravnika.

Prehlad

Virusno vnetje zgornjih dihal imenujemo prehlad, njegovi najpogostejši povzročitelji pa so številni virusi. Gre za najpogostejšo bolezen otrok in odraslih, za katero smo dovzetnejši v hladnih mesecih leta.

Glavni znaki prehlada so: tekoč izcedek iz nosu, kihanje, praskajoče bolečine v žrelu, suh kašelj. Ob tem je otrokova temperatura največkrat normalna, lahko pa tudi povišana, a običajno ne več kot 38,5 °C. Prehlad traja 1 – 2 tedna, mine spontano in zdravljenje ni potrebno, razen v redkih primerih, ko pride do zapletov, kot sta vnetje ušes ali obnosnih votlin, ali izsušitev.

Ukrepi

Če je dojenček prehladen, pa kljub temu še dobro razpoložen, ima temperaturo manj kot 38 °C, dobro pije, se odziva kot običajno, še ni treba obiskati zdravnika. Ponudimo mu dovolj tekočine. Če ga pri pitju ovira izcedek iz nosu, mu nežno očistimo nos s pomočjo fiziološke raztopine. Previdni moramo biti, da z aspiratorjem ali premočnim podtlakom ne poškodujemo sluznice in še dodatno ne povzročimo otekanja sluznice in izločanja sluzi.

Otroka peljemo k zdravniku, če ima znake zapletov ali sekundarne bakterijske okužbe po virozi: če se njegovo počutje slabša, če kašelj postane bolj intenziven, če ga močno boli uho ali ima kakšne druge bolečine, če se pojavijo novi bolezenski znaki kot so bruhanje, nenavadni izpuščaji, ali če temperatura po treh dneh ne začne upadati ali celo naraste.

Izpuščaji

Vzroki za izpuščaje so različni. Izpuščaji se lahko pojavijo kot posledica draženja kože, pikov, lahko so znak preobčutljivosti na določeno hrano, alergije, ali pa se pojavijo ob kateri od nalezljivih bolezni.

Če izpuščaji trajajo dlje časa ali se pojavijo tudi druge težave, bo potreben obisk pri zdravniku, še posebno, če se pojavi visoka temperatura.

Dojenčka je potrebno pripeljati k zdravniku na pregled, če ima katerega od naslednjih znakov:

- če neutolažljivo joče, več kot običajno, posebno, če joče z visokim glasom oziroma če je zaradi pogostega joka izmučen in le še stoka;
- če odklanja hranjenje več kot šest ur podnevi;
- če je pretirano zaspan, ga težko zbudite in je tudi potem, ko je zbudjen, apatičen ali nezainteresiran za okolico ali pa je zelo razdražljiv in jokav;

- če pospešeno ali zelo plitvo diha, se mu pri dihanju širijo nosna krila, ugrezajo medrebrni prostori in kotanja nad in pod prsnico;
- če stoka;
- če ima povišano temperaturo (odvisno tudi od splošnega počutja in drugih bolezenskih znakov): pri zdravniku se zglasite, če ima novorojenček ali dojenček, mlajši od treh mesecev, povišano temperaturo, ali če ima dojenček, mlajši od šestih mesecev, temperaturo nad 39°C, oziroma, če ima otrok katere koli starosti temperaturo nad 40°C;
- če ima izbočeno ali udrto veliko mečavo;
- če ima spremenjeno barvo kože (izrazita bledica, modrikasta koža in sluznice ali močno pordela koža);
- če ima pikčaste krvavitve po koži ali druge nenavadne izpuščaje;
- če močno bruha ali če bruha v loku;
- če odvaja obilno tekoče, sluzasto ali krvavo blato.

V naštetih primerih je treba otroka čim prej peljati k zdravniku; ne izgubljajte časa s telefoniranjem, naročanje v nujnih primerih ni potrebno. Ob prihodu v ambulantno takoj obvestite sestro o otrokovem težkem stanju.

Če je otrok življenjsko ogrožen, pokličete na telefonsko številko 112 – nujno medicinsko pomoč, kjer boste dobili tudi navodila, kako ravnati v času do prihoda urgentne ekipe.



CEPLJENJE OTROK

dr. Veronika Učakar, zdravnica specialistka javnega zdravja
dr. Marta Grgič Vitek, zdravnica specialistka epidemiologije
Nadja Šinkovec zdravnica specialistka javnega zdravja
prim. prof. dr. Alenka Kraigher, zdravnica specialistka javnega zdravja

Cepljenje je eden izmed najbolj učinkovitih javno zdravstvenih ukrepov za obvladovanje nalezljivih bolezní. S cepljenjem lahko preprečimo, da bi zboleli za nalezljivo boleznijo, kar je učinkoviteje in bolj smiselno kot zdravljenje bolezní in njenih zapletov. Nekatere nalezljive bolezní ne puščajo trajne imunosti po preboleli bolezní.

Pomen cepljenja

Tako kot drugje v razvitem svetu se je tudi v Sloveniji z uvedbo cepljenja pojavljanje nekaterih nalezljivih bolezní zelo zmanjšalo, nekatere pa se sploh ne pojavljajo več. Te bolezní so včasih ogrožale življenje ali povzročale trajne okvare pri številnih dojenčkih, otrocih in odraslih. Po uvedbi rutinskega cepljenja otrok se je v svetu zelo zmanjšalo pojavljanje ošpic, davice, oslovskega kašlja, rdečk, mumpsa, tetanusa in okužb s hemofilusom influence tipa b, izkoreninili smo črne koze, otroška paraliza pa se pojavlja le še v nekaterih delih sveta. Kljub temu se moramo zavedati, da so nekateri povzročitelji nalezljivih bolezní še vedno prisotni. Zato so vsi, ki niso bili cepljeni, v nevarnosti, da zbolijo.

Cepljenje omogoča preprečevanje pogosto zelo nevarnih bolezní, med njimi tudi takih, za katere ni ustreznih načinov zdravljenja ali pa zdravljenje z antibiotiki zaradi odpornosti bakterij ni več tako uspešno kot nekoč. Nalezljive bolezní, ki jih preprečujemo s cepljenjem, še posebej ogrožajo dojenčke in majhne otroke, zato je zelo pomembno, da jih čim prej zaščitimo. Otroci namreč do 6. meseca starosti izgubijo zaščito, ki so jo prejeli od matere.

Delovanje cepiv

Cepljenje sproži imunski odziv, tako da nastanejo protitelesa na podoben način kot pri naravni okužbi, le da po cepljenju ne zbolimo in tudi nismo izpostavljeni morebitnim zapletom bolezní. Če cepljena oseba pride kasneje v stik s povzročiteljem nalezljive bolezní, ga imunski sistem hitro prepozna in proizvede protitelesa, ki so potrebna za obrambo. Tako smo proti določeni nalezljivi bolezní zaščiteni in ne zbolimo. Zaščita s cepljenjem žal ni vselej trajna, zato moramo cepljenje včasih po določenem časovnem obdobju ponoviti.

Pri nekaterih nalezljivih boleznih je pomembna tudi **kolektivna zaščita**, ki se vzpostavi, če je proti taki bolezní cepljen zadosten delež prebivalstva. Tako se povzročitelj nalezljive bolezní ne more širiti in so pred okužbo zaščiteni tudi tisti posamezniki, ki zaradi različnih zdravstvenih razlogov ne morejo biti cepljeni ali pa se jim zaščita po cepljenju ni razvila.

Varnost cepiv

V Sloveniji se uporabljajo le učinkovita, varna in preizkušena cepiva, ki so v uporabi tudi drugod v razvitem svetu. Novo cepivo mora pred prihodom na tržišče prestati številne raziskave v laboratorijih in na ljudeh. V vseh fazah preizkušanj je varnost cepiva dosledno nadzorovana. Dokaze za varnost in učinkovitost vseh cepiv z dovoljenjem za uporabo v Sloveniji preverita Javna agencija za zdravila

in medicinske pripomočke RS (JAZMP) in Evropska agencija za zdravila (EMA). Postopki za pridobivanje dovoljenja za množično cepljenje z določenim cepivom lahko trajajo več let. Varnost in učinkovitost cepiva pa se spremljata ves čas, tudi ko je cepivo že v uporabi.

Neželeni učinki po cepljenju

Poleg mnogih pomembnih koristi, ki jih prinaša cepljenje, pa se tako kot pri drugih zdravilih tudi po cepljenju lahko pojavijo neželeni učinki. Večina neželenih učinkov po cepljenju je blagih in prehodnih. Najpogosteje se pojavijo lokalne reakcije, kot so bolečina, oteklina in rdečina na mestu cepljenja ter blage sistemske reakcije, kot je povišana telesna temperatura ali razdražljivost. Resnejši neželeni učinki se pojavijo izjemno redko. Huda alergijska reakcija (anafilaksija) se lahko pojavi pri enem na milijon cepljenih. Zdravniki vedo, kako ravnati v takem primeru, tako da otroci po ustreznem zdravljenju nimajo posledic. Tveganje zaradi zapletov bolezni, za katerimi lahko zbolimo, če se ne cepimo, je veliko večje od tveganja, ki ga predstavljajo neželeni učinki po cepljenju.

Redni program cepljenja otrok

Po Zakonu o nalezljivih boleznih je v Sloveniji cepljenje **obvezno** proti davici, tetanusu, oslovskemu kašlju, okužbam s hemofilusom influence tipa b (Hib), otroški paralizi, ošpicam, mumpsu, rdečkam in hepatitisu B. To pomeni, da morajo biti proti naštetim boleznim cepljeni vsi otroci, razen tistih, pri katerih obstajajo določeni zdravstveni razlogi, zaradi katerih cepljenje ni mogoče.

Po letnem programu cepljenja se pri nas izvajajo tudi tri **priporočena cepljenja** – proti pnevmokoknim okužbam, okužbam s humanimi papiloma virusi (HPV) in klopnemu meningoencefalitisu.

Koledar cepljenja predšolskih in šolskih otrok v Sloveniji je dostopen na spletni strani Nacionalnega inštituta za javno zdravje na naslednji povezavi: <https://www.nijz.si/sl/koledar-cepljenja-predšolskih-in-solskih-otrok-v-sloveniji>.

Ostala cepljenja

Poleg rednih cepljenj, ki so navedena v Programu cepljenja in zaščite z zdravili, lahko otroke cepimo tudi proti gripi, rotavirusnim okužbam, noricam in nekaterim drugim boleznim, o čemer se posvetujte z izbranim pediatrom.



PREHRANA ZDRAVEGA DOJENČKA

doc. dr. Evgen Benedik, univ. dipl. inž. živilske tehnologije
Vida Fajdiga Turk, univ. dipl. inž. živilske tehnologije, specialistka klinične dietetike

V prvem letu dojenčka prehranjujemo po naslednjem časovnem razporedu:

- Prvih šest mesecev je dojenček izključno dojen ali hranjen z izbrizganim materinim mlekom. Če to ni mogoče, se otroka hrani z ustrezno mlečno formulo.
- Nekje okrog šestega meseca starosti dojenčka sledi uvajanje mešane prehrane (glede na potrebe dojenčka po nasvetu z zdravnikom lahko tudi prej, vendar ne pred 17. tednom starosti in ne kasneje kot po 26. tednu).
- Z dojenjem nadaljujete tudi po dopolnjenem šestem mesecu dojenčkove starosti.
- Sledi postopen prehod na prilagojeno družinsko prehrano. Nekatere jedi iz družinskega jedilnika je za mlajše otroke potrebno dodatno obdelati (zmleti, pretlačiti in podobno), določene jedi pa nadomestiti z drugimi, primernimi za otrokovo starost. Z dojenjem nadaljujete, vse dokler to ustreza paru dojenček-mama.

Prehrana zdravega dojenčka od 0 do 6 mesecev starosti

Za dojenčka do dopolnjenega 6. meseca starosti se priporoča izključno dojenje. Izraz izključno dojenje pomeni, da je otrok samo dojen oziroma da je hranjen samo z materinim mlekom, tudi izbrizganim (navodila za pravilno izbrizgavanje materinega mleka najdete na www.prvikoraki.si). Ob tem ne uživa vode, čaja, sokov ali drugih tekočin. Prejema pa lahko vitamine (npr. vitamin D), minerale in zdravila, ki jih predpiše zdravnik.

V nekaterih primerih dojenček poleg dojenja po nasvetu pediatra potrebuje še dodatek mlečne formule. Materino mleko zaužije dojenček z dojenjem, obrok pa se dopolni z ustrezno pripravljeno mlečno formulo (pri pripravi mlečne formule upoštevajte navodila proizvajalca, ki so navedena na embalaži). To imenujemo dvovrstna mlečna prehrana.

Če ne želite, ne morete ali ne smete dojeti, dojenčka po posvetu z zdravstvenim strokovnjakom hranite z mlečno formulo, ki ustreza njegovi starosti in potrebam. Namesto izraza mlečna formula boste naleteli tudi na izraze mlečni pripravek, prilagojeno mleko ali mlečni nadomestek. Vsekakor vam svetujemo, da se v primeru težav z dojenjem (premalo mleka, otrok ne napreduje na telesni masi ...) ali z izbrizgavanjem mleka, obrnete na vam najbližjo svetovalko za dojenje. Seznam svetovalk za dojenje najdete na spletnih straneh: www.dojenje.org in www.dojenje.net.

Prirejeno po:

Smernicah zdravega prehranjevanja za dojenčke, Ministrstvo za zdravje, 2010;

ESPGHAN 2017;

Rapley G, Murkett T. Naj otrok izbira pot: Uvajanje čvrste hrane na željo otroka. Slovenska fundacija UNICEF. Ljubljana, 2016,

Prehrana zdravega dojenčka, Nacionalni inštitut za javno zdravje., prevzeto 4. novembra 2019 iz

https://www.nijz.si/sites/www.nijz.si/files/uploaded/prehrana_dojencka_kratko_informativno_gradivo.pdf

Kdaj pri dojenem otroku nadomeščamo tekočine?

Zdrav dojen novorojenček **ne** potrebuje vode ali druge tekočine. Vodo (priporočljiva je prekuhana tekoča pitna voda) ali druge tekočine (na primer rehidracijske tekočine) naj dojen novorojenček oziroma dojenček dobiva zgolj zaradi zdravstvenih razlogov (povišana temperatura, bruhanje, driska). Šele ob uvajanju goste hrane se dojenčku prične redno nuditi dodaten vnos tekočine, najbolje vode ali nesladkanega čaja, nikakor pa ne sladkih pijač in sladkih čajev ter sokov.

Uvajanje mešane prehrane

- Ko vaš dojenček dopolni šest mesecev, nadaljujte z dojenjem in pričnite z uvajanjem mešane prehrane.
- Če ne dojite, nadaljujte z nadaljevalno mlečno formulo in pričnite z uvajanjem mešane prehrane.
- Glede na potrebe dojenčka lahko po posvetu s pediatrom mešano prehrano uvajate že prej, vendar ne pred 17. tednom in ne po 26. tednu starosti dojenčka.
- V primeru, če ima vsaj eden od staršev dokazano alergijo, se svetuje uskladiti načrt uvajanja goste hrane, predvsem prehranskih alergenov (mleko, jajca, oreški, ...) z izbranim pediatrom, saj obstaja možnost, da se alergija razvije tudi pri otroku.
- Postopno preidite na prilagojeno družinsko prehrano, pri tem pa upoštevajte omejitve, povezane z izbiro živil za dojenčka in varnostjo njegove hrane.
- Na začetku uvajanja goste hrane ne moremo in ne smemo pričakovati od otroka, da bo naenkrat nadomestil mlečni obrok (dojenje, mlečna formula) za obrok goste hrane.
- Kravje mleko v prvih 6 mesecih NI primeren nadomestek dojenju oziroma mlečnim formulam, saj nima ustrezne sestave.
- Pri uvajanju mešane prehrane ni več omejitev uvajanja alergenih živil (mleka, rumenjaka, beljaka, oreškov, glutena in podobnega), odsvetuje pa se uvajanje sledečih živil pred dopolnjenim prvim letom starosti otroka: meda, sladkorja, soli, surovega mleka, surovih jajc, surovega mesa, morskih sadežev ter gob.

Novo vrsto hrane in s tem nov okus ponudite dojenčku:

- v majhnih obrokih, v obliki koščkov, ki jih bo lahko prijel,*
- po eno živilo naenkrat,
- koje razpoložen, naspan in ne preveč lačen.

Pri uvajanju novih okusov bodite potrpežljivi, prisluhnite dojenčku, pogovarjajte se z njim. Uživanje hrane naj bo prijeten družinski dogodek. Dojenčka navajajte na okus, vonj, videz in otip posameznega osnovnega živila. Hrano naj raziskuje, vonja, okuša, tipa, si jo sam nosi v usta.

Če vaš dojenček novega živila ne sprejme takoj, mu ponudite drugo živilo. Nič nenavadnega ni, če na začetku zavrača novo živilo, morda ga bo kmalu vzljubil, bodite potrpežljivi in vztrajni.

*Opozorilo:

Izogibajte se drobnim koščkom živil, pri katerih obstaja nevarnost zadušitve, kot so na primer celi oreščki (mandlji, lešniki, arašidi ...), skrbno odstranite pečke, npr. pri jabolku ali hruški, ali koščice, na primer pri marelicah, češnjah. Posebej bodite pozorni pri živilih s kostmi, kot so ribe, perutničke ...



Pregled uvajanja živil v dojenčkovo prehrano

Zelenjava in krompir

Po dopolnjenem 6. mesecu.

Meso in ribe

Meso ponudite dojenčku po dopolnjenem 6. mesecu starosti.

Ribe, predvsem morske, lahko uživa dojenček po dopolnjenem 6. mesecu starosti.

Morske sadeže lahko dojenčku ponudite po 1. letu starosti.

Kakovostne maščobe

Po dopolnjenem 6. mesecu začnite dodajati majhne količine (1 čajna žlička olja na obrok) hladno stiskanih olj (olivno olje, olje oljne repice) v pripravljene obroke. Občasno lahko dodate tudi čajno žličko masla. Hladno stiskana olja niso primerna za toplotno obdelavo, ampak le kot dodatek v že pripravljeno jed (predvsem primerno za kalorično obogatitev obrokov).

Žita in sorodna živila

Po dopolnjenem 6. mesecu starosti.

Sadje

Po 6. mesecu otrokove starosti uvedite sadje in občasno lahko tudi razredčen sadni sok brez dodanega sladkorja.

Zelišča/začimbe

Otroka navajajte na osnovne okuse, vonje in teksture hrane. Hrano lahko občasno začinite z milimi zelišči.

Stročnice

Grah, lečo, fižol, čičeriko in sorodna živila uvajajte postopoma, ker lahko povzročajo napenjanje. Ne pretiravajte s sojo in izdelki iz soje.

Jajca

Po dopolnjenem 6. mesecu starosti pričnite s postopnim uvajanjem tako jajčnega beljaka kot tudi jajčnega rumenjaka.

Kravje mleko in izdelki iz kravjega mleka

Kravje mleko se prične uvajati v majhnih količinah po 6. mesecu dojenčkove starosti. Pred dopolnjenim 1. letom otrokove starosti ni primerno ponuditi otroku kravjega mleka kot samostojnega obroka. Skupna količina mleka, ki se ga lahko uporabi za pripravo kašic ali drugih jedi za otroka pred dopolnjenim 1. letom starosti, naj ne bi presegla 1 dcl na dan.

Sol

Sol pričnite uvajati po 1. letu starosti otroka.

Med in sladkor

Med pričnite uvajati po 1. letu starosti otroka. Enako velja za javorjev sirup in sladkor.

SKRB ZA USTNO ZDRAVJE OTROKA

dr. Zalka Drglin
Jona Blatnik, dr. dentalne medicine
doc. dr. Barbara Artnik, dr. dentalne medicine, specialistka socialne medicine

S skrbjo za ustno zdravje od otrokovega rojstva dalje se postavljajo temelji zdravih navad. Pomembno je, da otrokom že v zgodnjem otroštvu privzgojite zdrave prehranske navade in navade vzdrževanja ustrezne ustne higijene.

PREPROSTI IN UČINKOVITI KORAKI ZA ODLIČNO USTNO ZDRAVJE OTROKA

Priporočamo, da otroka do dopolnjenega šestega meseca izključno dojite

Z materinim mlekom otrok dobiva vse hranilne snovi, ki jih potrebuje za rast in razvoj. Dobro je, če z dojenjem nadaljujete ob uvajanju goste hrane. Pri dojenju otrok krepi žvečne mišice, kar pripomore k pravilni rasti in razvoju čeljusti.

Otrok naj uživa raznoliko, energetsko uravnoteženo in hranilno bogato hrano

Skrbite za zdravo in uravnoteženo prehrano vseh članov družine. Če je le mogoče, pripravljajte hrano iz osnovnih živil. Pri uvajanju mešane prehrane otroku po dopolnjenem šestem mesecu čim prej ponudite čvrstejšo hrano, ki jo bo lahko grizel in žvečil. Ko otroka seznanjate z različnimi okusi, se izogibajte sladkim in industrijsko predelanim izdelkom.

Materina usta so najpogostejši vir prenosa bakterij v otrokova usta. Ob rojstvu otrok bakterij, ki povzročajo karies, nima. Z njimi se običajno »okuži« v zgodnjem otroštvu. Zaradi tveganja prenosa škodljivih bakterij iz vaših ust v otrokova ne oblizujte otrokove žličke ali dude.

Otroku ne ponujajte sladkarij in sladkih pijač

Pazite, da bo otrok vso hrano in pijačo, ki vsebuje sladkorje, zaužil le v času rednih obrokov.

Ne pomakajte dude ali grizal (obročkov za grizenje) v sadne sirupe ali sadne sokove. Otroku pred spanjem ne ponujajte ničesar sladkega.

Za žejo naj otrok pije vodo

Izogibajte se napitkom z dodanimi sladkorji; čaj naj bo nesladkan, sokovi naj ne vsebujejo dodanega sladkorja. Da bi preprečili nastanek kariesa, naj otrok zvečer ne zaspi s stekleničko, v kateri je sladka pijača.

Zobe otroku čistite dvakrat dnevno

Otroku čistite zobe že od izrasti prvega zoba. Pomembna je redna in temeljita ustna higiena z ustreznimi pripomočki in z ustrezno tehniko. Zobno ščetko uvajajte s pomočjo igre. Vzpostavljajte pozitiven odnos do pripomočkov za ustno higieno.

- Priporočljivo je, da je čiščenje zob zadnja stvar, ki jo otrok stori pred spanjem.
- Zobna ščetka naj bo primerne velikosti z mehкими ščetinami iz najlona, naj bo zaobljenih robov, primerna za otrokovo starost.
- Otrokova zobna pasta naj vsebuje nižje koncentracije fluoridov; v starosti 0–6 let 1000 ppm, od 6. leta dalje 1450 ppm.
- Zobno pasto nanesemo v velikosti majhnega grahovega zrna, od 6. leta dalje 1–2 cm.
- O izbiri zobne ščetke in zobne paste se lahko posvetujete tudi z otrokovim izbranim zobozdravnikom.
- Otroka spodbujajte, da izpljune ostanke zobne paste in nato ustne votline ne izpira z vodo. Pri čiščenju zob mu pomagajte, dokler ne usvoji pravilne tehnike čiščenja, najmanj pa do dopolnjenega 6. leta starosti. Namestite se v položaj za otrokom, njegova glava naj počiva na vaši dlani. Nežno čistite zobe in dlesni.
- Otroka do okoli 12. leta starosti nadzorujte in ga spodbujajte k ustrezni skrbi za ustno zdravje.

Izogibajte se uporabi dude

Redno sesanje prsta ali dude vpliva na rast čeljustnic in postavitev zob, kar lahko privede do potrebe po ortodontski obravnavi.

Otroka seznanite z zobozdravnikom še pred dopolnjenim prvim letom starosti

Otroci imajo zagotovljene redne letne preventivne sistematične preglede pri zobozdravniku in zobozdravstveno vzgojo, kar omogoča, da prejmete vse nasvete in pojasnila v zvezi s skrbjo za otrokovo ustno zdravje.

Otrok naj redno obiskuje zobozdravnika, tudi če nima težav. Priporočljivo je, da otroka prvič peljete k zobozdravniku, najbolje k specialistu za otroško in preventivno zobozdravstvo, v starosti 6–12 mesecev (ob izrasti prvega mlečnega zoba).

Poškodbe zob je potrebno ustrezno oskrbeti

Izbitega mlečnega zoba ne vstavljajte nazaj, saj bi lahko s tem dodatno poškodovali zametek stalnega zoba. Usta sperite s tekočo vodo in krvavitev zaustavite s pritiskom gaze ali druge primerne tkanine na krvaveče mesto.

Izbiti stalni zob pa je treba vsaditi nazaj na pravo mesto, kolikor hitro je mogoče. Izbiti zob vedno primite za krono, ne za korenino, da ne povzročite dodatne škode tkivu na površini korenine. Če je zob umazan, ga na hitro sperite pod tekočo vodo; še bolje bi ga bilo sprati s sterilno fiziološko raztopino. Nato zob vstavite na njegovo mesto. Če iz kakršnegakoli razloga to ni mogoče, spravite zob v kozarec mleka ali pa naj poškodovanec drži izbiti zob v ustih, da s tem omogočite tkivu na površini korenine možnosti za preživetje. Seveda to ni priporočljivo, kadar predvidevate, da bi otrok lahko zob pogoltnil.

Otroka po kakršnikoli poškodbi zob odpeljite k zobozdravniku. Če se to zgodi zunaj delovnega časa, poiščite pomoč pri dežurnem zobozdravniku ali oralnem kirurgu.

Zdravje mlečnih zob je pomembno za zdravje stalnih zob

Otroku zraste 20 mlečnih zob. Zobje so pomembni za grizenje in žvečenje hrane, dihanje, oblikovanje glasov, vplivajo na videz idr.

Otroku začnejo prvi zobje izraščati pri starosti okrog 6 mesecev, nekaterim izrastejo že prej, nekateri pa jih pri starosti 12 mesecev še nimajo. Vseh 20 mlečnih zob je praviloma izraslih, ko je otrok star 2 leti. Stalni zobje izraščajo med 6. in 14. letom starosti. **Prvi stalni kočnik izraste za mlečno zobno vrsto in ne nadomesti nobenega izpadlega mlečnega zoba!**

Zaradi izraščanja zob so nekateri otroci lahko razdraženi in neprespani. Lahko imajo občutljive dlesni. Obstajajo grizala, ki jih je mogoče ohladiti in delujejo blažilno. O njihovi uporabi se je smiselno posvetovati z zobozdravnikom. **Izraščanje zob ni povezano z resnimi bolezenskimi znaki, kot so driska, izpuščaji ali vročina, zato se je treba o vzrokih zanje posvetovati s pediatrom.**







Uspavanka

Ko se svetli dan utruji,
sinja noč prijadra k nam,
da nas pelje v daljne kraje
gledat, kakšen svet je tam.

Njena mehka sanjska jadra
tanka so kot pajčolan,
vanje piha nežna sapa,
stkana iz čarobnih sanj.

ODNOS MED PARTNERJEMA V NOSEČNOSTI IN PO ROJSTVU OTROKA

mag. Maja Bajt, univ. dipl. psihologinja
dr. Zalka Drglin

V nosečnosti negujte partnerski odnos in s tem nadaljujte po rojstvu otroka: gojite prijateljstvo in ljubezen, bodite pozorni do občutkov partnerja; izražajte naklonjenost in čustva, preživljajte čas ob dejavnostih, ki vaju povezujejo.

Na starševstvo se lahko pripravite že med nosečnostjo

Že v nosečnosti se lahko pripravite na starševstvo. Razmišljajte, informirajte se in se podučite o naslednjih tematikah:

- Kako je biti starš?
- S kakšnimi spremembami se navadno sreča ženska po porodu (okrevanje po porodu, dojenje, nova opravila ...)? Kako jo lahko partner podpre?
- S kakšnimi spremembami se sreča moški po rojstvu otroka?
- Kaj potrebuje dojenček, kako ga negovati in skrbeti zanj?

Povezanost z otrokom v nosečnosti in po rojstvu

Med nosečnostjo lahko oba, nosečnica in bodoči oče, razvijata in krepita čustveno povezanost z otrokom. Na primer tako, da razmišljata o njem, se z njim pogovarjata, mu pojeta, se dotikata trebuha.

Po rojstvu se vez z otrokom krepi, ko:

- se ljubeče odzivata na dojenčkove potrebe, ga hranita in negujeta;
- pestujeta svojega dojenčka, najboljši je tesen telesni stik;
- se otroku posvečata, se igrata z njim in pogovarjata.

Vse naštetu otrok potrebuje za svojo rast in razvoj.

Ugodje in zadovoljstvo, ki ga doživljata ob pestovanju in igranju s svojim dojenčkom, pripomore tudi k občutku, da ste dobra mama in dober oče.

Spreminjajoč se odnos med partnerjema, premik od »midva« k »mi«

Nosečnost je priložnost za okrepitev vajinega partnerskega odnosa. Oba, bodoča mama in bodoči oče, se soočata s spremembami in prihajajočimi novimi vlogami. Za negovanje partnerskega odnosa je zelo pomemben pogovor. Poskusita se pogovarjati tako, da delita svoje razmišljanje in občutke. Izogibajta se kritiki ali obtoževanju. Bodita iskrena glede svojih potreb.

Pogovarjajta se o starševstvu, načinih vzgoje, ki so vama blizu, o načinih, ki jih poznata iz svojih primarnih družin. Če se izkaže, da se vajini pogledi na vzgojo zelo razlikujejo, se bosta morda usklajevala glede tega, kako bosta vzgajala vajinega otroka.

Partnerski odnos po rojstvu otroka

Po rojstvu dojenčka se boste srečali z različnimi občutki. Morda boste občutili veselje, radost, ganjenost, srečali pa se boste morda tudi s strahovi, skrbmi, dvomi; vse to je povsem normalno. Ženske in moški lahko različno doživljajo prehod v starševstvo.

Skrb za dojenčka in njegova nega sta sploh v začetku lahko zahtevna, včasih zelo naporna in puščata le malo časa za počitek ter ostale dejavnosti. To pomeni številne spremembe v vsakdanu staršev. Morda boste potrebovali več mesecev, da se boste privadili novemu ritmu in vlogi starša. Otroci so zelo različni. V nekaterih primerih, na primer ob večjih težavah z dojenjem, ob prezgodnjem rojstvu ali ob težavah z otrokovim zdravjem, lahko pride do preobremenjenosti.

Po rojstvu otroka se večina staršev sreča z motenim spancem, kajti otrok potrebuje hrano, nego in bližino tudi ponoči. Moteno spanje in utrujenost lahko negativno vplivata na počutje, raven energije in odnos med partnerjema. Zgodi se, da imata starša težave, kako najti čas zase in drug za drugega. Pomembno je, da skrbita za svoje dobro počutje. Počivajte in se sproščajte, kadar je le mogoče. Podpirajte se in si medsebojno pomagajte.

Sorojenci, sorojenke

Če imate starejše otroke, je pomembno, da se jim posvečate, si vzamete čas samo zanje, hkrati pa jih vključite tudi v družinsko življenje in skrb za dojenčka. Starejšega otroka še v času nosečnosti njegovi starosti primerno seznanite, da bo postal bratec ali sestra.

Vaši starši

S prihodom otroka dobijo novo vlogo tudi vaši starši; postanejo stari starši. Njihova pomoč, nasveti in podpora so lahko zelo dragoceni. Kot par se pogovorita, kaj potrebujeta in kaj želita sprejeti, česa pa ne. Vez med ljubečimi starimi starši in njihovimi vnuki, vnukinjami, je dragocena za otrokov razvoj, starim staršem pa je navadno v veselje.



Povezovanje z družino in prijatelji

Na začetku starševstva je povsem običajno, da se nova družina osredotoči nase, nato pa se začne povezovati s svojima izvornima družinama in prijatelji.

Čustvena podpora in praktična pomoč širše družine in prijateljev je pomembna. Izkušnje kažejo, da je dobro kar prositi in povedati, kaj potrebujete: na primer pomoč pri pripravi obrokov in gospodinjskih opravilih ali nekoga, ki bi peljal otroka na sprehod z vozičkom, vi pa bi si medtem nekoliko odpočili. Že v nosečnosti lahko razmišljate, kdo vam po rojstvu otroka lahko priskoči na pomoč.

Poiščite si družbo drugih izkušenih staršev, ki vam bodo pomagali z nasveti in čustveno oporo.

Pozitivne medosebne komunikacije in reševanja problemov se lahko tudi naučite.

Če se pojavijo večje težave v partnerskem odnosu, se lahko obrnete po pomoč k strokovnjakom.

ZAKAJ SE Z DOJENČKOM POGOVARJATI IN MU BRATI?

mag. Tilka Jamnik

»Če želite, da so vaši otroci inteligentni, jim berite pravljice. Če želite, da so še pametnejši, jim berite še več pravljič.« (A. Einstein)

Ali veste, da branje vse od rojstva najprej spodbuja otrokov vsestranski razvoj in krepi njegovo zdravje? Za razvoj jezika in govora so za otroka prvi in najpomembnejši prav njegovi starši. Pogovarjamo se z njim, pripovedujemo mu in mu berimo!

Sledi nekaj namigov in predlogov, kako lahko to počnemo, da bo v veselje otroku in nam staršem.

Z dojenčkom se pogovarjamo in mu beremo vse od rojstva

- Pogosto ga pokličemo po imenu, pripovedujemo mu, da ga imamo radi, pogovarjamo se z njim, ko ga držimo v naročju, ko ga hranimo, poimenujemo dele njegovega telesa, ko ga previjamo, igramo se bibanke, ko ga negujemo, na primer: »Biba buba baja po hrbtu se sprehaja in nagaja ...«
- Opisujemo mu, kaj vse je okrog njega, kaj trenutno počnemo, kaj se dogaja doma in v družini, kaj premišljujemo ... predstavljamo mu družinske člane, ljudi, ki jih srečujemo na sprehodu ...
- Pojemo mu uspanke, pomirjujoče in nežno mu govorimo pred spanjem.
- Otroku pripovedujemo poigranke, nagajivke, šaljive pesmice ... pojemo mu pesmice, predvajamo mu glasbo; igramo se z njim prstne igre, na primer »Miška kaško kuhala ...«
- Na različne načine mu govorimo ali beremo kakšno pesmico.

Poleg igrač dajemo dojenčku tudi prve igralne knjige

iz blaga in drugih mehkih (pralnih) materialov: knjigo-ninico, ljubkovalnico, kopalno knjigo idr.

Dojenček lahko že pri treh mesecih drži knjigo in jo z zanimanjem opazuje. Kasneje otrok dobi tudi kartonke, ki jih lahko sam »lista«.

- Otroku v naročju beremo ali mu pripovedujemo tako, da hkrati gledamo ilustracije v slikanici.
- S prstom kažemo slike in mu pripovedujemo, kaj predstavljajo; poimenujemo predmete, osebe, pojave, dogodke.
- V slikanici mu pokažemo ilustracije in poimenujemo živali na ilustracijah. Vedno znova mu povemo, kako se živali oglašajo.
- Z otrokom se igramo rajalne igre, na primer: »Ringa ringa raja ...«

Dojenčku začnemo pripovedovati ali brati krajša besedila

Postopoma – odvisno od njegovega odziva – dojenčku začnemo brati oz. pripovedovati različna krajša besedila (pravljice, zgodbe, pesmi), pa tudi otroške poučne knjige (npr. o živalih, človeškem telesu idr.).

- Postopoma ga aktivno vključujemo v branje z vprašanji, napotki, naj kaj poišče na ilustraciji. Spodbujamo ga, da ponovi besedo, prosimo ga, naj obrne list v knjigi ...
- Da bi spodbudili otrokov jezikovni razvoj, se lahko igramo z glasovi, črkami, besedami. Pri tem vsi uživamo in se zabavamo.

Z dojenčkom obiskujemo najbližjo splošno knjižnico

Vpis v splošno knjižnico je za otroke brezplačen. Splošne knjižnice brezplačno nudijo kartonke, slikanice, knjige in drugo gradivo. Pogosto organizirajo dejavnosti za otroke, na primer urice pravljic ali predstave, namenjene najmlajšim.

- Morda prav v naši knjižnici izvajajo srečanja staršev z majhnimi dojenčki (v vozičkih), posebna srečanja za »kobacajčke« in starše, pravljичne in igralne ure za malčke idr.
- Pozanimamo se, kaj se v zvezi s spodbujanjem branja dogaja v našem kraju
- Morda so na sporedu lutkovne, gledališke in druge predstave za otroke, ki jih lahko obiščemo tudi z majhnim otrokom.

Z dojenčkom lahko obiščemo knjigarno, si ogledujemo ponudbo na otroškem oddelku in mu morda kupimo slikanico ali knjigo.

Dojenček od šestih mesecev do enega leta posnema glasove odraslih; poslušá sogovorca; odgovarja z gestami, obrazno mimiko, glasovi; se igra z glasovi, tako da jih ponavlja in jim prisluškuje; posnema otroške rime (igra se »medved stopa«); posnema živalske glasove (»mu«, »kvak«, »mjav«, »hov«).

Otrok pri enem letu praviloma spregovori prve besede, pri tem pa jih razume še veliko več.

- **Berimo otroku. Branje otroku naj postane del vsakdana.**
- **Dragoceno je, če beremo otroku vsak dan nekaj minut; morda deset, morda več, odvisno od otrokove starosti.**
- **Pogovarjajmo se z otrokom.**
- **Pogovor z otrokom, glasno branje, čas, ki ga preživimo skupaj, so nenadomestljivi.**
- **Branje je brezplačno.**
- **Knjige si lahko izposojamo v knjižnici. Za otroka je vpis v knjižnico brezplačen.**

115

Starši so otrokova stopnička v svet branja. Nekateri med nami ne berejo radi ali mislijo, da ne govorijo dobro slovenskega jezika. Prišleki berite otrokom v svojem maternem jeziku, dokler imate občutek, da ne obvladate slovenščine. Nikar ne oklevajte, s svojim otrokom se pogovarjajte in mu berite: tako kot to počnete vi, je za vašega otroka najbolj dragoceno!

Tisoče ur v predšolskem obdobju, ko se pogovarjamo s svojim otrokom in mu beremo, prispevajo k temu, da bo v šoli uspešnejši učenec ... hkrati pa se med otrokom in nami poglobljajo čustvene vezi.

Več se bomo ukvarjali s svojim otrokom, bolje se bo razvijal in tudi mi bomo bolj zadovoljni, naš otrok pa bo užival srečno otroštvo.

**Se spomnite, kako lepo je bilo, ko so vam brali, ko ste bili majhni?
Glasno branje je dejanje in dajanje ljubezni!**

Katere tematike še lahko najdete na spletnem mestu www.ZDAJ.net:

Priporočila o nakupu in pripravi hrane z vidika varnosti za nosečnice in doječe matere

Neplodnost

Ko gre v nosečnosti kaj narobe – izguba nosečnosti

Spanje v nosečnosti

Nevarnosti v okolju – zaščita otrok in odraslih v rodni dobi

Spremljanje plodovih srčnih utripov (CTG)

Določitev položaja ploda v maternici

Priprava na porod – sprejem v porodnišnico

Znaki začetka poroda

Rast, razvoj in zorenje možganov pri dojenčku

Telesni in gibalni razvoj dojenčka

Pomen igre za otrokov razvoj

Čustveni razvoj dojenčka in navezovanje

Spanje novorojenčka, dojenčka in malčka

Komunikacija in govor pri dojenčku

Humani papiloma virus (HPV) in cepljenje proti HPV

Vsebine za otroke s posebnimi potrebami

Vsebine za starše predšolskih, šolskih otrok in mladostnikov

Vsebine za šolske otroke in mladostnike

Zdravstvene vsebine za strokovno javnost

In še mnogo več na www.zdaj.net

www.zdaj.net je spletno mesto Nacionalnega inštituta za javno zdravje, kjer so na voljo strokovne informacije in nasveti o preventivnih pregledih ter zdravem načinu življenja za nosečnice, otroke in mladostnike.



Vam je knjižica všeč?

Ali v njej kaj pogrešate?



Pomagajte nam s svojim mnenjem,
da jo bomo skupaj še izboljšali.

Izpolnite kratko anketo na:

<https://anketa.nijz.si/mnenje-o-vodniku>

"Ko sem bila majhna, sem imela punčko, Majdo. Imela je rdeče, skodrane lase. Pestovala sem jo in oblačila. Babica mi je spletla nekaj drobnih oblekic zanjo. Ne, nisem vedela, da bom enkrat zares mama.

Danes sem presrečna, da sem mama; strokovno pa se ukvarjam z dojenčki, otroki in mladostniki. To počnem zelo rada. Zato sem z velikim veseljem sodelovala pri tej knjižici, za katero upam, da bo staršem v pomoč. Napisali so jo naši strokovnjaki, za mame in očke, živeče v Sloveniji. Zato je še posebej dragocena, saj upošteva okolje, v katerem živimo. Kot pediaterinja sem najbolj vesela, ko vidim mlado družino, ki uspeva uživati v najlepši, a tudi najtežji nalogi življenja: starševstvu. Upam, da bo knjižica pomagala razrešiti kakšno dilemo, da bo starševstvo vsaj v začetku, lažje.

In seveda: toplo pozdravljam dojenčka! Srečno!"

doc. dr. Tina Bregant,
zdravnica specialistka pediatrije in
fizikalne in rehabilitacijske medicine



EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI
SOCIALNI SKLAD

Tisk publikacije sofinancirata Republika Slovenija in
Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada.